)

stjäla
vb.

di‿ha‿ja
stòl̲a̲d pàpporen | N. f. 94.
for‿advoká̲ten! +/

+/ Repr.-form; annars i
genuint mål i Sydsk. vanl. abaká̲t. J-s.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

stjãla vb

ʃ²e̠la sta̠l st²å̠led

stjãla

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stjäla
vb.

ʒèla, stal

Pres. sg. ´–or

de ʒelor domǽw húesan
(stjäl så att de bestulna blir ut-
fattiga)
M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stjäla

ʒèlla stal stòlad

pr. sg. ´-or pl. stòla

" pl. =

som äldre form hos "de gamle" uppgives sjèla

sjèla te hèstana (om "nissen"; se nisse!)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stjäla.

gè̱la̰, -´or, -̀a̰ pl.

sta̱l, stò̱la̰ pl.

stò̱la̰d.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

stjäla

jè̱la , sta̱l

stò̱len (pret. part.)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stjäla

jèla , stal , stòlad.
stòla

Sup. äv. jelt.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. f. 84.

1948.

stjäla
v.
fortl.

Stundom böjt svagt:

ʒe̱la, ʒè̱lda, ʒe̱lt

h̰a ‿ dṵ ‿ ʒe̱̰lt ‿ æ̱rtabḛ́la
(årtbaljor)?
ja̰ ‿ ʒe̱̰lda ‿ æ̱rtabḛ́la fra ‿
l̄éṉ   M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stjäla.

g̱èla̰, -´ or ol. g̱al, g̱èlá pl.
g̱èla̰ pl. sta̱l, ´
stò̱lla̰ pl. stò̱lḛd el.
stò̰lád (60).

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stjäla, v.

stjè̲la, sta̲l, stò̲lad

stje̲lor el. stje̲l, pres.

stje̲l, imper.   stò̲lan, pret.pte.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stjäla, v.

stò̲len, part.
stæ̲ls, dep. pret.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stjä̂la.

gę̀la̰, -´or, -`a̰ pl.

stą̄l, stǫ̀le̬ pl.

stǫ̀la̬d.

de stǫle pœ́ja̱na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stjäla

ʒèla stal stòlad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stjå̃la v.

stò̱lad (sup.)

'stulit'

309:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

stjāla
v.

sjela

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

stjäla

ɧèla, stål, stòlad 1)

Enl. uppg. av M. f. 75 sade de äldre stjèla.

1) M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

stjäla
forts.

pret. pl. stòla

M. f. 60.

de stòla mìed.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

ȝè̠la , sta̠l
pl. stòl̠a

stjãla

dẽ̠- stòl̠a bꝏde- pàȝ̠ana-
frꝏn o- àn̠ad.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stjăla vb

ʃ̌ē̱là, st̄a̱l, stǎ̱lad
?

Obs. Stamvokalen i supinum torde vara o̱, icke a̱. J-s.

st̄jăla

INGELSTAD

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Tranås

stjäla

ʒè̠la sta̠l

du‿stá̠l so‿mé̠d han‿hàde̠
(M.J.68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stjāla
v.

inf. ʒè̲ʟa

Nr 4213 Ullstorp Ingelstads hd

I. Ingers 1944

stjāla,

gè̱la, -ór el. ge̱l,
sta̱l, stò̱le pl.
stò̱led;
han é̱ fà̱rli ti
o gè̱la; 1982 Tyde, Ingelst.-hd.

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stjāla;

gè̱la, -´or el. ge̱l,

sta̱l, stò̱le pl.

stò̱led;

de stò̱le i hú̱sen;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

stjå²la;

g̱èla, -´or, -`a pl,
sta̱l, stò̱le pl,
stò̱led v.
han har int̄e
stò̱led è̱la;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stjäla.

ge̱la, -´a, -`a pl.
sta̱l, stò̱le pl. stò̱led.
den sam vìgar han
jí̱vor den ¯sam jí̱vor
han gé̱l de slo̱ur
min gá̱l inte fé̱l.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

stjäla

ʃè̱la, sta̱l stò̰lad
stòla̱

dḛ‿ stòla̱ hàsta om‿
nòṯorna

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

stjälk

ʒèltʒa m.

(växtstjälk)

ʒèlka (m. f. 61)

pw̥ é̱n ʒèlka, på en stjälk;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stjãlk

stjè̲lkke (SB); pl. -à

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stjälk

stjè̠ltʒa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

stjälk

ʒè̠lka; pl. -`a.

M. f. 75. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

×stjãlke.

gàlʃʒa, -en s.

-a, -na.

stjãlk.

dar har enta bọd
mer en ẹn gàlʃʒe.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× stjălke.

gèlfʒɐ, -ɐn s.

-à, -na;

stjălk.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× stjälke.

gàlfʒkə̌, -ln s.

stjälk.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjãlk

ʒelkə; -̀ən; -̀a

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

stjälk

gèlka

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

stjälpa, v.

stjàl̲pa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

*stjärn s.

ʃa̰rn, ´-en

vit fläck i pannan
på häst l. ko

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

stjařn.

stjæ̱rn . ā.

namn på en stut, som har en stjǟrna i pannan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stjǎrn.

ga̠rn, ´-ln s.

vit flǎck.

há̠stln hade ln
gá̠rn i pàna̠n.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stjärn s.

ʃær̲n

vit fläck i pannan på
kor och hästar

sla̲ nœm̲ met̲ i̲ ʃœr̲nen

№ 312. INGELST

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

ʃæ̲rn, -´an m. **stjärn** sb.

vit fläck i hästens panna.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stjärn
s.

ʒærn

vit fläck i pannan
på häst

ʒǽrn o. blæ̰s (blås)
M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Spjutstorp

stjãrn

ʒœ̲rn
vit fläck i pannan på häs-
tar
blæ̃́s o. ʒœ̲́rn bläs och
stjãrn

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stjärn
sb.

ʒarn

vit fläck i pannan
på hästar.

SVENSKT NO

M. f. 63.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

stjärn

ʒæ̱rn

vit fläck i pannan på hästar

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

ˣstjärn

ʃ̰ærn m. M. f. 88;

vit fläck i pannan på häst;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ˣstjärn s.

ʃæ̱rn, -en. s

'häst med en vit stjärna i pannan'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

ˣstjãrn,

ga̠rn, -´an s.

stjãrna,
hå i bet. vit fläck i pannan.

hás̠tan har an
gá̠rn i pàn̠an,

„Stjärna” i allm. torde heta gà̠rna.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stjä̆rn.

gæ̠rn, -´en s.

stjä̆rna.

há̠ṣten har en
gǽ̠rn i pàṇ̠aṇ̰.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

skjärna s.

ʃæ̠̀rn/a, ˋ-an; ˋ-or, ˋ-na

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M p 95

stjä̃rna, s.

stjæ̀rn/a, -̀an, -̀or, -̀orna

ENSKT NORD

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stjärna s.

ʃ^{2}æ̱rna ^{2}-or

stjärna

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

stjärna

ʃæ̲̀rna

dær fàl̲da en ʃæ̲̀rna.

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd
Birgitta Kraft 1945

stjãrna 1

ʃæ̲̀rn/a, -̀an, -̀or, -̀orna

ḛn ʃæ̲̀rna hum skà̲la (ʃoĩl);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

s̲tjä̃rna 2

ʃæ̲̀rna, -̀an, -̀or, -̀orna

vit fläck i pannan på hä̃star
och nö̃tkreatur

hum hade e̲n ʃæ̲̀rna i̯
pàn̲an;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stjä̃rna.

stjæ̱̀rnạ̰. ä̃.

el. ǥæ̱̀rnạ̰. j.

namn på ko, som
har en stjä̃rna i
pannan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stjärna
sb.

ʃæ̀rna, ≃an; ≃or,
≃orna f.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

×stjärnet adj:

ʒà̰rned

om ko l. häst: vit-fläckig i pannan

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

stjärnförkläde

ʒæ̱̀rnafórkla n.

förkläde vävt i mönster med stjärnor.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stjärnklar adj.

ʒæ̰̀rna klá̱r

Nr.10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

stjäineklar

stjærneklàr l. -or, m. och f., n. -klàrt, pl. -klàra, stjärnklar. hæmlen e stjærneklàror.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stjärnklar
adj.

ʒæ̱̀rnaklɑ̱́rt n.

da va ʒæ̱̀rnaklɑ̱́rt.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stjärntäcke

ʃ²æ̠rnetèſſe

gammaldagstäcke med stjärnmönster.

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Stjärt
s.

stert (läs stært)

eftergille: bjudning fjärde dagen av ett hölop för närmaste släktingar och naboar.

s. 76.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

ˣstårt s.

sta̱rt, ´-an, `-a, `-na

skalm på plog

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

×stjärt s.

sta̱rt, ˊ-en

mindre bjudning dagen efter ett kalas

bǿ̱n pa‿stá̱rt

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×stjärt s.

stæ̱rt r.

efterkalas; handtag på kastrull, rullbår m. m.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stjä̃rt, s.

stært

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stjärt.

stæ̱rt, -´en s.

-`a̰, -na.

dan va en stǽ̱rt
fm ed.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

(x) stjärt

stært r. i $\overset{2}{-}$a

"stjärt" på redskap
ss. plog, hjulbår o.s.v.
se plan !

M. Areskoug 1926.
Ingelstads hd.
№ 315.

Löderup

stjārt,

stært, -´en s.

-`a, -na,

handtag,

dar̦ va fira stærta

pu bǫrhn,

1982 Tryde. Ingelst. hd

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stjaũt;

sta̠rt, -´ən s.

-̀or, -na;

ən rak̠ti láz bø̠r

ma làza stà̠rtor;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

start m. ãfterjille. stját

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

stjärt

stæ̱rt i ullērycket̄
kum̱a pu stǽ̱rt :
komma på efterkalas.
ja kum pu stá̱rt.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

stock

stok, -´en, -`a, -`ana sb. m.

timmerstock

de stèlda stóken på

ằna. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

stocke, s.

stálfan, best.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Onslunda

stock

stok 1) dum, enfaldig varelse.

a de e en sun stok so, so han kan inte lära se nùnting

2) envis goåfterrättlig.

de jor ìjan nìjta o se ten, fon han e en sun stok so.

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1890

stock

sto̲k

(stock i kyrkan)

so va̰ dæ̰r en stó̲k,
som dḛ skole slæpa
~~[illegible]~~ en pa̰ŋ (nér) ~~[illegible]~~ i̲ ; da
va̰ ìŋen stòr̲a pa̰ŋ

Ö. Hö

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stock s.

stok̲, ´-en; ˋ-a, ˋ-na

Nr.10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

stock

stóken (best. m. sg.)

stocken i kyrkan;

--- stóken, som tʒòrtʒagozskvíŋorna skola - ládʒa - påʒa- ẽ;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446 Hugo Areskoug 1947.

stocka v.

stò*k*/a, = , `-ad

stoka‿bé

sätta in bisvärm i kupa

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

stockholmare

stokhólmarna (best. pl.)

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446.

Hugo Areskoug 1947.

stockholmska

sb.

stokhólmska f.

kvinna från Stockholm

-an ~

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

stockholmska

stokhólmʃa
(stockholmsdialekt)

hum‿ talte‿ stok-
hólmʃã.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stockjärn s.

sto'k̲ jæ'nn

Smidesredskap. Se DAL foto 77:0087.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

stofōl

stώ̲fíg̲l n.

Riksspråkspåverkat med hänsyn till förleden.

M.f. 75. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

stoja.

stö̱̀ja̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

de stö̱̀ja̰ de
houla alå̱.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

stol
sb.

stω̠l, –́an, –̀a, –̀ána m.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stol

stol, -´an, -`a, -`ana
m.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stol s.

stω̱l, ´-an; `-a, `-na

han sad‿dǽ̱r, pω stώ̱lan

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

stōl, s.

sta̠l/, ´-an, `-a, `-ana

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

104.

stol

stω̲l, -´en, -`a, -`ana

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

stol

stɷ̲l, -´ɷn, -`a, -`ana

da̰r va̰ et há̲g ḭ stɷ̲́ln.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stol

stɷ̱l, -´en, -`a, -`ana
m.

en ˏ ví̱l stɷ̱l en vilsam
stol

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stol

stω̲l, -´en, -`a, -`ana m.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stol

stω̱l, -́en, -ˈa

en-ví̱l stω̱l, en vilsam stωl.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug [illegible]

stol

stål, -́en, -̀a, -̀ana
m.

jã_sidor i_dem
fràmaste (främsta)
stålen (om placering
i kyrkan).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stol

sto̲l, -́en, -̀a, -̀ana

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stolben s.

stå̠̀la bé̠n

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

stolben

sb.

stå̀la̲bé̲n, ˋ– – ˊad; =, ˋ– – ˊan

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

stolben

stålabén, pl. = n.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

stolhyende

stå̀lajùin n.

vävt överdrag till stol.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stolhyende
Sb.

stå̀lajúna n.

vävt överdrag av ylle att
lägga på en stol

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stolhyende

stò̲lajuín̲a n. M.f. 58;

vävt överdrag att lägga på stol;

Jfr simpler juín̲a;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Stolhyende

stὼ̠lajǿn̠a, -ads.

hyende på stol;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

*stolpavä̃gg

s̀tolpavėg̱z ; ̀- - ˈen ; ̀- - ˈa

vä̃gg i korsvirkeshus

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

S Skillinge

stolpe s.

stòlpla, -̀an; -̀a, -̀na

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

m b 81

stolpe

stòlpa

M. f. 05.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stolpe

stòlpe m.

--- en‿ mòrna dḛ‿ sla̰a‿ i‿
en‿ stòlpe.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpe

stòlpe, -̀en, -̀a, -̀ana;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stolpe.

stò-lpe̤ ~~m~~, -ln s.

`-a̰, -na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stolpe

~~sb.~~

stö̀lpa, –̀an; pl. –̀a, –̀ana m.

y. stö̀lpa

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2. stolpe
sb.

stålpa pl.

lodräta stolpar i korsvirkesvägg.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

stolpe

stòlpa (obest. pl.)

M. f. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

stolpe

stòlpe, pl. stòlpa.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

Stolpe
s.

M. stỏlpa

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

stolpe

stòlpe, -`en, -`a, -`ana

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stolpe, s.

stò̤l̠pa, ˋ-an, ˋ-a, ˋ-ana

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

106.

stolpe.

st·ȍlpḛ, -en s.

\`-a̰, -na.

dan e nun st·ȍlpa̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stolpe.

stòlpa̰, ˋ-l̰ən s.
ˋ-a̰, - na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

stolpe.

stò̜lpe, -ln s.
-̀a, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stolpe

stòlpa. -̀en, -̀a m.

lodrä̆t stolpe i kors-
virkesvägg.

M. J. 1898.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

stolpe s.

st^{2}ø̨̊l̠pa, -n, st^{2}ø̨̊l̠pa, -na. s.

'stolpe'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

stolpe

stòlpa (obest. pl.)
M.f.66;

vertikala stolpar i korsvirkesvägg;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stolpe;

stòḻpə, – ən s.

–̀, – na;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stolpe;

stø̀l̠pə, -ən s.

-̀a, -na;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stolpstapp s.

st²o̱lpstå¹p, -en, -a, -ena. s.

'topp på "stolpe'.

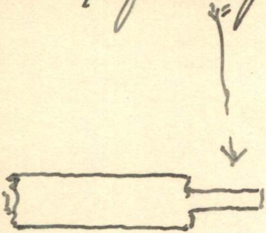

№ 317.
Ingelstads hd.
E Bruhn 1927.

Tranås: Ty.

stolpavägg

stòlpavégg ; pl. –̀ – –́a.

vägg i korsvirkeshus.

M.f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskog 1945

stolpavägg

stòlpavédz

vàgg i korsvirkeshus

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stolpvägg

stòlpavéʒʒa
(obest. pl.)

vägg i korsvirkeshus;

M. f. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpvägg.

stò̜lpavä́gg, -ens.
-a, -na.

korsvirkesvägg.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stolpvägg
sb.

stòlpavä́dza pl.

väggar i korsvirkes-byggnad.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

stolpvägg

stòlpavégz

vägg med stolpar, i korsvirkeshus

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stolpvägg.

stò̜lpa-vę́gg, -en s.

-a, -na.

= korsvirkesvägg.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stolpvägg.

stòlpa véggz, -hn s.

-a, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stolsben

stå̱̀labé̱n

= stolsfot

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Stolsbroder

Stollsbröderna (senare leden resp. formad). två ordningsmän utvalda bland de äldsta av byns drängar, som svarade för ordningen vid ungdomens dansnöjen.

s. 57

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

stolt

stolt

småtti förnäm, en smula hög-dragen

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

stolt

stóltor M. f. 68;
(stolt och förnäm, snarare hög-färdig);

de‿va̰‿jå̄‿en‿jǟvel te‿o‿se̯‿
stóltor u̲d (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stolt

stolt ; obest. n. sg. = ;
" pl. –̀a ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stolt
adj:

stolt

förnäm av sig

han va nók stólt‿a̰‿si
("stolt" av sig).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stolt

stolt

förnäm av sig, småtthögdragen.

Kvinna född 1883.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stolte Henrik

stàlta hínrik

= Senecio (?)

Nr 8449 Ö.Herrestad, Ingelsta's hl

S. B. Vide 1964

Stolte Henrik

st$\overset{2}{\underline{a}}$lte h$\overset{2}{i}$$\underline{n}ri\underline{k}$, stolte Henrik,
senecio vulgaris.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

stomme

ståman trol. ~~bf.~~ sb. pl.
strumpskaften
Jfr. ×håsestomme.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

× stommene

stω²m̲en̲e, n., -d, pl. lika, -n, strumpskaft.

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

× stommene s.

st²ωm̲ène (r.)

strumpskaft

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

*stommene

stòmene neutr.

"stommen", d.v.s. det översta av strumpskaftet;

ɔ: de àwaste på skáwted.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×stommene

stòmana n. ; pl. = ;

skaft i strumpa ;

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. J. 75.

×stommene.

stùm̲ana, -a·d s.

hùs̲astúm̲ana.

strumpskaft̄.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×stommene

sb.

stå̀m̲an/e n.; pl. = ´

̲̀ – an

strumpskaft

stå̀m̲anan e ⌣ brá̲

ənú̲ (duger ån)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stop s.

stu̱v, ´-ed; = , ´-en

äldre rymdmått (=
1,3 liter)

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

stop

stɷv̱; n., stɷ¹v̱ed, pl. lika, stɷ¹v̱en;
1/ stop (målkärl) 2/ stop = ½ kanna;

1/ ha̱r e̱ stɷ¹v̱ed?
2/ e̱d stɷv̱ meḻk.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

*stopa

stå̀v̲pa, -̀an

flaska rymmande en stop;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd,

Hugo Areskoug 1939.

stop

stωv̱, -´ed, =, -´en

äv. rymdmått för våtvaror = 4 kvartẹr´ x) (ungefär 1 1/3 liter);

dạ vạ stω̱´ven ị bru̱g

äv. stωp; dạr jiʒ tvạ stωp

ti̯ en kån̠a.

x) = 1/2 kån̠a.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stop
sb.

stꜵ̠p x) n.; pl. =
måtteord för våtvaror; 1 1/3 l.
at stꜵ̰p bràn̲av̲í̲n.

N. f. 94.

x) Repe-form.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stop, s.

stop

rymdmått

s. 210.

(kap. påv. form)

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**

M. Hörlén 1914 Exc.

stop.

stuv, -ˊbd. s.
–, ˊ-bn.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941

stop
s.
forts.

stuv

et stúv

förr brukligt våtvarumått

én kåna vã ᴗ

M.f. 84 tvá stúv

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stop.

stu̠v, -´eds.
-, -´en.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stop

stṵv n.

dr. som rymdmått.

et. há̲lt stṵv.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

stop;

stu̱v, –´lds.

–, –´ln;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stop

stuv n. Ök. f. 84;

l. stṵv

Åv. som rymdmått;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stop

stop n. ; pl. =

våtvarumått (1 1/3 l.)

hèla o. hàla stop, hela och halva stop.

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1942

stop

stov n.

(äv. våtvarumått).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

stop

stop n. ; pl. =

at. stop i brànavin.

Ett stop brännvin.

Formen stop är uppt.

N. f. 75

J-s.

Jfr stuv i uppt. fr. 1933.

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Stopp

Stap, m., -en, pl. -a, -ana, propp, som man tycker sig känna t.ex. i bröstet eller halsen vid sjukdom.

måslor dør snart, ~~stapen~~ stapen ha gad ~~ap~~ ap, moster dör snart, ty proppen har åter förmärkts.

J.

№ 305.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

stoppa v.

stò̲pa, ̀-aʐ, = , ̀-ad

fóʐ̰ fet̰ʐ an sto̲pa

hòs̲oʐ

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahus

stoppa v.

stòp̱/a ˏ = ˏ ˈ-ad

Laga hål (t.ex. på strumpor)

stopa‿hòs̱or

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M p 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppa

stò̱pa, =, –̀ad

dẽ stòpa̱d (stoppade det) ĩ lòma̱n;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd,
Hugo Areskoug 1939.

)

stoppa

vb.

Pret. part. pl.

stòpada

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Stoppa

st$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$pa; -r, — ; — ; -d, -d

stoppa

d$\underline{\text{æ}}$r $\underline{\text{e}}$ m$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$ra fj$\underline{\text{æ}}$r i na (dynan)
st$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$pad.

M. Areskoug 1926
Ingelstads hd.
№ 315.

Löderup

stoppa

stòpa , =

hålla, göra stopp

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

stòpa i̠ se = ā̃ta

Stoppa i̠ sig

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

stoppad

stòp̲ador
uppstoppad
den‿vä̰‿stòp̲ador me‿
tá̲gel (tagel)

M. f. 77

Lȫderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

×stopparelag

st$\overset{2}{å}$parelàg pl. –

arbetslag, som lägger räls vid järnvägen.

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stopparelag
sb.

stòparelågad bf. sg.

Senare leden urspr. påv.

det lag av järnvägsarbetare,
som lägger nya syllar, då
de gamla behöver utbytas.

han ga̰r i stòparelågad.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

stoppnål
sb.

stòpenál

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stoppnål s.

stò̲pe ná̲l

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

stoppnål

stòpanål, ˋ– – ˊ– en m. (sic!);
pl. ˋ– – ˊ– a

(ɔ: ja‿lá‿nom pa bōred
Jag lade den på bordet).

N. J. 04

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

stor

stω̲r, stω̲rt, K.f.85; pl. –a adj.

Kompar. stóra K.f.85.

dá va‿ja‿so‿stω̲r‿pɑd ("stor på det", stolt över mig själv). / ud‿stóra K.f.85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

komp.

stor. 2. ~~stö̃rre~~
adj. adj.

stóra

àla da‿ stóra stàlan
(gårdarna)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stor

sto̱r, sto̱rt, sto̱²ra, stå̱re, sta̱rst

stor

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

1) stω̲r, {stω̲rt ā; -a
stōrt; y.

stor
adj.

stὼ̲ra bf. m. sg.; stὼ̲ra bf. f. och n. sg.; stωra bf. pl. /. Kompar. stór̲a; Superl. storst

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2) **stor**

adj.

pastóra stàla på större gårdar (absol. komp.). M.-f. 94. / at stórt, tíhågad træ. M. f. 94 /. etstårt -bor M. f. 94.

di stórsta hästana - M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

1 stor
(adj.

da ligzor ù̥ta
sá̠‿prasí̠s va stà̠ra
vájen (ɔ: något avsides).
1 M. f. 94. | en fàm̠a
o en t̠r̥a, de va ja stà̠ra
pá̠za. M. f. 94. | de stà̠ra
de s̄tòrre skolbarnen. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

stor

stor, stort, -̀a;

komp. stóra

dí va ja en stór

sédal pa dé dåna.

pa stóra stèla.

superl. storst l. stost.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stor adj.

stω̱r, stór̠e, stórst

– pá̱gen ḛ stórst

– mæ̱, tǿ̱sen ḛ stór̠e

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

stor adj.

stω̱r, stω̱rt; stὼ̱ra

di bor̜de ad stώ̱rt hú̱s
i bý̱n

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

stor
a.

stor, stårre. stårst

mijed stor

fira gånga så stort

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

stor

sto̲r, -t, -'a

stò̲re (best. m. sg., best. pl.)

stò̲ra (best. f. n. sg.)

kompar. stòre̲; superl. støst;

stǿste (best. m. sg., best. pl.)

stǿsta (best. f. n. sg.)

de stǿsta hø̲̀staláṣ̲;

Nr 3817. Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1930.

stor.

stω̱r a.

stò̱rę̰ komp.

støst. sup.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stor

stω̲r, stω̲rt, stὼ̲ra.

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

stor

stɑ̱r ; pl. –̀ a

dan‿ stórstā den stȫrsta

Nr 6754. Ingelstads hd

Benestad Hugo Areskoug 1957.

stor

st̲o̲r ; -̀a

Kompar. stór̲a.

dan ‿ toke stór̲a dráv.

Den (en harv) tog större bredd.

N. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

stóra (komp.)

stor
forts.

stórsta (best. pl.)
de ~ stórsta tren.

M. f. 76.
på stóra stálen (gårdar)
M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

stor

Kompar. superl.

stω̲r , stὼ̲rh , stɵst

obest. n. sg. stω̲rt

" pl. stὼ̲ra

best. m. sg. stὼ̲rh

" f. n. sg. stὼ̲ra

" pl. stὼrh

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stor

stω̱r, stω̱rt, ˋ-a

tray̱ stὼ̱ra stḛ̀na.

ed. stώ̱rt flàǥa eñ stort område M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

kompar. stòra l. stòra | stor

M. f. 60 | forts.

en‿ stòra drag.

superl. { storsta (best. m. sg., M. f. 60 best. pl.)

støst

stǿsta (best. m. sg.)

den‿ stǿsta gáren ‿

hàgesta M. f. 65. stòra hus

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

stor

sto̱r ; pl. –̀a

komp. stòr̲a (M. 7. 58)
dḛ. stórste, de största.
mìr̲a stòr̲a.
dḛ. stórste prèstabɷ̱naheim̱an,
de största prästbondehemman.
M. 9. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stor, a.

stɑ̲r

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc

~~brud~~, s.

~~brud~~

stor, a.

den̲ stå̲̀ra

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stor, a.

ˏda stὼ̱ra hàs̱tana.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stor.

stω̱ra.

stò̱rḛ komp.

støst sup.

ham e mì̱hd
stò̱rá.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stor.

stω̱r a.
stó̱rə komp.
støst sup.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

stor

stor, stort, ∸a

ja ‿ va ‿ knápt hár stórt da ‿ È. Jag vet knappast, hur stort det är.

!

K. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tosterup

stor

~~stõrst.~~

støst el. storst. a.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stor

Superl.
störst

den stórsta, den
störste

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

stor

stɑ̱r; n. stɑ̱rt äldre uttal;
stɑrt yngre och
trol. numera vanligt uttal.

Enl. man född år 1900, vars fader skulle ha sagt stɑ̱rt men som själv hade uttalat stɑrt

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stor;

sta̱r

stò̱ra

storst

han é̱ miad stò̱ra;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stor

sto̱r, sto̱rt, –̀a

sto̱rt folk ma.

komp. stòṟa l. stóṟa

stòṟa mèṉijor. – stóṟa stè̱na.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stor;

stɑ̲r a.
stó̲re komp.
storst sup.
de stórste kum̲a
ihú̲va o slṓ̲s;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1933

I

stor

stω̲r , stωrt

Den genuina formen i neutr. torde vara stω̲rt. J-s.

stὼ̲ra best. pl.

Kompar. stó̲ra

Superl. stórsta best. f. sg./

de stὼ̲ra skώ̲na.

de stora hästskorna.

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

II .

stor

dær ‿ va ‿ an ‿ hǿ̱l

Där

so‿stǻ̱r, so‿stǻ̱r.

fanns en hög så stor, så

stor. | et‿ stǻrt flæ̀ʒa en

stor areal | dær‿va

stǻrt bè̱da. Där

fanns vidsträckta

betesmarker.

M.-f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960.

stor

stω̲r , stω̲rt , stὼ̲ra

stω̲rt (m. f. 61)

komp. stó̲re l. stò̲re ; superl. storst ;

han‿vã̲‿li̲d stó̲re en‿ẽ̲n‿mú̲s ;

ete‿som‿da‿blø̃r‿stώrt ,

efter hand som det blir stort

(ɔ: våren); et‿stώ̲rt bø̲̀la , eu

stort åbäkigt föremål (m. f. 61);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stor

stɑ̠r, stɑ̠rt, –̀a;
komp. stòr̠a

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stor:

stó̱r pa̱ - d

= kaısk

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads hd
Maria Andersson 1938

stor.

sto̱r a.

stòṛe el. stóṛe komp.

støst sup.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

storartad

sto̰rá̱rtad; n. = adj.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

storartad
adj.

storártad; n. =;

n. f. 94.
bl. a. 'storståtlig'

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

storartad

sto̱rá̱rtad; n. =;

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

storartat adj:

sta̱rá̱rtad

dɛ va ja ré̱nt sta̱rá̱rtad
nor en fɛk̲ pámp

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

1 storbonde

sb.

regála (rĭktiga)

starbǽnor. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

__storbonde__
sb.

stà̲rbà̲na m.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

storbrokig

stω̰r·brώ̱ged, obest. pl. - -´- a;

med stora vita fläckar (om brokig boskap);

motsats: jḭ̀rhd småbrokig;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Storbygge

Storbydje

Stort bygge, byggnad:

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

storhuvad
adj.

stω̰rhώ̱ad

(med stort huvud)

M.-f. 75 Nr. 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hans Areskoug 1947

Storhet
s.

Storhet

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

Stork
s.

Stårtj

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

stork

stortʒ, ´-en, `-a m.
m. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

stork.

storfʒ, ´-ken s.

`-a̰, -na.

dar hᴏulor stórfʒen

sε ós̱k.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stork

stortʒ, ´-en, `-a m.

dæ̲r hade‿ bøjt‿ stòrtʒa
for̲ (M. J-61);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stork

stortʒ m.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stork

sb.

storţʒ m.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Stork

sta̠rſſ, m., stå̠¹rſſen, pl. stå̠²rſſa l. stå̠²rſſa̠̯, -na, stork. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

M 305.

stork

storʒȝ, -ˊkn, -ˋa, -ˋana,

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1939.

stork

stortʒ, -´en, -`a

dḛ ledʒa óp et vøjnsjú̱l,
som dæ̰r ḛ̄ n̥te nød
ḙ̀dʒe (ekrar) ẹ, te -`ana

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

I **stork**

storʒʒ, ´-an, `-a m.

äv. stork(yngre), ´-en

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

II størtʒ **stork**

størtʒ M.f.84; (vanl. stòrtʒ.)

størtʒ, ´-en
K.f. 88

størk, stǿrken
K.f. 88

Formerna med ø, ò äro äldre; användes någon gång av M.f.84 på K.f. 88 och angåvos av dessa Borrby som brukliga under deras barndom

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

stork.

storkz, -kn s.

-à, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

storkbo
sb.

stòrʃʒabǿ̱ n.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

storkbo

stòrʒʒabὼ̲ n.

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

storkpar

stòrtʒapá̱r n.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

× Storkpenne

stòffʒapénne, -nnes.

-a, -na.

storkfjäden.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

storkrede

stòrʒʒaruidʒe, ˋ- - ˊen
(storkbo)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

storkrede

stòrʒʒarúđ̠a

storkbo

M. J. 84

stø̀rkarúḏa R.-f. 88

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Storkrede

stå²r̲sparìgde l. stå²r̲spa̰rìgde, m., -n, pl. -da, -na, storkbo.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

× Storkro

stɑrkró̱, -an s.

skaxe.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× Storkro

stɑrkrɑ̱̣́

kaʟe.

dɛ e en stɑrkrɑ̱̣́.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ stor-kro

stɑrkrώ̠, -ən s.

kaxig person.

dɛ e ən stɑrkrώ̠.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

storlek

sb.

stωrlé̲dz, -´an

dær va ʃìlnad pω stωrlé̲dzan.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

storlek

stɷrlé̱k

(Riks-lån)

Accenten dialektal.

/. /–/.

N. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

storm s.

storm, ´-en; `-a, `-na

de ska bø stórm

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

storm s.

storm, ´-an; `-a, `-na

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M p 75

storm

storm, -'en

da‿ ha̰‿ l̲àad ı‿ dá̲
ma‿ stórman, stormen har bedarrat i dag.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskog 1948.

storm
s.

storm

M.f.75

Nr 4801. Ingelstads hd
H, Areskoug 1954

Löderup

storm

storm

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

storma v.

stòrm/a , = , `-ad

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

storma

storma. på, =
farа våldsamt fram

M. G. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

stormarknad

stormárknad

N.f. 73. Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

stormodig

stωrmó̱de stålt, högfärdig

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

vr

stràka

vara stalt. + Strata

~~Streta med fötterna.~~

vrätka sig

~~[illegible]~~

han gör det i stravar.

Jng?

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

__stormodig__

sto̰r mó̱di

stolt

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

×**stȯrna**

vb.

Refl. stà̠rna ‿ se

yvas över ngt, bli smått hög-modig över ngt.

Pres. stà̠rnar ‿ se

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd ;
Hugo Areskoug 1963.

ˣstorma sig.

sto̠rma st. v.

vara stolt.

ja stò̠rma me

ja hade ed i en

tórk. de sku ente

stòrma dom foran

je̠lad (a) i e houlad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stormregn

stormrájn n.
piskande regn.

M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

storsegel

stω̲rsájl, -´ed

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

Storsegel

1
störsæjl, n., -led, pl. =, -len,
storsegel. - Brantevik.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

× storskola
sb.

starskǿ̲lan bf. sg.

de två–tre översta klasserna i folkskolan; till denna räknas då ej småskolan (kl. 1–2).

Hört i Smedstorps stationssamhälle under 1900-talets första årtionde.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

×storskolingar

sb.

stɷrskɷ́liŋga, – ́ – ana pl.

eleverna i "storskolan"; se d.o.

Hört i Smedstorps stationssamhälle under 1900-talets första årtionde.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

ˣstorsnudad.

stωrsnṷ́dad a.

långnä̌st, kaxig.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+storsnu~~d~~tad.

storsnú̱dada.

långnǎst, karig.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stort

adv.

stort tryckn.

mycket; i vissa sammanställningar i negerande uttryck.

mòza fęza å̀ta stort batōr dǽr. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

stɑ̱rt
mycket, intensivt

stort
adv.

da‿ràjnar stɑ̱́rt. Det regnar mycket häftigt.

M. f. 43.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

1961.

Borrby

stort
adv.

stω̲ʀt

di ʀω̲gaʀ ihώp̲a stώ̲ʀt ijɛ́n̲

ɔ: de bärga åter en stor gröda.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

stωrt

stort
adv.

i betyd. 'mycket' efter inte (ìn̥ta) o. frf. en komparativ.

dær‿va‿ìn̥ta stωrt‿mḛr‿en‿plawgóʒan. Där var inte mycket mer än en ploggångs djup. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

stort
adv.

start
mycket
I vissa uttr.

Är inte start en
mera genuin form?
L-s.

ǹ̥ta start vihara en större
slón inte mycket ~~[illegible]~~
ån slån

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stort

adv.

stɷ̱rt

I uttr. da ‿ vá̱ i̥nta stɷ̱́rt àn̠ɑd, det var praktiskt taget inte något annat.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

stort
adv.

stort
avsevärt (i vissa) negerande uttr.)

dær - vá ìnte stort - flér gàdor en - själva lánsvägen. Där fanns inte stort flera gator än själva landsvä-gen.

N. J. 73
Tomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

+ stortiden

stɑrtí̱en a.

stɑrtí̱ena pl.

hö̆gfärdig.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stortiden

stωrtí̱ln a.
stωrtí̱na pl.
haug.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

×stortiden.

stωrtí̱ln a.
stωrtí̱na pl.
kaiig.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

ˣstortiden.

stωrtí̠lm a.

stωrtí̠na pl.

hatig, högfärdig.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

*stortidenhet.

sturtí̱lnhé̱d s.

hö̆gfărd.

dar e ìgən sturtí̱ln-
hé̱d ¯hus ln.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Stortvått

stωrtvėt̲ r.; -or

stortvätt

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

×stortien

stortían
högfärdig

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stortitta

stortị́tad (~~sup.~~ vb.)

nụ́ hada dḛ stortị́tad.
(konj.). K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

storetå s.

stø̱̀re tá̱

Nr. 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

stortå

stὼ̱ratá̱ , -̀ -́n

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stortå

s.

sta̰rtá̱, - -´n

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

storvänig.

stωrvǽ̱ni a.

havig.

var ente stωrvǽ̱ni
sá̱d te bώ̱rs.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

*stovărig.

stωvǽ̱ri a.

kaxig, hö̆gmodig,

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

storvärig.

stωɹ vǽ̣̠ri a.

katig, högfärdig.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

strafesera sig.

strafleséra sė v.

anstränga sig fȫ nåt.
han strafleséra sė for
mi̱ĺa̦d ´han kun̲a
gǿud lid nàtara

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

ˣstrafesera sig.

strafasę́ra se v.

anstrănga sig.

dε va fą̀rlat

va han strafasę́ran se.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

straff s.

straf, ´-ad ; =, ´-an

Nr.10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

straffa v.

stràf̲/a, = , ˋ-ad

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1968

straffa

stråfada (ob. pl.)

...om dé ble stråfada (ɔ: vid krigsmakten).

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

stram

stram̲

styv, stel

ja̰ ḛ so strám̲ ḭ lìd̲orna;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

1. stram
adj.

stram

styv o. stel i ngn lem.
han va stram i àrma
o bén. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

2. stram
adj.

stram

stram till sättet

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

stram adj.

stra̲m l. stram̲,
stramt; stra̲ḿa l.
stràm̲a

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1971

M f 95

stram adj.

stram̲, stramt, stràm̲a
åtstramad, snäv

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

stram

stram̲

styv (t. ex. i någon extremitet)

strám̲ i b̲énen

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stram;

stram̲ a.

ja é̲ strám̲ i

à̲slorna;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

strand

stránen (best. sg.)

--- om dḛ koma óp
ti stránen non goz.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

stranda

stràn̲a , =

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

stranda

stràn̸a, = , ‐̀ad,

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stranda, v.

strauna
fastna

s. 210

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

stranda v.

str$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{n}}$a

stranda

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

strandgods

s.

strangώ̲s

(strandat gods)

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

strandning

strå²n̠iŋ, m., -en, pl. -or, -na, strandning. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

strandning

stràn̲iŋ
(ett fartygsstrandande)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

strandning

stràn̲iŋ
strandande av fartyg

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

strandning

stràn̲iŋor
(obest. pl.)

(strandande
av fartyg).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

strandning
forts.

... dæ̃r ‿ som ‿ stråṉŋan

va̱ dår strandningen.

ägde rum

M. 4. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

Strandningsauktion

strå²n̲iŋsak̲ʃò̲n, m., -en, pl. -or, -na, strandningsauktion. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

strapatsen.

strapá̱çor, -na s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× strata.

strà̠da̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

vara kaxig.
han gour o strà̠da̰r.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

× strata.

stràda, -̀ar, -̀a pl,
-̀a, -̀ad v.

gå hǒgfǎrdigt.

de góu o stràda.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

ˣstrata.

strà̠da̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

vara kaxig.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

strax

stra̱s l. stra̰s

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

strax.

strạ̠s adv.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stras

strat

strat

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

)

strax
adv.

Åv. stras (!)

strás pa‿ ʒʒù̱gatá̱led.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. **hd**

Hugo Areskoug 1963.

strax adv.

stra̱s

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

mf95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strax

stra̱s

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

Stra̱s, adv., strat.

Strat

Ingelstads & Järrestads hd.

7.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Staat

Staa̲s

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1953

strax

stra̲s

strá̲s han‿va‿dí̲d –
kώm̲en strax efter det att
han kommit dit

Nr 6754. Ingelstads hd
Berestad Hugo Areskoug 1957.

strax

stras

K. J. 66.

Nr. 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

strax
adv.

stras

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

strax

stra̲s

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stvat.

stvạ̱s adv.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

strax

stra̲s

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M.-g. 63, M.-f. 60, K.f. 72

strax

stra̲s

M. 7. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

strax.

stra̠s adv.

vi forstǻ̠ vo̠s inte

pu jö̠́r strá̠s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

strat;

stra̲s adv.

ja kúm̲a strá̲s;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

strax.

stra̱s adv.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1939.

st rat.

st ra̱s adv.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

strax

stra̲s

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

strax

stras

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

strax

stra̰s

dḛ vile ìte sé̱ ed ~.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

strat.

strạ̱s adv.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

strax

stra̱s

strá̱s vı̰‿vora‿né̱rkȯmna,
strax efter det vi kommit dit
ner

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

strax;

stras adv.

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

strat i

stras adv.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

strax

strajs (M. f. 68)
strajs (m. f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Streck

en streg

s. 27

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

streck s.

strẹdʒ, ´-en; `-a, `-na

n_skrev_en_strẹ́dʒ for-
há̱r sẹ́ɟ̱ʒ, nar_n_tǫ̀ŋ̱-
te

m f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

stre̲cʒ, -´en, -`a, -`ana m.

1. streck
⌊ sb.

ritat streck, blyerts- l. kritstreck

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

streck
sb.

stre̱dz; pl. ˋ-a m.

di‿dra‿ en‿ stré̱dz (ri-
tade ett streck) mitt i‿
bræ̱̀dan.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

2. streck
sb.

stré̠dzan best. sg.

I talesättet: dan som jḛr
sɛ ɛ lé̠dzan, fa̰r hola
stré̠dzan.

Hört i Smedstorps stations-samhälle under 1900-talets första årtionde.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

streck

stre̱j, -´en, -`a

(linje)

resa strè̱ja uppdaga linjer;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

streck

stre̠dʒ, -´en, -`a, -`ana

han hada snòpeda bi̠,
dḛ hada ḛn v̄i̠d stre̠dʒ
ḭ pàn̠an.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

streck.

stre̠j, -´en s.

-à̰, - na.

nor en kǫ̇ e grị̃mad
har den vịda strȩ̀ja̰
i hǫ́ed.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

strěck.

stre̠gʒ, -´ln s.

-̀a̰, - na.

di skrė̠v sina
namn ma strè̠gʒa̰.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

streck.

stre̤dʒ, -´en s.

-̀a̰, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Streck

stre̲gʒ streck

stɑ̲ tr stre̲gʒs for nɑ̲r = ansvara för ngt.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

strejk

stre̱k

M. f. 1884.

Ö. Ingelstad. Nr. 4563. Ingelstads hd.

1958 Hugo Areskoug.

strejk
sb.

stre̲k, ´-an

stré̲ken i å̲då̲len
(i Ångermanland).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

strejka
vb.

stràjka, =

dǽ̲r (ɔ: i Sovjet) dæ̃or ‿ da ‿
ò̥ta dä ‿ stràjkă. n. f. 94.

Torde också kunna ha formen stre̲ka;
jfr stre̲k. J-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

ˣstrecka.

strè̠ja̰, -´a, -̀a̰ pl.

strè̠gtə̰, stre̠gt.

lukta illa.

han rent strè̠gta
ou luktvǻtan. (aspr.)

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

streka.

strè̠dʒa̰, -ɑ́, -à̰ pl.

strè̠gtḛ, stre̠gt.

lukta illa.

li̠dʒed stré̠dʒɑ.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+streka.

strè̜gʒa, -́ɔn, -̀a pl,

strè̜gte, stre̜gt v.

lukta illa.

lẹ̄gʒed strè̜gte.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

+ streka.

strẹ̀ǥza̰, -´a, -`a̰ pl.

strẹ̀ǥtẹ̰, strẹǥt.

lukta illa.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

× streka.

strè̱gza, -´or, -`a pl,
strè̱gte, stre̱gt v.
lukta illa,
de stré̱gzor.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stret⁺
s.

strẹ̰d, strẹ̰́dad s.

skev. förgreningen

de e hẹ̀la i
strẹ̰́dad (om et̄t
par byxor).

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

*stret
sb.

stre̲d n.

"skrev"; stort steg som kan tagas, om man skrevar mycket

dær ‿ e ‿ sont ‿ brá̲ stré̲d ‿ r ‿ en (han skrevar mycket, när han går).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

×stret
s.

strɛ̲d n.

skrev, vinkeln mellan benen.

M. f. 84.
1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

streta

strḛ̀dda, =, -̀ad;
(stå bredbent, skreva)

dḛ sta̰ o strḛ̀da;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

streta

strè̠dla, = , -`ad ; (T.o.)
l. strìd̰̠a etc. (T.o., Z.) ;
skreva med benen

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

streta.

strìdá, -̀ár, -̀á pl.

-̀ã, -̀ád.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

streta;

strè̠da, -̀ar, -̀a pl.;
-̀a, -̀ad v. (85)
han strè̠da ovor
na i kró̠gan;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

streta.

strẹ̀da, -àr, -̀a pl.
-̀a, -̀ ad. v.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

streta

stré̲dsa, = , –̀ad; m. f. 58;
(skreva med benen) m. f. 88;
m. f. 66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

streta
vb.

strè̠dda, =

skreva

han‿strè̠da so‿lóȝt.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

9l'

Streta

str$\overset{2}{\underline{e}}$da (-ar, -a, -ad, -a) l.
str$\overset{\bar{2}}{\underline{e}}$da̳̮ (-a̳̮r, -a̳̮, -a̳̮d, -a̳̮) intr.,
skrefva. str$\overset{2}{\underline{e}}$da mæ b$\overset{1}{\underline{e}}$nen.
br$\overset{1}{\underline{æ}}$do̱rna l$\overset{2}{i}$gza o str$\overset{2}{\underline{e}}$da̳̮.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

streta vb

str$\overset{2}{\underline{ĕ}}$da str$\overset{2}{\underline{ĕ}}$da str$\overset{2}{\underline{ĕ}}$dad

streta

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

streta
sb.

strz̀dpa , =

skreva

strzda lózt.
~
M. f. 94,

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

streta v.

strè̱d/a , = , ˋ-ad

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

streta

strìd̰a; = ; ̀-ad

d̰u kan ì̥te strìd̰a so
lǿjt.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

×strete s.

strè̱d/a, ˋ-ad; = ; ˋ-an

så långt steg, som man kunde ta, då man stretade som mest med benen (användes som längdmått t.ex. när man skulle plöja)

M f 95 Ö. Ingelstad

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

stretig

strɛ̱̀rarr adj.: som har stort strɛ̱r

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

strid.

strij a.

de e strij
hålm.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

stuid.

stu̱i a.

dt e stu̱í gu̱id.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

strid.

strij. a.

strīt n.
ja kan inta li
lid(d)ɛ a so strīt.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Strid

stri̱ el. str$\overset{1}{i}$jor, m. och f., n. stri̱t, pl. str$\overset{2}{i}$ja, strid.

stri̱ sæ.
stri̱t vaṉ.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

strid

stri̱ ; obest. pl. –̀a
hōrt ; uttr. dæ̰r ḛ –̀a
glø̱r ('kraftiga' glöder) ḛ
kákelȯ̱nen.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

strid.

strij a.

de e strij gríd.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

strì̲a glø̲r, kraftiga glöder.

strid
adj.
forts.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

stri

strid
adj:

kompar strìara
kraftig, tung (om sädeskärnor).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stri̱ ; pl. -a

strid

adj.

Särsk uttr., t. ex. stri̱a glø̱r kraftiga glöder. ← n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

strid
adj.

stri̲

om strö̀m i vattendrag

dær‿e‿ǹ̥ta sa̲ stri̲
strúm̲ som‿i‿kàs̲a‿
tȝila̲ (Kasse kålla).
n‿f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

stri̱, stri̱t, ²stri̱a

Strid adj.

strid, hård, sträng.

vi̱ ²hå̱de ha̱t so̱n stri̱ víntor.

Löderup

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd.

№ 315.

strida ~~ə~~.
a.

stri̱ stri̱t str$\overset{2}{\text{i̱}}$a

strid

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

strida v.

str$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$da str$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$de str$\underline{\text{i}}$t

strida

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Pret. strida

strída″

kivades

de. strida. man, de kivade med honom. K.f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

V K.f. 72.

stridig

strì̱dar   stridig, envis

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

stridig a.

stri̠²de̠ -ld -r̠a

trätgirig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

strigel

strigla (obest. pl.)

(redskap vid rykt)

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

×striglakors s.

strì̲glakórs

ett slags silverkors, som bars till högtidsdräkten

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 81

×
striglakors

strí̲glakórs, -ed

ett gammaldags allmogesmycke i form av ett kors.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

x Striglakors

Striglakors . n.

ett slags silverkors. (gammaldags allmogesmycke). s. 33.
s. 67.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

*strikel

strì̲dzel, ˋ-en

kviche i kreaturshorn.

nú̲ ha̰‿ dá̲n kώ̲ln
stozad‿ hώ̲rnad aív‿sɛ
nú̲ ḛ‿ strì̲dzelen ígɛn̲
(nu är kvicken kvar).

M. f. 84.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1) ×striklа

sb.

strigla, =

spreta ut (t. ex. om grenar och kvistar på träd och buskar eller i en rishög).

strigla. omkring spreta omkring. — Äv. om strålar av mjölk som vid mjölk-

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Smedstorp, Ingelst. hd.

2) ×striklavb.

ningen liksom ej hällas samlade utan träffa mjölkspannens botten på en relativt stor yta.

mjǫ́lkan strìgla (ɔ: dakom‿i‿flèra strä̀za).

M. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×striklig
adj.

strìglad

spretig, som spretar ut (om grenar o. kvistar t. ex. i en rishög)

strìglad bàska spre-tigt ris. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

strimma s.

st$\overset{2}{\text{r}\underline{\text{i}}\text{ma}}$ $\overset{2}{\text{-or}}$

strimma

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

strimma

stri̱̍mpa, -̍an, -̍or M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

strimmig

strímad

M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

×stripel

s.

strìv̲el

kvicke ī kreaturshorn

dæ̰r ‿ ḛ ‿ ǹ̥te mḛr ‿ an ‿
ʒàlva strìv̲elan yín̲
(Kvar)

M. f. 84

(Fv. strìg̲ʒel, strà̲la)

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug **1954.**

*strippa
vb.

strìpa, =

slutmjölka ko med korta, hastiga tag i spenarna

M. f. 84.

Jfr *snippa ds.

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

ˣstrippbytta

str²épabùta

ämbar med svinens mat

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strof
sb.

strà̲for pl.

Hört i betyd. 'tidnings-rader'!

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

{strùged
{strùged n. — struket

struken adj.

I utr.: strùged-mål 'struket mål' (då innehållet i måttkärlet, t. ex. säd, når jämnt upp till dess översta kant). Jfr opp-mål.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

*strunk

strωŋk l. strώŋkor, adj.
med rak hållning (om
människor)

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

×strunk :

strúntor adj.

med rak hållning (om människor).

han‿ḛ‿so‿strúntor

Anm. På andra håll strúŋkor ds.

M. d. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

+ Strunk

straŋkor adj. fin o. sprätig.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

strupe s.

str$\underline{\overset{2}{u}}$vle $\overset{2}{-}$a eller str$\underline{\overset{2}{e}}$vle $\overset{2}{-}$a

strupe

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

strupe
sb.

strì̱va, -̀an m.

M. J. 94 m. fl.

de fiŋe da i vróŋ strì̱va
(i vrångstrupen). M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

1 **strupe**

Rsprs-påverkad form se.

strỳp|pa, -̀an.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupe

strù̱pa, -̀en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

strupe

stri̱va, ˋ-an

de‿skora‿stri̱van

ã́v‿dom̱

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

M. 6. 76.

strupe
sb.

strì̱va

i ‿ vróŋ ‿ strí̱va ì

vrångstrupen.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

strupe

strì̠pa, -̀an;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

strupa.

strùbe, -ben s.

-à, -na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

1. strupe

str̲ìpe, –̀en

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Berestad

2. strupe

strì̲pa –̀en

i bet.
„smal väg mellan gärdes-
gårdar"
(Äv. strè̲da stråte)
där va en strì̲va i
bè̲dad (betesmarken)

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

stuppe.

strìwe, -ens.

-a̰, -na.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd.
Nils Bengtsson 1941.

strupe

strì̲upe, ̀-en

M. L. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

strupe.

str̠ìvḛ̃, –̀ḛ̃ns.
–̀ḁ̃, – na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

strupe.

strì̱wl, -lns.
-̀a, - na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

strupe.

strìve, -en s.

\a, -na.

min kvìja hugda

fóurēd om strìven.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

strupe;

strù̱h, – hn s.

–̀a, – na;

han húg me i

strù̱hn̄;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

strupe

strù̱pe, -`en m. M. f. 88;

Finare: strỳpe, rikspråkspå-verkad form;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

strupe;

strì̱vl, -ln s.

–̀ a, – na;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

strupe.

strìva, -ns.

-à, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

struva

Strupe

stryvo Lgd. o.s.v. }
strybo Åsbo, Fr. o.s.v. } Sk. L.-m.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

strupe

strù̱ph; -̀en

han fitʒ fáṯ ḭ -̀en
pɑ‿n (på honom)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

*strupkula.

str̥ìvak̠ùla, -an s.

struphúvud.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

*strupkula

strì̲vaku̲lan (best. sg.)

struphuond

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939

strivåkula eller Strupkula

strivakula, f., -n, pl.

-kulor, -na, adamsǎpple.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

ˣstrup-kula.

stṛì̱vakú̱la, -an s.

strup-huvud.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

strupkula

strì̠vaku̠ilan (best. sg.)
adamsäpplet, struphuvudet

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stumpkula.

stṛìvakúḷa, -an s.

stumphuvud.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

st̥rup-kula.

st̥r̥ìva k̥ila, -an s.

st̥rup-huvud.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strupkula

strivakùlan (best. sg.)

struphuvudet

M. F. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

strupkula.

stri̱vakú̱la, -an s.

struphuvud.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

strupkula

stṟìwaḵílla, -an s.

strupkuvud.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

+ strupkula

strìva-kúla f. adamsäpple.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

+ Strusa

strùsa I stegra sig.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

×strut s.

strud $\overset{2}{-}$ a

skört

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

strut s.

strud, ´-en; `-a, `-na

Nr.10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

× strutt

strupt̠, -´en s.

ståt.

dε van fårli strúpt̠
nor kòggan skuḷa
tε jǫ́rān.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×strutt

strut

han tω strut spjärn; spänd fot

han stω pω strut me länsmanen

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

strutt

sta - pa - strút

vara på språng; äv. stå på ända.
stå rätt i vädret (om hår)

hárad star - pa - strút.
Håret står rätt i vädret

M. f. 43
M. f. 44

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

1961

Borrby

strutta v.

strùt̲/a, =, ˋ-ad

spjärna, streta (emot)

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

strutta

strùta, =

dǽr jitʒ‿fár o‿
strùta o‿hàgda
(ɔ: hỏgg av ljūng tiu
brảnsle).

M. L. 04

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

strutta

strùtta, =, -`ad;

i förb. struta, umá̱d
spjä̃rna emot;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

strutta

strutta; =; -ad

i förb. ~ umǫ́d, spjärna omot

han strutta umǫ́d, men da jálp ite.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

+ strutepelle

strùtepe̲la m. - skrāfflare (vanl. skämts. (om vakstm)

Jfr. strutepe̲lt Vmhg. Ls.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× struttepelle

strìtapéla m. Språā; viktig person

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

stryk

strydz (oböjl.) sb.

smörj, avbasning.

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug **1955.**

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stryka

strìjja, stra̱g, strò̱ged
pl. strò̱ga

av. stro̱j i
pl. strò̱ja;

han stroj ste̱n
de̱ stro̱ja l. stra̱ga ste̱n
han (de) strōk (strōko) påsten av lera;
dæ̃r va̱ lér, som va̱ lịasom blø̱da, so
måda dẽ̱ strịjja liare (oftare);

stryka.

strìjja̯, -´or, -̀a̯ pl.

strǭu̯g, strǫ̀ge̯ pl.

strǫ̀ge̯d.

ja han stǫud o strǫ̀ge̯d.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stryka ole

strẙdʒa, strag, strøged eller strøged

de strẙdʒor alt (går åt allt)   stryka

stora tʒydfäd de sträge

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp   M. Areskoug 1922.

stryka v.

strỳgla, ´-or (y.)

spec.: gjuta mursten av obränd lera i formar

strygga lerstéin

Nr.10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

stryka

strỳgʒa, strag, strògeð vb.

y. strỳgga

Pres. sg. ´-or

" pl. =

strỳgʒa lén / han hada strògad lén.

M.f.94.

Smedstorp.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

)

stryka
vb.

dær ‿ stω ‿ gamla ‿ màna o ‿ strãg ‿ lerstén. Gamla mǎn stod och formade rå-tegel. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

stryka vb

strygza aw

stryka färdigt

ja har ²åwströgld

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stryka.

strìjgza, -or, -a pl.

strǫug, stràga pl.

strǫgad.

jésln strǫga

àwrad.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941

strykа

strỳ̲gza , stra̲g, strò̲gad 1)

dá̲ stǫ̂‿dũ‿o‿strá̲g.

strỹgza‿à̲vrad (se u. a̲vrad).

1) a̲ med dragning åt u̲.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

stryka vb.

Sup.
strù̱ged

Pret.
sg. stra̱g
pl. strù̱ge

so‿strù̱ge‿dé̱ (ɔ: liarna).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Pret. stryka

pl. strὼ̠ga

dœ̠́r strω̠ga ‿ dê̥ ‿ sté̠n o‿
bɵjda ‿ dom ‿ sél̠ hú̠s,
där ströks de sten (råtegel)
och byggde sig själva hus.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

II

stryka

stràged mót struket mått (t. ex. av spannmål)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

stryka

strỳ̱dza, stra̱g, strö̱̀ged
pl. strö̱̀ga
pres. sg. -ór; hun ha sta̰d o
" pl. = ; strö̱̀ged rdá̱;

strỳ̱dza à̰wrad, se avrad!

dḛ strỳ̱dza od vàjana (längs vägarna)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stryka

Pret.
strag
strag

Sup.
strùgad

M. f. 43, 44.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

1961

Borrby.

stryka.

strỳgʒa, -´or, -̀a pl.

stroug, strögä pl.

strögad.

dry nu ud jäslna
pu hävravägln dar
han di gou - o strygʒa
avra.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stryka;

strì̱gza, -'a, -`a pl.

stro̱̜ug, strà̱ged v.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,

Nils Bengtsson 1937.

stryka;

strỳ̲dza, -ór, -à pl.

stro̲u̯g, strö̲̀ge pl,

strö̲̀ged v.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stryka.

strìgza, -́or, -̀a pl,

stro̱u̯g, strò̱ge pl,

strò̱ged v.

jȧs̱en stro̱ge ò̱ra:

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stryka;

strỳgza, -´or, strəug,

strùged;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Steyka I.
v.

stèy̲dʒa

stèy̲dʒa en lé̲ (våssa).

Imper. sg. stéy̲dʒ! se II.

Nr6807 Tryde, Ingelstads hd
I.Ingers 1962

Stryka II
v.

tá en bitfjíva po láwtad
a strýgdz dan ma tjórval !

Nr6807 Tryde, Ingelstads hd
I.Ingers 1962

stryka

strỳgʒa | stra̲g stra̲ged M.f.66, Ö.f.84

pl. stra̲ge M.f.61;

pres. sg. ´–or; áv. stryka lie;

" pl. = ;

(áv. stryka tvän); áv. med "strykstock" stryka bort rågen på uppmätt spannmål;

strỳgʒa ∪ a̲ŋkla, då man går l. springer stöta anklarna mot varandra, så att sårnader uppstå (M.f.58); so ∪ skωla ∪ han ∪ slél

strỳgʒa (stryka av rågen) M.f.68;

d: det som sköt upp över månats kant;

stryka, v.

strỳgʒa, , stràgad

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Stryka

str²ẙgʒa ; ¹-or , – ; strag , str²åge ;

str²ågen , str²åged ;

eller: strωg , str²ωge ; str²ωgen , str²ωged.

stryka

M. Areskoug 1926

Löderup

Ingelstads hd.

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. Pret. stryka

strìja

pl. stràga

m. f. 75.

de kona strìja en kniv,

so han gnìstra1), osa

1) slog gnistor.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1945.

stryka.

strỳ̄gza, -ón, -à pl.

strǭug, strà̄gę pl.

strà̄gęd.

jé̄skn skū̄lę strȳgza

à̄vrą.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939

stryka.

strìgdza, -ór, -ìa pl.

strọug, strùgle pl.

strùgled.

hym stå o strọ́ug.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka

strỳgza

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

strygza . åvrad, avbeta stũbbåker (gräs och kvarblöna ax; om gäss, svin, får).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka
v.

sup. stroget

s. 68

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

Stayka
v.

staydja pres. staydjer

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

stryka.

strỳgga, -́a, -̀a pl.
strǫug, strö̀ge pl.
strö̀ged.

de strö̀ge me
tä̀nestö́jja.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

strykande

strỳjana neutr.

strykning av lien;

de dæ̰rna strỳjanad

to tid;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

strykerska

strẏgzorʃa, ˋ-an;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

strykerska s.

strỳ̠gesla, ̀-an; ̀-or, ̀-na

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

strykjårn
sb.

strỳdzejárn n.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

strykjärn s.

strỳ̲gajárn, -ad

Örnahusen

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

strykjärn s.

sʈrỳ̱ǥʒejǽ̰rn

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

strykjärn
sb.

strỳ̲gzajǽ̲rn n.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

Strykjärn

strẙ²dzejæ̀rn, n., -ed, pl. =, -en, strykjärn. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

strykkappa

strỵ̃kápo̱r (obest. pl.)

skydd å hästens ben, för att ej sårnader skola uppstå, då de stöta mot varandra;

syn. strỵ̃púdor;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* strykkar

stryjekār

trol. tråg som användes vid framställning av råtegel (råsten);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

strykputa

stry̰pú̲dor (obest. pl.)

se strykkappa !

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

strykspån

stry̰spá̲n, - -´en

stryksticka för lie;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

strykspån

s. forts.

strýggspån (genus ej belagt)

stryksticka till lie

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

strykspån s.

strýg spán

lie bryne

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

strykspån
sb.

strýgspán

stryksticka till lie. K.f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

1 Strykspån

straj̲gzspa̲n, m., -en, pl -or, -orna, liesticka, hvarmed lien hvässas.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

strykspån

strýgspån, -´-an sb.
m.

strykesticka till lie

(ɔ: dḛ ʃʒæ̀ra‿nóm)

n.f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

strykspån

strỳgzəspå̀n (trol. mask.)

(tìll lìe).

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. f. 84.
1948.

strykespån s.

strygzspån, -ed, pl. =, -en. s.

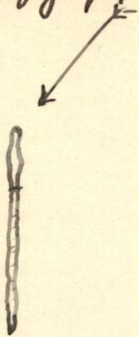

"liesticka" [av vissa bin med] preparerad med olja och sandsten.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

strykspån

strỳjaspån

strykstricke för lie

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

*strykstock

(M. f. 68)

strẏgzastók

trästicka varmed man strök av rågen på uppmätt spannmål, dvs. strök bort det, som sköt upp över måttets övre kant;
jfr vb. strẏgza (stryka);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

strypa

strì̲va

m. L.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

strypa vb

str$\overset{2}{\underline{i}}$va

strypa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

strypa

vb.

strìva, strìvta, strivt

han holda på o strìva‿nóm. / han hada nàra (nåstan) strívt‿an.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Strypa

str$\overset{2}{\underline{u}}$va ; -r, - ; — ; -d.

strypa

Löderup

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd.

№ 315.

Stypa

strì̠va, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

strypa.

han har strì̠vad
en pì̠a.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

strypa

strìva M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

strypa.

strìva, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

huístjér han striva
en prìa.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stryksticka

strỳgzestíʃʒa f.

(för lie)

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

+ stryte

stryt̲ blaū : uttr. sta̲ pa strýt̲ =

1) stå på sned för att stödja.
ss. t. eks. om en bjälke som stödes mot en dålig vägg.

2/ vara uppstäflig.
ss. sta̲ pa strýt̲ som en torpe̲l = vara mkt nosig.

M. sta̲ pa strýt̲ for na̲n = jöra ngn sin kur.

Bn. göre haneben.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

strå s.

stra̠, -ad, pl =, -na. s.

'strå'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

strå

strā ; pl. = ; n.

(gräs-, halm~~strå~~ strāna).

dẽ tåga chåpa

mån o bãnt om ma-

strā, som dẽ tåga, som

als éton hòggaren M. 6.75.

strå

forts.

so. snàrda
strána óm.
varánra, så snärj de
sig stråna kring var-
andra. M.f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

strå
forts.

strǻed (best. sg.)

äv. koll.: 'halmen'.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

strå

stra̲ n. ; pl. =

é̲t strá̲ sá̲ o. é̲t sá̲.

Jfr u. × finnaråj

M. f. 79.

Bonestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

strå

stra ; pl. = ; best. pl.
stran.

vìpen o tjæ̀rnan o
stran, āx/-en och kärnorna x)
och stråna. M. f. 84.
1948.

x) Egentl. sg. 'kärnan'.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

strå

stra̱ n.; pl. =;

rà̱ga stra̱, raka strån

M. J. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

strå s.

stra̲ˏ ˊ-ed; = ˏ ˊ-en

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

m f 95

strå, s.

stra̲/, -d; stra̲/, -n

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

110.

stra̱; pl. = **strå**

strā̱n best. pl.

e̱t stra̱ e̱n strå

de‿tå̱ga a‿strá̱n. De togo av stråna (och snodde band)/ so‿e‿strá̱n hè̱lare. Så äro stråna helare.

M. f. 77.

Nr 4501 b. Löderup, Ingelstads hd
Löderup. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråk s.

stra̱g, ´-ad; = , ´-an

de̱n sku̱ren to̱‿ad
strá̱g‿ifro ny̱ga̱r‿
o hi̱d

M f 95

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

stråk

stró̱gad (best. n. sg.) m. f. 65.

străcka, område.

nú̱ ḛ‿dæ̰r‿dí stró̱gad y̰én (om en åkerremsa, som éj hunnit avverkas).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

stråk

stra̠g n.; pl. =

stråcka, remsa av åker

(jfr drag)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stråk
sb.

stra̲g n.

remsa av ett fält o. d.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

stråk

stro̲g n.

sträcka, omgång (på åker, vid t.ex. skörd)

nú̲ ḛ́. dæ̲r. é̲t stro̲g endá̲ (ytterligare).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

stråk.

strǫg, -́ ads.

dan e et skǫ́g.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stråk

strøg n. M. f. 61

"sträcka", åkerremsa som himmer av-
verkas under det de arbetande röra
sig över fältet (t. ex. vid gallring
av rotfrukter, uppsättning av kärvar
o. d.); dær é át strǿg ijén
andán, det är ytterligare en
"stråk" kvar (M. f. 61);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stråke

strà̱ge, -̀ en
fiolstråke;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stråke.

strå̜̀gə̰, -ən s.
-a, -na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stråke

stràgan bf. sg. sb.

fiolstråken

(a beror med all sannolikhet på rspr.-inflytande).

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

stråke.

stràgh, -hns.
-a, -na.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1941.

stråke.

strɔ̱̀gk, -kns.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

stråke

strò̱ǥa, -̀an m.

(fiolstråke).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stråke

Se fiolstråke

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

stråke
sb.

strà̱g|a, -̀an
fiolstråge
strà̱ga (mindre genuin, rspr.-påverkad form)

Men från andra skånska mål, som har denna form.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Stråke

str$\overset{2}{ꜵ}$ge, m., -n, pl. -ga, -na,
stråke . J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stråke

M. f. 61;
M. f. 88;

stru̱ga, -an

(fiolstråke)

Åv. fàjlastru̱ga

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stråke.

strò̱ga̰, -a̰n s.
-à̰, -na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stråke.

strùge, -en s.
`-a, -na.

el. stròge.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stråke.

strὼ̜gh̰, -hn s.

-̀a̰, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

stråke

strà̠gla, ˋ-en

fiolstråke

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

stråke

strà̱ga m.
fiolstråke
M. f. 75.
Jfr fiolstråke

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1951.

stråke

strà̱ga m.

fiolstråke

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

stråke.

strǫ̀gə, -ən s.
ˋ-a, - na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stråke

strò̱gk, -ˋen

fiolstråke

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

stråke;

strà̠gḁ, -ḁn s.

-à, -na;

(78, 85)

so rà̠tlḁ han strà̠gḁn
hé̠n o slá̠ vos̠ pu
ọranḁn;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

stråke;

stràge, -en s.

-̀a, -na;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stråke.

stràgḛ el. strùgḛ,

-kn s.

-̀ḁ, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣstrål

sb.

stra̲l

kvicke i hästhov

(I Borrby ho̲vstrå̲la).

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stråle

strålen (best. mask. sg.)

hästhovskricke

(nyare för kvédzad ,

kvéjad ; se kricke)

M. f. 75

Löderup **Nr 4501 Ingelstads hd**

1951 **Hugo Areskoug.**

stråle s.

strà̲l/a, ˋ-en, ˋ-a, ˋ-na

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

1. stråle

strà̲lɐ, -an; -a sb.

solstråle, vattenstråle o. d.

M. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

stråle

stràlfa, -àn

det mjuka partiet inne i
hästens hov.

Å. strìgzal, strìgal

M. J. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1951 Hugo Areskoug

2. stråle
sb.

stràlfa, -̀an m.

1. bricke i kreatershorn.
2. det mjuka partiet i hästens hov.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

stråle

strålan best. sg.

det mjuka partiet inne i hästhoven.

M. f. 75.

Nr 7473. Ingelstads hd

Ullstorp Hugo Areskoug 1960.

x strå

stra̲, n. -d, pl. saknas, strö, som lägges till bädd för djur.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

× strå

Strœ, böjn. strœr, str$\overset{2}{\text{œ}}$de, strœt, strœd
imperativ strœ, strœn; 1) strö, sprida;
2) lägga strö under.

Ex. Strœn $\overset{2}{\text{ö}}$ʒe $\overset{1}{\text{k}}$ǫrna, läggen
strö under korna.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

×strå.

stræ̱, -́ eds.

lösa sädesstrån, som
kvarligga på marken,
sedan grödan är
inbärgad.
dar e bar̲a stræ̱ed
ijen.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

×strä.

stra̱, -´ed s.

lösa sädesstrån, som kvarligga på marken, sedan grödan är inbärgad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

x strā

stræ̠, -´hd s.

lösa sädesstrån, som kvarligga på marken, sedan grödan är inbärgad.

fjor ùd o ta strǣhd.

([illegible]).

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939

+ străboss

¹strǣbos̱, n., -ed, pl. fattas,
strō̃halm.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. J. № 305.

sträck
adj:

strek oböjl.

I förb. z stréke galóp.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

×sträck;

straḵ' adv.

han va straḵ i
humö̠'red: han
var sträng;

A. L.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

stråka v.

stràʒʒa hamra ut ett järn med smides-hammare

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

sträcka s.

sb.

stràkor (obest. pl.)

pa stóre stràkor

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

sträcka. s.

strèttza̯, -an s.

\`-o̯r, -na.

dan ù̱dasta

strèttza̯n har (s)jà̱sa̯d.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

sträcka v.

strĕ²ʃ̠ʃ̠a stră̠²tɛ stra̠t

sträcka

Smedstorp

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

sträcka v.

strä̀t̠ʒ/a, ́-or, strä̀kte,
sträkt (Moderniserad böjning:

Jfr strà̲ta, stra̲t, belagt från
Smedstorp och Ullstorp)

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

sträcka, v.

strà̤t̲t̲a, -´or, strà̲te,
stra̲t,

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

ˣ sträcke

str^{2}ekke, n., -d, pl. obrukl.
sträcka. J.

Ingemånsjön^{1} kifte^{2} hela^{2}
strekked^{2} o sålde^{2}-d ud ijen^{1}.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

×**stràka**
sv.

{strègʒa strèkta
{strègja

Pres. sg. ´-or

stinka av ngt, utandas
skàmd luft
han strèkta a brènavin!
han strégor aw ed.
n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Smedstorp. Ingelst. hd.
Hugo Areskoug 1964

stråka

vb.

strèdzja, strēgta, strēgt

Pres. sg. ⊥or

ha en stark, från lukt,

stinka

han ‿ strègta så a ‿

fuila (av sprit).

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

×sträka
vb.

strègʒa

Pres. sg. ˊ–ar;

stinka, vara illaluktande;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

*sträka

strè̱gzſa

pres. sg. -́or

itr. lukta, osa

da -́or è̱nast hi̱d (ända hit)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

*străka
vb.

strè̱gzja

Pres. sg. ´-or

ha en stark, från lukt,
lukta starkt och frånt

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

*stråka

vb.

strè̱dzka

pres. sg. ´-or

ha en skarp och från lukt (t. ex. om en person som nyligen brukit sprit)

han stré̱dzor av fùgla (sprit)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

+ str¹åland

str¹æ̲la̲n, n., -len, brukas blott i pl., eg. ströland; omkringspridda jordstycken, på hvilka gårdar och hus ligga strödda.

ha̲n b¹øw̲or på Lud̲¹a̲rpe str¹æ̲lan

Löderup.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

*sträling

sb.

strèliŋor (obest. pl.)

grodd på korn, som beredes till malt;

i samma betyd. vìza (pl.);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

2) 1. sträng
sb.

Å. om mjölkstråle
vid mjölkning av ko.

da kom e re flé̱ra
stràʒ̱a.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

stråŋ
adj.

) de ha vad
en stráŋ víntor.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

2. sträng

sb.

straŋ; pl. -a m.

hopräfsad sträng av hö l. klöver

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

sträng 1.

stræŋ̱, -´en, -`a, -`ana
sb.

hö"strāng

äv. strɛŋ̱ etc.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

sträng 2

straŋ̲ (stræŋ̲); obest. pl. -̀a

adj.

de bø̰r nok ~ dùin̰a

(åska) i nát̲.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

sträng, s.

stræŋ

stræ̀ŋa, ob. pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

sträng.

strɔŋ̱ a.

strɔŋt n.

strɔ̀ŋa̯ pl.

de v̄a strɔ́ŋt
pu dé̱ da̱na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

sträng
adj.

sträŋ; pl. -a

drùnan va. sträŋ, ås-
kan var sträng. M. f. 60.

har sträŋa vintra hær.
é, so. bǿ. de. hær
lìa vel, hur stränga vint-
rar här än är, så stanna
de här likaväl (om en
slags fåglar). M. f. 63.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

sträng
adj.

--- na̰r‿da‿ḛ‿ strǽŋ ʃǿ̱, när det forts. är hård sjö.

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

sträng

sb.

stræŋ, ´-en, `-a, `-ana

sträng på stråkinstrument;

de‿møte‿jæra‿stræŋana åw (M. F. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

1. strãng
sb.

stræ̀ŋa, ̀–ana pl.

(på strãnginstrument)

... men‿ad‿stræ̀ŋana‿e‿bòrta (ɔ: på ett psalmodikon)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2. sträng
adj.

straŋ; pl. –̀a

–̀a á̠r (ord). K. f. 85. / má̠r tuta- lindará̠t (författare till en predikosamling) va- stráŋ. K. f. 85. / da- va- so- stráŋ vìntor.

K. f. 85. 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

strāng;

stray̱ a.

–à pl.

de va stràya̱

vìntra;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stræŋ, -en, -^{2}a, -ana. s. sträng s.

lös stræŋ etc, 'hö" sammanröfsat i sträng'.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

strãngi

strøy̱ a.

strøyt n.

hyøm é̱ strøý̱ va glỳøṯana;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

sträng
adj.

stræ̱ŋ ; pl. -̇a

en strǽ̱ŋ læ̱̀rara ;
da‿ va̰ ‿ strǽ̱ŋ dù̱gna , det
var sträng $\overset{\text{ö}}{\text{å}}$ska ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

strǎngi

straŋ̲ a.

han va stráŋ̲ va

bafá̲lad,

Vg 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

strãng;

strœy, -én s.

-à̄, -na;

han skar strœ̀yana

ọ́w̱;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

strãng

straŋ

de‿ kan‿ bø̰‿ stráŋ víntor.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

sträng
adj.

straŋ

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

strånga
vb.

stræ̀ŋa, stræ̀ŋda M.f.58;

lă̄gga hö i strångar, innan det stackas;

s̱ín so‿ stræ̀ŋda‿dḛ‿ld

(M.f.58);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stra͂nga

stràŋa, =, –̀ad;

utbreda klöver, nyslaget gräs etc. i strångar;

dę̰ vora ù̲ida o straŋa klœ̲́vorn.

Nr 3817. Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939

stränga
vb.

stràŋa, =

hopräfsa hö l. klöver till strängar

straŋa kló̲vor / straŋa-zhó̲p. M.-f. 94.
straŋa-zhó̲p kló̲voren.

Nr 3008 Smedstorp Ingelst. **hd**

Hugo Areskoug 1963.

strånga
vb.

stràŋa

råfsa samman hö i
strångar

stràŋa‿hé

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955

²strǽ̊ʒa, ²strǽ̊ʒda, strǽʒt. v. strănga v.

'răfsa höet samman i străngar'.

Läs: strǽ̀ja

st̜ (strănnja).

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tronäs, Ing.

stränghet

strǽŋhé̱d m. f. 68;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Străngt
adv.

stræg̲t

hört i uttr.

jà han strǽgt fór̲ mi, ad ----
jag har säkert el. absolut för mig, att ---

1950. Ingelstorp. Ingelst. hd

×strãte.

strȩ̀dȩ, - ȩds.
– ~ ,

–, – an.

väg mellan två
gãrdesgårdar.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

str$\overset{e}{\underline{å}}$da, -d. s. ˣstrãte s.

'byggāta'

№ 317.

Ingelstads hd. Tranås. Tng.

E. Bruhn 1927.

străte

strà̱đa n.

l. strà̰đa

smal väg mellan gărds-gårdar.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. J. 60.

sträte.

strèdẹ̃, -ẹ̃ds.

-̀ , -̀ẹ̃n.

smal väg mellan
gärdesgårdar.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣstrāte s.

strà̠d/a, ˋ-ad

smal gång mlm gårds-gårdar

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

ˣstrāte s.

strè̠d/e, `-ed; =, `-en

passage mlm husrader, gränd

Nr.10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

sträte

sb.

stràdte, ∸ed

M. f. 04; K. f. 96 m. fl.

strà̰dte, ∸ed M. f. 94.

smal väg l. smal passage mellan gårdesgårdar.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) **sträte**

sb.

at smált stràda.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

*strāte.

strède, -eds.
‾ α ´
`
‾ , ‾ en.

smal väg mellan
gärdesgårdar.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

ˣstrãte s.

str²úd̲e n.

väg i markerna med
gärdsgård på båda sidor.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

sträte

strà͟d̰n, -̀ad, =; (T.O.)

strɵ̀a͟dn etc. (51-årig med-
delerska)

smal väg mellan gårdes-
gårdar;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

sträte

stràda n.

smal väg mellan gärdesgårdar.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stráte

^{2}strẹ̱de, n., -d, pl. lika, -n, smal väg med gärdsgårdar på sidorna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

sträte

strà̰de l. stra̰ðe ;
strà̰deð

S.B. AB.

smal bygata

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

xsträ̃te.

strà̠dẹ, – ads.
–, – an.

väg mellan två gärdesgårdar.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

sträte

stràda n.

smal väg mellan gärdes-
gårdar

(Äv. strìva 'strimpe')

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

stràte.

stràde, -ads.
` – ,   -en.

smal väg mellan
gårdes-gårdar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stråte

strà̠dḁ, ̀– ad

smal vå̃g mellan gā̃rdesgårdar

a̰da ᵕ 2ᵕ strà̠dad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråte

strà̲dka, ˋ-ad m. f. 66;

smal väg mellan gãrdesgårdar;

Jfr strà̲deŧ, namn på en̄ stråte i Tranås by;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

strāta.

strè̱de, -eds.

—, -en.

smal väg mellan
gårdes gårdar.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

strǎte.

strȩ̱̀dḝ, -ȩds.
smal vǎg mellan
gǎrdesgårdar.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stråte

stràva smal, stenig väg o. d.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

sträte

strå̀da n.

smal väg mellan gärdesgårdar

Ö. Holby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

ˣsträtesväg

stràdes- l. stràd̲esvåj̲en
(best. sg.)

stràd̲esvåj̲a (obest. pl.)

smal väg mellan gärdsgårdar.

... doras ‿ stràd̲esvåj̲a.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

sträva

str$\overset{2}{\mathring{\underline{e}}}$va (-ar, -a, -ad, -ad, endast i n., -a) l. str$\overset{2}{\mathring{\underline{e}}}$va̳ (-a̳r, -a̳, -a̳d, -a̳d, -a̳) intr., str$\overset{4}{ä}$fva, arbeta.

str$\overset{2}{\mathring{\underline{e}}}$va fo̲r f$\overset{2}{\underline{o}}$an. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

stråva

str$\overset{2}{\underline{e}}$va; str$\overset{2}{\underline{e}}var, str\overset{2}{\underline{e}}va, str\overset{2}{\underline{e}}$vad,
part. endast n. str$\overset{2}{\underline{e}}$vad, imperat.
str$\overset{2}{\underline{e}}$va; strå̆fva. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

sträva

strè̲|vfa

pres. sg. -̀ar

han‿strè̲var o‿slí̲dor.

Nr 4563 O.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

strãva s.

strœ̀vonna best. pl.

Detaljer i vagnsunderrede.

Jfr DAL foto 77:0079.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

stråva
vb.

strè̠vpa, =, –̀ad
vara stråvsam

M. f. 94.
han‿ har ‿ slè̠dad o‿
strè̠vad.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

sträva
v.

strèva. =

han strèva o bár.

M. f. 84,
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

stråva

strḙ̀vfa , = , –̀ad

K. f. 93

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

+strãvna.

stròwna̰, -̀a̰r, -̀a̰,
-̀a̰d.

bli fast t. ex. om
flotte.

fiṯed stròwna̰.

r 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

ˣsträvna

stræ̰̀mna, = stelna (t. ex. om smält flott).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

strävna
vb.

stræ̀wna, =
stelna (om smält flott,
talg o. d.)

M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

stråvna

stræ̲̀vna, = , ˈ– ad M. f. 61

stelna (om sma⃗lt floū)

nú̲ ha̰̲‿ de‿ stræ̲̀vnad u̲d;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× stràvna.

stràuna, -̀ar, -̀a,
-̀ad v.

stelna (om flott)

de stou o
stràunar.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

+ strãvna

stròwna, -̀ar, -̀a, -̀ado.

stelna.

vòl̥leylen stròwna.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

+ stråona

stràwna, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

stelna.

fét̲ad stràwna.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

strävna

strœ̀mna , =
stelna (om smält talg. flott o.d.)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

ˣstrãvna vb

str$\overset{2}{\text{ɔ}}\underline{\text{w}}$na

stelna till fast massa

№ 312.

INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

stra^{1}vsam

stre̲vsa^{1}m̲ l. -or, m. och f., n. -sa^{1}m̲t. pl. -sa^{1}m̲a, 1) sträfsam, arbetsam. stre̲vsa^{1}m̲t fo̲lk; 2) förenadt med styft arbete. did̲ e stre̲vsa^{1}m̲t o ro̲ i̲ hi^{2}n̲a sta^{1}r̲mkn. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

strāvsam

strè̠vsámt
arbetsamt, "knogigt".
da - ḛ - so - strè̠vsámt.

K. f. 88.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

strävsam
adj.

strè̲vsàm̲
l. stre̲vsám̲
en strè̲vsàm̲ màn̲ıga

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug 1948

strõ

stræ̲ , stràd̲a , strat̲

dę̰ stràd̲a oʒa sví̲nan
ma hálm ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

strö.

stræ̱, stræ̱n,

stràd̠ḛ, strat̠.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

strö

strø̲, strø̀d̲a̲, strøt̲

strø̲ øʒa . kré̲ʒan,
strö (halm o. d.) under
kreaturen.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

strö̃ 1

stræ̲, -´ed

halm, torvströ o.d. åv strö under hästar, kreatur etc.

dḛ hade strǽ̲ ti o strǽ̲‿ me

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

strö̃ 2.

stræ̲ , stràd̲a , strat̲ (T.O.)

dḛ hada strǽ̲ ta o stræ̲ .
ma. — dḛ stràd̲a oʒa
kré̲gʒan.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*strö" 3.

stræ̲ , -d

sb.

korta sädesstrån på en avmejat fält (kollekt.), som ej läto sig bindas till kärvar.

ɔ: som ȯte dḛ kọna bìja, som va̰ for sta̍k̲ad.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

strö̃

strø̠ ; strèḏa ; strøṯ ;

pres. sg. ´–r ;

" pl. = ;

ha̰ dṵ strǿṯ oʒa svíṉen ?

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

strö

stràd̲a

so‿stràd̲a‿dḛ gre̲s-
lǿ̲gz pa̲ o‿klùpta.
so‿stràd̲a‿dḛ gɑ‿
sɑ̲́n pɑ.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

strö
---
vb.

strǿ

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strå.

stræ̱, stræ̱r, stræ̱ pl.
stræ̀ḏḛ, stræṯ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

strö
vb.

stræ, stràda

(t. ex. med halm
under kreatur)

K. f. 68.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

strow̱, -ad. s.

strö̃ s.

'strȫhalm; att strö under kreaturen med'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ung.

strō̤w, str$\overset{2}{\text{ø̤}}$dla, strø̤t. v. strö vb

'strö'

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

strȫ.

stra̱, stra̱r, stra̱ pl.
strèḏe̱, strèt̲ v.
ja ska strà̱
uzo̱r hàs̱tana.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

ströboss
sb.

strǿbús n.

ströhalm

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

ströboss

strǽbǿs, ´– ´–ed

halm att strö under kreaturen med.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×
ströboss

sb.

stró̱bós̱ n.

halm att strö med

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

strŏboss s.

strów̱bàs̱, -ad. s.

'strŏhalm'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ty.

ströhalm

strǽhalm, ´- - en

halm att strö under kreaturen med

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

ströhalm
sb.

strǿhálm n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

ströhalm s.

stró̱w-hàlm, -ˌem. s.

'strö halm'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

×strölänning

stræ̲lä́n̲iŋk, –´– ana pl.

de som bo på stræ̲lä̀n̲, d.v.s. den jämna, uppodlade slätten strax söder om Hagestads by, där gårdarna ligga strödda (jfr stræ̲ strö) och ej samlade såsom i byn.

H.T. 72.

Nr 4501-Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

strõm s.

strœm $\overset{2}{–}$ a

strõm

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

)

ström
sb.

strǽman bf. sg.

strömning i rinnande vatten.

di skola tá da (ɔ: vat-net) imód strǽman. / skola di sin træma íed, skola di sla da ma strǽman. Jfr u. rinna vb.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strôm
adj.

straim

(i vattendrag)

dær‿e‿ò̥ta sá stri
straím som‿i‿kàsa‿
tjíla (Kasse kâlla).
N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

ström

strùm̲a (obest. pl.)

Hört om ström av säd, som kastas med kastskovel.

ja̰‿ha̰‿ka̰stad‿mòg̲a strùm̲a sæ̲ fram̲.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

ström

sb.

strum

elektrisk ström

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

ström

strœm̲, m., str$\overset{1}{\text{œ}}$m̲en, pl.
str$\overset{2}{\text{œ̊}}$m̲a l. str$\overset{2}{\text{œ̊}}$m̲a̯, -na,
str$\overset{4}{\text{o̊}}$m. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

ström

strụm, ´-an

strúmen ẹ̃ ŋ̊ta tíslán, strömmen är ej tillkopplad.

Gosse f. 1942.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

ström.

strø̄m̲, -ə́n s.
-ą̀, -na.
trákad lø̨v i ən
ràkkī strǿm̲ ifro
bìlən ner tɛ gúlad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strȏm

strum

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

ström.

strøm̱, -̄ən s.

bẹ̀dorna bḷ̀a me
strøḿ̱ən.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strömma.

strìymm̱a̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

dar stryym̱a mì̱ad
ú̱d.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

strõmma

strùma

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

rōst s.

rutst

strömma

strœ̀mpa

Pres. sg. ‒̀ ar

vá:nad strœ̀m̲ar

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

strömma

strå^{2}ema (-ar, -a, -ad) eller
strå^{2}ema o. s. v., intr.,
strö^{4}mma. rå^{1}jned strå^{2}emar.
Å^{4}aen impers. de strå^{2}emar.
de strå^{2}ema aw tå^{1}gen. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

strö̌mma.

strỳm̲ma̰, -̀a̰n, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

strömma.

struj̀m̲a̰, -à̰r, -a̰,
-à̰d.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

strõmma;

stràjm̲a, -̀ar, -, -̀a,
-̀ad;

di stràjm̲a ti
tjòrkan;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

ˣströ̃vna.

stròuṇạ̰, -̀ạ̰r, -̀ạ̰ pl.
-̀ạ̰, -̀ạ̰d.

stelna till fast massa.
fi̱tad stròuṇạ̰.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

*strö̃vna.

strȯ̀wna̰, -a̰r, -a̰, -a̰d.
stelna till fast massa.
fe̠tad (d)r strȯ̀wna̰.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

×strǒvna.

stràwna, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

stelna till fast massa.

fét̠ead stràwna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stubbe s.

stɑb

vadderad underkjol

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stubb 1.

stob

underkjol.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stubb 2.

stob̲, -´en, -`a 1), -`ana 1)

sådesstubb;

av. stubbåker

1) i betyd. 'stubbåker';

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

1 **stubb**

2. ståba i stubb- Lsb.
åkrar. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

stubb

stωb̲, ´-en, ˉ-a, ˋ-ana

sådesstubb, stubb-åker

rɵwsa i stὼb̲ana

råfsa stubbåkern

(stubbåkrarna)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stubbe

stób̯en 'åkerstubben'

310 : 2

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stubb

stωb̲, -´en;

sädesstubb; stὼb̲ana (best. pl.)

stubbåker;

si̲n plὼk̲a - de̯ s- stὼb̲ana, sedan plockade de (ax) i stubbåkrarna.

stubb

s.

stö̀bana (best. pl.) förts.

stubbåkrarna

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Lö̀derup

stubb
sb.

stωb̲

sädesstubb, klöverstubb o.d.; äv. om åker, där endast stubben är kvar; stubbåker

braja‿pω‿stώb̲ breda ut skördat lin på stubben.
K.f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stubb

stω̱b, m., stω̱¹ben, pl. stω̱²ba, -na, stubb efter să̯d.

dæ̱ɹ e̱ gω̱t be̱²de pω stω̱²bara.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

stubbe s.

stωb, -en, -^{2}a, -ana. s.

'Stubb'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

stubb s.

stab̲, ´-en

1. i marken kvarstående ändar av mejad säd
2. stubbåker

Ms f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

2)

stubb
sb.

so‿ sæta‿ di‿ en‿ son‿ vàldi stob (hugger sådan så, att det blir hög stubb).

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

stubb s.

stɷb

underkjol

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

m f 81

ˣstubb,

stub̲, -´bn s.

-̀a, -na,

krinolin,

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× stubb

stɷb̲. -´en

underkjol-

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads hd
Maria Andersson 1938

stubba

stὼb̲|a, =, -ˈad

i uttr. ~ ώw, om kreatur: rata det grövsta av fodret

kré̲gzen dḛ stωba ώw fω̲red.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stubba.

stùḇa, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.
stùḇa pu sýnen.
se oklaud̄‾.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stubba
vb.

stò̱bba, =, -àd;

rensa krusbär; i uttr.

sto̱ba-bǿ̱r.

ja̰-ha̰-sto̱bad-bǿ̱r.

K. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

stubbad

stὼb̲ad, pl. ∸–a

stὼb̲ada mà̲nor, stubbade hästmanar

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1951 Hugo Areskoug.

stubbekniv s.

stὼb̲ę kní̲v

ett slags slidkniv, dolk

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 81

* stubbekniv

stὼb̲ekní̲v, ̀- - ́en, ̀- - ́a;
ej hopfâllbar kniv

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

ˣstubbekniv

ståbekniv m.

ej hopfällbar kniv med kraftigt, ej böjligt blad, "dolk";

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× stubbekniv

stàb̲ekní̲v, -en

dolkliknande kniv, vars blad inte kan fällas ut; jfr fällekniv.

Nr6807 Tryde, Ingelstads hd
I.Ingers 1962

×stubbekniv

stò̲bekní̲v ej hopfällbar kniv med rakt, tämligen långt blad ("dolk").

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskog 1949

stubbekniv

stòbekniv, pl. \` – – ´a.
m.

ej hopfällbar kniv med tämligen grovt, rakt blad.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. J. 60.

+ Stubbekniv

best. f. stubbeknifwen

ett slags kniv, som man bar på sig.

s. 26.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

*stubbekniv

stàb̲akní̲v

ej hopfällbar kniv med grovt blad och runt skaft, "dolk".

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stubbig

stå̀bad n.
styvt och strävt. (om tagel, borst o. d.)

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug 1955.

stubbig
adj.

stå̀b̲ed; pl. ∸ -a

med stubbad man (om hästar).

n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

Stubbkniv

stω²b̲eknì̲v, m., -en, pl. -a, -na, knif med kort, spetsigt blad, som ej kan nedfällas. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stubbkniv

s.

stω^{2}b̲ekni̲v

kniv som ej går att fällas ihop

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stubbkniv

st$\overset{2}{\underline{å}}$bekn$\grave{\underline{i}}$v, m., -en, pl. -a, -ana, slagtknif, knif som ej kan hopfällas.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

stubbekniv
sb.

stå̀b̲eknịv m.

ej hopfällbar kniv med blott ett blad; "dolk".

N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

stubbekniv

stå̀bekniv m.

grov, ej hopfällbar kniv, "dolk".

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

×stubbekniv

stå̀bakniv m.

kniv med ej hopfällbart, ganska grovt blad, "dolk".

M. J. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

ˣstubb(e)skniv s.

stobbekniven

'stickkniven vid slakt'

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

* stubbekniv

stɷ̀b̲ekni̲v, ˋ- - ˊen

enbladig, kraftig, ej hopfällbar kniv

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stubbekniv

stὼb̲ekní̲v; pl. –̀ – –a
ej hopfällbar kniv; dock

rajna stὼb̲ekní̲va rajna
mycket stritt.

M. J. 43.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961 1961

Borrby

ˣstubbmanad
adj:

stòbemåad

med stubbad man (om hästar).

K. J. 88.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

*stubbrumpad

adj:

stòb̲arómpad

med stubbad svans
(t. ex. om hästar)

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

*stubbrumpad

stȯb̲rȯmpad m. f. 61;

med stubbad svans;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

×st$\overset{u}{\breve{a}}$cka s.

stɷ̀k̲/a, ̀-an; ̀-or, ̀-na

grov käpp

m f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

×stucka
sb.

stὼk̠a f.; pl. –̀or

grov kàpp; stake

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

*stucka

stɷ̀k̲|a, -̀an, -̀or, -̀orna
grov kãpp, knõlpåk;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

×stucka.

st̠ùk̰a̯, -am s.

–̀o̰r̰, - na.

stake, sticka.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× stucka s.

st$\overset{2}{\underline{\omega}}$ka $\overset{2}{-}$ or

simpel spatserkäpp

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

*stucka
sb.

stàk̲ka, -an, -or, -orna f.

grov kåpp, knölpåk

han tá̲ en stàk̲a o pry̲la-
na (ↄ: mårren). N. f. 04.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

*stucka

stȯ̀ka, -̀an, -̀or, -̀orna

grövre kȧ̃pp, stång, knölpåk

en branjȯ́z va en stȯ̀ka

me en -krȯ́g i ènen;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

ˣ stụcka
s.

stὼk̲a -an -or -orna

sticka, käpp, stör

Nr 4408 Forrby, Ingelstads hd
I. Ingers 1947.

ˣstucka.

stùk̠a, -an s.

-òr, - na.

sticka.

trestúk̠a.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1938.

ˣstucka.

stụ̄kă, – an s.

–ǫ̆r, – na.

hn plöjăl dẹ e

tvọ̄ụ̆ ˉstụ̄kǫ̆r.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

×stucka.

stùk̠a̰, -à̰n s.

-ò̰r, - na.

sticka, stake.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

*stucka

s.

stå̀kor (obest. pl.)

grov kapp, knŏlpåk

de‿lava‿óp en‿bȯrka‿
s̃tå̀kor opa‿på‿jà̀lan

Betr. betyd. se u. laga v.

M. 100

Nr 4800. Ingelstads hd

Spjutstorp

H, Areskoug 1954

× stucka

st$\overset{2}{\omega}$k̲a, f., -n, pl. st$\overset{2}{\omega}$k̲or, -na, eg. sticka; grof, kort stake ~~att slå med~~.

Ingelstads & Järrestads hd. 7

Per Larsson 1897-98. № 305.

×stucka

sb.

stòkka, -an, -or f.

groo käpp, påk

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×stucka

stὼk̲ka, pl. -̀or; grov kăpp, knōlpåk.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. g. 75.

+ stucka
s.

(stĭcka ;)

stùk̲a, -an s.

-̀or, -na ; = stuka

de l̲àz lòza
stùk̲or, ovor em
gr̲úv ;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

× stucka

sticka;

stùka, -an s.

-òr, -na;

en plòjel dė é

tvø̱u̯ stùḵor;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

×stucka

stὼk̠ka, ˋ-an, ˋ-or f.
grov kăpp, knõlpåk;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× sticka,

stùk̠a, -an s.
-̀or, -na,
större vedsticka;
de là̠e stùk̠or
pú̯,

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,
Nils Bengtsson 1937

stucka.

s.

stùka, -an s.

-̀or, -na.

= sticka

gnr käpp, knölpåk, stång

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× stucka.

stùḵa̰, -̀a̰n s.

-̀o̰r, -na.

r 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

× Stuka

stùk̠a f.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

×stucks

stuks
interj (hetsord till hund)

I samma betydelse: stiks;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

×studdig a.

stu^{2}ded

stadig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

student
sb

stωdánt, -´an;
-´or, -´orna
m.

Å. studentexamen; i uttr.
ta stωdántan;
en kògad stωdánt.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

student.

stʉdǽnt, -ən s.
stʉdǽntra, -na.
dẹsa hæmade
stʉdǽntrana hade
strò̱ved pu lǻpen
sam de skuḷa h̄œya
amhǻlle pu katan.

Nr 3915 Ingelsterp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

student;

studä́nt, -än s.
studä́ntra, -na;
é̠ ha̠r flè̠ra studä́ntra ù̠de.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd,
Nils Bengtsson 1937

student.

stʉdǽnt, -ɛn s.
stʉdǽntra, -na.
do ha vad rèḏa
for o mọda stʉdǽntra
fru luga gà̠don.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

studentknapp, s.

studéntknå̲p

= trädgårdsblomma, ”prinsens gula knappar”

Nr 8449 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
S. B. Vide 1964

1. studera
vb.

stωdé̠rja, =, , – –́ ad

bedriva studier.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

2. studera
vb.

stωdéra, =

språka, prata, diskutera.

han kωne sıda ı bǽŋʃsen
o stωdéra hàla dá.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

stωdé̠ra, = studera
vb.

stωdḛra ‿ ti ‿ præst.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

studera;

studé̱ra v.

ho̱ú̯r lá̱fö̱́dan
studé̱ra me dá̱j;

= Diskutera

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

studera

stωdé̲rʃa, =

språka

kom‿íŋ o‿stωdé̲ra‿ma‿vōs̲! Kom in och språka med oss!

K. f. 01.
1948.

Hörup

ˣstudi

sb.

stωdí studium,

Intr. som: dí hã. gã-
àlru tad- pω- mĩn-
stωdí, det har jäg
aldrig studerat.

M.f. 84.

1948.

Nr 3660 Borrby, Ingelstads hd

×studi

studị̄́

dispyt, samspråk.

ja kum i studị̄́
me kørlẹ̄́n en
gáŋ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

studsa

stùsa, =

M. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

studsa vb

st$\overset{2}{\underline{\breve{u}}}$sa st$\overset{2}{\underline{\breve{u}}}$sa st$\overset{2}{\underline{\breve{u}}}$sad

studsa

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

studsa.

stù̱sa, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad v.

bó̱llen stù̱sar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

studsa

stù̱espa , =

pres. sg. –̀ar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

studsa

stù̲sſa; = ; ˋad

bó̲lan stu̲̰sa hójt
ḭ vǽ̲red.

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

stuga.

stù̱a̰, -a̰n s.
stù̱o̰r, -na.
folk hade ente mar
en é̱n stù̱a̰

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

stuga

stù̲ǥa, -̀an f.

dagligrum i boningshus, storstuga.x)

stù̲an hara rä́nt, rummet svängde runt (ɔ: då man gripits av yrsel)

x) Ej i betyd. 'mindre boningshus'

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stuga s.

st$\underline{\overset{2}{u}}$a -$\overset{2}{o}$r

stuga

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stuga
sb.

stù̱fa, -̀an f.

Användes mest i best. form:
dagligstugan i en bondgård.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stuga, s.

stuan; b.f.s.

s. 210.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**

M. Hörlén 1914 Exc.

stuga s.

stù̲/a, ˋ-an; ˋ-or, ˋ-na

rum

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

stuga.

stù̱a̬, -an s.
-or, -na.
ja han ente vad
láyor^{en}/i stù̱a̬n o
– i grù̱a̬n.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Nr 3317 Kåseberga, Ingelstads h.

Hugo Areskoug 1939.

stuga

stù̱a, -̀an, -̀or, -̀orna

°rum, ofta i motsats till kammaren (e̱j minde hus);

fa̱rmors lì̱la stu̱a —

stọ̱ i̯ ju̱ìsan lù̱a – àla̱

ju̱ísan bru̱na ópsa̱n

(början till bekant sånglek under jultiden)

stuga

stù̲fa, -̀an, -̀or f.

dagligrum (i bondgård).

Obs! Aldrig i betyd.
mindre hus.

dá̲/nu̲ fa̰r - ja̰ - ga̰ - áw
stù̲an (ut ur rummet).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

1)

stuga
Sb.

stụ̀a, -̀an f.

stụ̀an om dagligstugan i en gård, där måltiderna intogs. Ibl. äv. om de olika rummen i en boningslänga: den ánra stụ̀an. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2)

stuga
sb.

ja-ha-én u dán stùan (i det rummet). K. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stuga

stù̲ɣa, ˋ-an

vardagsrum i bondgård, husmansgård e. d.

han s̲ád i sin stù̲a

Anm. Ej i betyd. 'mindre boningshus'

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Benestad

stuga

stu̯ɣa, -`an, -`or, -`orna;

rum (avdelning i hus)¹);

gak ín i -`an!

¹) Ej (mindre) hus!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stuga.

stu̇a, -an s.
-o̤, -na.

ja har ente kumad
lǽjor en ou stu̇am
o i gru̇am
säkanen tọre änte
gou eyam dan fósta
hjelkan i stu̇am.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stuga
s.

stua, -an

s. 17, 18

dagliga rummet

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

stuga, s.

stùw̱/a, -an; \-or, \-orna

i̱ stùw̱an, i̱ stùw̱orna.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

109.

stuga

stùfa, –àn, –òr f.
dagligstuga i bondgård;
Obs: Ej i betyd. 'mindre
hus'!

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

stuga.

stù̱a, -an s.
-ò, -na.

vì vò̱l he̱ma ì
min stù̱a

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stuga

stú̱fa. –àn

dagligrum i bondstuga
l. boningshus över
huvud. (Ej i betyd.
mindre hus).

en ‿ kan ‿ i̥nta sida ‿ o ‿
‿ frýsa i ‿ stù̱an.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stuga;

stù̲a, -an s.

–̀or, – na;

gak̲ éy̲ i stù̲an;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stuga

stú̱ɣa, -ˊan, -ˋor f.

dagligstuga, vardagsrum i bondgård (Ej mindre hus. koja);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stuga

stù/a, ˋ-an f.

dagligstuga, dagligrum, vardagsrum (ej i betyd. 'mindre hus').

hèla stùan, hela rummet

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

stuga

forts.

ja̰‿jitz̧‿aw‿
den‿è̱na stṳ̀an
i̱‿den‿ȧrra.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

stugbjälke

stù̱hbjältʒa

(bjå̄lken mellan taksparrarna?) bjälke i stugans loft.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Stugbord

st²åuw̲ebø̲̀r, n., -led, pl. =, -len, stugbord, bord i hvardagsrummet. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stugdörr s.

st²ů̱adộr, -en, -(a, -ona. s.) pl. t.

dörr till "st²u̱an"

Ang. pl. formen. jfr det enkla dø̱r hos Herkoug.

J–s.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Stuggolv

st²ůw̲egù̲l, n., -led, pl. =, -lea, stuggolf, golf i hvardagsrummet.

J.

ja må²ta̲r̲ kraft o ga̲ ¹ijor st²ůw̲egù̲led.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stuggolv s.

stu̱²agwḻ̀, -ed, pl =, -en. s.

'stuggolv'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås sn.

stuggolv

sb.

stùagúl n.

(golv i storstuga)

hálan (berghällen) lígor som ett stùagúl. m. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

stuggolv;

stù̱agú̱l, -ads.

han fàḻda pu
stù̱agú̱lad;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

stånggolv

stùngúl n.

Nr 2725 Irgelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

Stuggris

stă²u̲wegrì̲s, m.; -en, pl. -grì̲sor (sä̆llan -grì̲zor) -na, stuggrìs; 1/ gris, som man låter vistas i boningsrum; 2/ benämning på en person, som jämt håller sig inomhus, ej sysslar med något arbete utan ständigt ligger hemma. J.

№ 305.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

87.

staughund

stùahωj

hund som mest vistas inomhus

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stug hund.

stù̱chuŋ, -hn s.
hund, som vistas
inomhus.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stug(e)hund.

stù̱lehuŋ, -ens.

-a, -na;

hund, som vistas inomhus;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

stugahund
sb.

stu̇ahǻz m.
mindre hund som mest
håller sig inomhus

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

stughus
sb.

stùahùsen bf. pl.
boningshusen (på en gård).

M. f. 94.

2 - stùahùsen ligar - den - (ɔ: ridbjälken) àwanpå lóftan.

M. f 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

stughus

stu̲ahu̲san sb. bf. pl.
boningslångorna
(i bondgårdar).
N. J. 94.
[där var en hömeja] øvor
stu̲ahu̲san, so dær
skola ble̥ ja̲ist. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

stugkatt s.

stù̲e kát̲

Katt, som får gå in i dagligstugan

Nr 10215 Ö.ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Stugkrok

best. f. stuekrogen   stùekrogen

Stugvrån.

4096 Övraby, Ingelstads hd.

×stugköld s.

stù̱a tʒǽḻ

Kyla inomhus, så att man fryser

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

ŝtengkö̃ld s.

stuetjyll

(då man sitter och fryser inomhus)

3347:4

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

stuglãnga s.

stù̱eläŋa, -an

boningshus

stù̱eläŋan va bo̯d au̯

te̱gal

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

stuglänga s.

stù̲a lǽŋ̲la, -an

boningshus

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

stuglånga
sb.

stu̯aflåŋa, ∸ – ⊥an, ∸ – ⊥or
f.

∸ – låŋa; y.

∸ – lǣŋa y.

mangårdsbyggnad i bondgård

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stuglänga

stù̱alǽŋa f.

boningslänga

K. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

stuglãnga

stu̲èlàŋa, ˋ- - ˊan, ˋ- - ˊor, ˋ- - ˊorna

mangårdsbyggnad

ˋ- - ˊan ḛ ó̲m̲bøjd (ombyggd)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stuglan͡ga

stù̱ulä́ŋ̱/a, –̀ - –́an.

mangårdsbyggnad, boningslan͡ga (till bondgård)

M. f. 06.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

stuglãnga s.

st²ůeulæ̀ʒa, -n, -læ̀ʒor, -na. s.

'boningshus'

Läs: stůelæ̀ʒa

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

Stuglånga

Stuelånga

boningshus

s. 18

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

stuglänga

stù̱aláŋa f.

mangårdsbyggnad i bondgård

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stunglänga

stù̱ealáŋ|a f. , ˋ– – ˋan.

boningshus i (kring)byggd gård.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stugpiga

St$\overset{1}{u}$epija, f., -n, pl. -$\overset{1}{p}$ijor, -na, eg. stugpiga; städerska.

da. Stuepige.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305 J.

stugsång

st^{2}åuw̲esàŋ, m., -en, pl. -a, -na, stugsăng, sång i hvardagsrummet. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stugudȫrr, s.

stuedȫr

s. 210

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**

M. Hörlén **1914** Exc.

stugudörr

stuadören (best. sg.)

dörren till dagligstugan

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stugudörrsnyckel

s.

stù̲adø̲:rsnýggzal

nyckel till dörren till dagligstugan

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stuguhund.

stùehiŋ, - hu s.

hund, som vistas inomhus.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

*stuka

stù̱ga fem.
famnstjockt fång av repat lin, ombundet med långhalmsband;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

ˣ stuka s.

st$\overset{2}{\underline{\text{u}}}$ga, $\overset{2}{-}$or

famnstjock linkärve

№ 312.

INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

stuks.

stuks

hetsord till hund.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×stuks.

stuks

hetsord till hund.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stuksa.

stùk̲sa, –̀ar, –̀a pl.
–̀a, –̀ad.

helsa.

du fou̇r stùk̲sa
hu̇z̲an a̱tl f̱ọu̇ren.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

+stuksa.

stu̇̀k̠sa, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

hetsa (en hund)
de stu̇̀k̠sa nam.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stulta

stùlta, =, -̀ad

~ áw stulta i vãg;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stulta ;

stỳl̠ta, -àr, -a pl.,
-à, -àd v.

han styl̠ta éj i
str̠ìan;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stum

adj.

stɑm̲, stɑmt, ⏑a

1. Om klädesplagg: styv, osmidig (då tyget är mycket grovt).

2. domnad i någon lem.

Jfr kåsen. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

stump s.

st$\overset{2}{\acute{\omega}}\underline{\text{m}}$pe pl. st$\overset{2}{\acute{\omega}}\underline{\text{m}}$pa

stumpe

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stumpbly
sb.

stàmpablý n.

sämre grafit i blyertspennor, som lätt brytes när man spetsar pennan.

Hört av skolbarn i Smedstorps stationssamhälle under 1900-talets första årtionde.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

+ Stumpdyna

pl. stompedynor

ett vävnadsslag.

3787. Glemminge. Ingelstads hd

Hanna Håkansson.

stumpe

sb.

stòmpa, -̀an; -̀a, -̀ana m.

stump, stycke av ngt

śin, so tòrdas, hån (åker-jorden), so da ble stòmpa. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

2) stumpe sb.

da‿jík‿jω pω‿ gàdorna dá, so‿da‿fóz 2‿stὼmpana (så att det gjöng efter det; om man körde med en tom vagn). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

×stumpe
sb.

stö̀mpa m.

stump, stycke, bit av ngt.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

ˣstumpe s.

stö̀mp/e, ˋ-en; ˋ-a, ˋ-na

stump

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

Mf 95

stumpe

stὼmpe, -̀en, -̀a, -̀ana

stump

stὼ̱ra stὼ̱mpa

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stumpe

stòmpa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

ˣstæmpig
adj.

stàmpad

"kokig", full av kokor, hårda ´klæmpar (om åker-jòrd).

dán jóran blḛr ja stàmpad. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

stumpstake s.

stàmpasta̲'ga

slags Grisstake. Se (text till)
DAL foto 77:0048

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

stämpeljärn s.

stæ̀mpaljæ̀'rn redskap varmed man kan punsa, hamra in ornament i järn

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

stund

s.

stɷ̲ŋ

jã- lã- pɷ- là̲sarát̲ad en- gɷ̲́ stɷ̲ŋ (en rå̃tt lång tid)

EK. f. 88

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

1) stund

sb.

han - ga - se - stὼzor (god tid).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

stund

sb.

stωʒ

en stώʒ en (kort) stund.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stund

stɑŋ, m., stɑ^{1}ŋen, pl. stɑ^{2}ŋor, -na, 1) stund, 2) tid, ledighet.

1) sa̱d e̱n stɑŋ, sa kɑ^{1}m̱or haṉ.
2) ha̱ du̱ stɑ^{2}ŋor te̱ o jɛ^2̱lpa vas̱ ti̱d?

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stund
sb.

stωz
o̲

sí̲n kan‿di‿dǿ̲ an‿
stωz‿àt̲or. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

stund s.

stωŋ -$\overset{2}{\text{o}}$r

stund

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stund

s.

stong

en lång stong

s. 90.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

stund, s.

stɑŋ

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stund.

stuŋ, -´ən s.

dɛ gɔŋk pu stuŋən.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stund.

stuŋ, ´-en s.

du four sẹ̀da en
stúŋ.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stund.

stuŋ, -´en s.

de va for en stúŋ sín.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stund

stɷ̀ŋ̱or (pl.)

Hört i uttr.: han‿ga̰‿sę‿gɷ̱a stɷ̀ŋ̱or han gar sig god tid.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stund,

stúŋ, -́un s.

de fou stø̜u̯

un stúŋ,

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

stund

stωŋ̱

en‿stώŋ̱ eta‿jú̱l.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

stund s.

stongor (pl.)

'stunder, tid'

"han har goa stongor..."

'han har gott om tid'

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads **hd** 4347:1

Birgitta Kraft **1946**. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund s.

stongorna (best. pl.)
'stunderna (= tid)'
"ont om stongorna"

4547:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft **1946**. Exc.

Stundligen
adv.

Stongelien

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

stundom

stìŋŋ̱om l. stèŋŋ̱om. adv.

ìbland, alltsomoftast

dẹ̃- vrla- sprìŋŋ̱a stìŋŋ̱om.
(om korvar som kokas):
R. f. 85. | ja-táŋŋor-so
stìŋŋ̱om. R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Stundom
adv.

stynjom

Liden tua vålter stynjom stort
lass.
ordspr.

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

stundom
adv.

stỳg̲om

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I.Ingers 1954.

stundom

stỳŋom l. stỳŋam

vĩ‿ kala‿ vãra‿ bèda
ósa för‿ rỳda stỳŋom.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stundom adv.

stʒ̀ŋ̲om

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 81

stundom

sly^{2}zam, adv. stundom.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stundom

sl$\overset{2}{i}$ʒam̲, adv., stundom. J.

Ingelstads & Järrestads **hd.**

Per Larsson 1897-98. № 305.

stundom

stœ̀m̲iŋ (den normala och troligtvis enda hörda formen hos S B);
stỳgg̲om (förefaller vara relativt sällsynt);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stundom.

stùɔŋam adv.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stundom.

stỳŋam adv.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd
Nils Bengtsson 1941.

stundom

se *styndom !

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stundom

stìgjom l. stìgʒom

ìbland, emellanåt

M. f. 79

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

stundom

stỳŋ̲om M. f. 58;

(ibland, emellanåt);

stiŋ̲om M. f. 66;

stìŋ̲om se͂ - di͂ - tvá̲ löjtor ×),

stìŋ̲̄om ba͂ra - é̲n; M. f. 66;

×) Om s.k. "lyktemannar"

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stundom.

st̠ɥ̀ŋ̠ám adv.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

stundom.

styèŋ̱am adv.

el. styèŋ̱am.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stundom.

stỳŋ̱am adv.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stundom

stìgʒom

dɛ svàlda stìgʒom
règʒan de svālgde stundom saliven

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stundom;

stỳŋ̱am adv.

daṟ va fléṯ stỳŋ̱am i ma̱nen pu hèstana;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stundom adv.

stỳj̰om

Sv. l. III : 3 : 17.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

stundom

stỳz̲om l. stàz̲om

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

II

stundom

stùmmŋ (Med metates) s–s

dḛ ‿ vla ‿ stùmmŋ. ta̰ ‿

jés ósa (om rävar)

M. J. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

stundom;

stèjam el. stỳjam;

han é har stèjam;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

stundom

stìgj̲om

stìgj̲om so‿gǽ̲r‿ed‿sc̰, so‿de‿bø̰̃r‿ré̲nt lcft (lȍpnat).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stundom.

stỳŋ̱am adv.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stundom adv.

styggjom stỳgom
'ibland'

4347:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

stundom.

stèj̱am el. stỳj̱am

han va han stèj̱am.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

stundom

stø̀ŋom

K.f. 63, M.f. 86.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

stupa

stì̱va , =

falla omkull (t. ex. om trȫttkȫrda hästar)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stupa

stì̱va, =, -̀ad;
(falla omkull)

han ʒʒòrda so lå̀ʒa,
fe han (hästen) s̄tì̱va;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stupa o.

st²ẹ̊v̲a st²ẹ̊v̲a st²ẹ̊v̲ad

stupa

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp M. Areskoug 1922.

stupa
vb.

stùpa, =

Pres. sg. -̀ar

falla (om hästar som stupar t. ex. av trötthet).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

stupa

stỳ̲pa -ar -a -ad

vœ̲́jen stỳ̲par rát̲ né̲r

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

stupa.

sti̱wa, -ˋar, -ˋa pl.
-ˋa, -ˋad.

han sti̱wa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stupa;

stì̱va, -̀ar, -̀a pl., -̀a, -̀ad v.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stupa;

stì̱va, -àr, -à, -àd;

han stì̱va i krì̱ed;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stupa

stùpa, =
falla omkull;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stupstock

stìvestók m.

(vid avrä̃ttning)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stupstock

stì̲vastók̲, ̀- - ́an;
(vid exekution)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stupstock

st̲ívestók̲ m.

(vid avrättning).

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stupstock.

stì̠vastó̠k, -en s.

han fett ledza hö̠́ad
pu stì̠vastó̠kan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stupstock.

stì̱vastó̱k, -en s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stupstock.

st̠ìwastók̠, -en s.

han ser ú̠d sam
han skul̠e gå̠ú
te st̠ìwastók̠en

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stursk a.

stu̲sk stu̲st st^{2}u̲ska

stursk

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

stursk
adj.

stusk

uppkäftig, impertinent

n. f. 04.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

stursk

stusk

oppkäftig, som tar ton.

M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug

stu̲rsk.

stu̲sk. a.

ástrid han varad
stú̲sk.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stursk adj.

stu̲sk, -t; ˋ-a

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

m f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stursk

stɯ̲sk; pl. –̀a

uppkåftig

dá̲ va‿ han‿ stɯ̲́sk

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stursk

stursk
uppnosig, uppkäftig
M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

stursk

stursk

M. f. 68

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stusk.

stu̱sk a.

han e stú̱sk.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

sturskt
adv.

stust

ja svàran stust jag
svarade honom sturskt
(uppnosigt, uppkäftigt)

M. J. 77

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Stut

Stud pl. studa

oxe

s. 13.
s. 42.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

stut.

stu̠d, -´ln s.
ˋ-a̰, -na.

de gàm̠la stù̠dana
ha de hǭ̀rna
hǭ́rnln.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stut

stud, ˊ–en, ˋ–a

1. oxe
2. tölpaktig människa

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

stut.

stu̲d, -´en s.
-`a, -na.

de va fá̲n efze
stú̲den.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stut

stud, -´en, -ˋa, -ˋana m.
(oxe)
so‿skola‿dán gå‿föra
stùdana (M. f. 68)
en jìlad (snöpt) stud;
den stúden e‿gránt hørnd,
den stuten har vackra horn
(M. f. 66);
Jfr ×batting och ×böl;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stut

stud ; pl. -̀a m.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stut

stu̲d; pl. -̀a, -̀ana sb.

oxe

trùdja pá̲rad (ↄ: dragare)
skola‿va‿stù̲dana
(gårdens oxar).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stut

stu̲d, -´en, -`a, -`ana;

ligg̲ o sáw dẽn gàmle stu̲d
ti krà̱gor o rã̀wna (korpar)
drã̱ dĩ ú̱d (ur en gammal
majvisa)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stut s.

stud ^{2}–a

stut

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stut

stu̲d, ´-en, `-a m.

oxe

Berestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

$^{\times}$stut s.

stud ^{2}-a

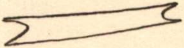

träpinne av denna form att vinda upp garn på

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stut

stuk i pl. –̀a m.

oxe.

Oxar användes vid Tranbyholms säteri så sent som under sagesmannens barndomstid.

M. f. 76

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

stut
s.

stud. -en s. 16

s. 33

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

stut

stu̲d, pl. -`a m.

frétu̲ pa̲r stù̲da

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

stut

stu̲d, -´en, -`a, -`ana
dḛ gàmle -`ana ha̰ dḛ
stẙ̲vaste hó̲rnen (L);

ordstā̃v;

kastrerad tjur som fullvä̃xt;
motsats: bèt̲y (bàt̲y), ungstut

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

2

stu̲d, -en, -a, -ana. s. stut s.

'ote'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Tranås. Ing.

stut

stu̲d, ´-en, `-a, `-ana

(oxe)

dén̲ han‿rawdh‿óm̲

stù̲dana.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1940

¹ × Stutdrätt

stuuddadrät el.

Stuudadrät, m., -en, -pl. -or, orna, eg. oxdrägt; från oket till den vagn eller det redskap, som oxarne draga, löpande kedja, medelst hvilken dragandet sker.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

×studdrätt s.

st²u̲dadrœ̀̄t, -en, -drœ̀̄tor, -na. s.

'dragonordning för oxar'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

stutok

stù̲daώ̲g, ` - - ' ad, =
ok för oxar

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

×stuton
sb.

stúden[1]

Uppgavs betyda oxel-
träd.

M. f. 75.

[1] Så i originaluppt. Kanske
stùden?

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

stutsnärt s.

²stu̲dasnæ̲̀rt, -en, -a, -ana. s.

'otpisk' [pisk med kort skaft och lång repa]

№ 317.
Ingelstads hd.
E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

stuttȏm, s.

stùdatúm

= ottȏm

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

ˣstuta|verk.

stṳ̀da vǽrk, -ked s.

trȫsk verk, som drogs av stutár.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stuva
vb.

stù̲va, =, ˋ-ad

(matlagningsterm)

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stuva

stù̠ʃa, = , –̀ad

(stuva maträtter)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd,

Hugo Areskoug 1939.

stuva

stù̲ʋa, = , -̀ad
(vid matlagning)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stunning s.

stù̲nnŋ, ˋ-en (y.)

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stù̱neŋ, -̀ - en stuvad maträtt

stuvning
sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stuvning

stù̲niŋ, -̀ - en
(stuvad maträtt)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stuvning

stù̠ɩniŋ, -̀ -en

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

×stux
interj.

stωks

hetsord till hund.

Jfr ×sti'x.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

ˣstuta v.

stå̀ks/a, = , ̀-ad
hetsa

han‿ståksa‿hǻz̲en
pǻ‿dom

Mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

*stuxa
vb.

stὼksa, =

hetsa (tussa) hund

trans.

ja stὼksa hώzan.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

×stuka
vb.

stòksa, =
tr.
hetsa hund på ngn.

N. f. 94 m. fl.

Jfr ×stixa. / han stòksa-hózen èta nóm.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

stycke s.

st²ęʃʃe pl. —

stycke; tavla

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stycke s.

stìʒ̲ʒla, ˋ-ad; = , ˋ-an

fält, åker; åkerteg, land

é̲t stiʒʒa‿ma pantóflor

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

stìk̲a n.

stycke
sb.

et‿stìka‿ǿ̲vor fémti á̲r‿sí̲n (något mer än etc.).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

1)

1. stycke
sb.

stiʒʒa, -ad, =

1. 'styckeväg'
aga mé at stiʒʒa; at
n. f. 94. / stiʒʒa jár.
2. åkerfält.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2) 1. stycke

ṵda pa stìfʒad sb.

ute på åkerfältet; jfr ssgr som pantoffle-, bet- o. rågstycke.

3. liten plansch l. målning.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2. stycke

stàjka; pl. = n. sb.

lustigheter, befängda upptåg o.d.

I uttr. som: han ha tåd sina stàjka, ruén (Rönn; haft sina befängda upptåg).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

)

stycke sb.

at stiʒʒa bèda (betesmark). / dær va at stìʒʒa (stycke väg) o ʒʒø̄ra. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

)

stycke
sb.

so‿lèsta‿hám áltíd at‿stíʃʃa (i ngn andaktsbok) om‿sǿndorna. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

stycka.

stìffa, -ade s.

ıı

-̀, -an.

de hada stìffa am stìffa. hå = åkerlott

r 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd
Nils Bengtsson 1941.

stycke

stìʒʒe, ˋed, =; n.

ett stíʒʒa sunor om borbi ʒgörʒʒa. M.f. 60.

Av åkerfält. ja sprant áw stían (gångstigen) o. úd på stìʒʒed. M.d. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

stycke
forts.

ja̰-fitʒḛt-

stitʒga-ål (en bit ål).

K. g. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1945.

2 stycke

stitsk, -ad

åker, åkerteg

da kona drusa ud1)
på stitsad ma. M. f. 75.

1) falla ut (om övermogna
sädeskärnen)

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

II. stìk̲an best. pl. | stycke

'åkerfä̀lt'

ʒʒø̃ra ‿ a ‿ stìk̲an

kö̀ra (vagnar med sä̀nd, beton ȝ o. d.) från fälten.

M. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1940

Löderup. Ingelstads hd

stycke.

stø̀ffa, -ads.
–, –an.

de hade stø̀ffa
am stø̀ffa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stycke.

stìffʒe, -ed s.
–̀ , – en.

dan bou stω̣ra stìffʒa
i svǽ̱r.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stycke.

stø̀ʒʒə, -əd s.

–̀, -ən.

tavla el. väggprydnad.

dan va stø̀ʒʒə pu vèǥʒana.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stycke

stìʒʒa, –̀ad, =

Av. åkerfält
de. bilʒʒa. óp ˣ/hèla
stìʒʒad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

ˣ/ Se bölka

stycke;

stö̀ffa, -ads.

–, -an;

da tuga stö̀ffa

for ˉstö̀ffa;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

stycke.

stèʒʒe, -ed s.

—̀, -en;

tavla.

dan va stèʒʒe pu vèʒʒana.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

styckə.

stöffe, - hd. s.

ˋ, - ln.

väggprydnad.

dar va stöffe pu

vàggana.

Nr 3839 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stycke

stìʒa n.

--- dí stìʒed, som-
dær. stǻ i. tínjen.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stycke;

stèffa, -ads.

de vá̲ et bá̲ steffa tré̲;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stycke;

stèffa, `– eds.

`–, `– an;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stycke

stìʒʒa, ̀-ad, = ;

hár én laga. sìt stìʒʒa, var och en reparerade sin vägstycke (M. J. 61)

hum óg et. lòrʒt stìʒʒa på-àrshùlad, hon åkte en långt stycke på stussen (om en tacka) M. J. 58;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stycke.

stìkkẽ, - kds.

–̀ , – km.

väggprydnad.

dan e stìkkẽ pu vèggana.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stycke.

stìffkẽ, -kd s.

–̀, -kn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stycke

stìʒʒa, ˋed, pl. =

stὼra stìʒʒa

et‿pár træ hώnra

krω̄nor stìʒʒad.

plàwana de‿vrækte‿óp

stὼra stìʒʒa sne (om

O. Holg snöplogar).

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

stycke

stìke[1] n.

stìtʒe[2]

Äv. åkerteg, åkerskifte.

Äv. katekesstycke.

1) M. f. 86.

2) K. f. 63

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stycken
sb.

{stájkan pl.
{stíḵan

Vid räkning: en fàmtan, sàkstan stájḵan. | so si̲dor dær en tòltræ̲ N. f. 94. | stájḵan (urmakare) tømalil̲a. | en tòltræ̲ ²stíḵan.

Nr 5008 S̄medstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

stycke

stìtza n.; pl. = s. forts.

Åv. område, fält, åker

--- fált alor ‿ flänga alor ‿

stìtza ;

uda ‿ pa ‿ stìtzad ute
på åkern

Uf 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

stycke

stỳtʃe n.

de̜ kωna ö̀rja et stö̀rt stỹtʃa, de kunde plöja ett stort stycke med årder.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

M. f. 76.

stycke

sti²ſke, n., -d, pl. lika; -nas.

1) stycke, 2) tafla, målad eller tryckt o.d.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

stìʒ̱ʒad

stycke
s.
forts.

I betydl. 'per styck'

lḛrtábuʒʒa kosta‿tré̱

ø̱̀ra stìʒ̱ʒad

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stʒche.

stìʃʃã, -̀ãd s.

-̀, -̀ãn.

sīn e dan ante men
i de stìʃʃãd.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

styke
s.

Stitje

Sa la to stittje twål i en gryda

Nr 46 Onslunda Ingelstads h
A.P. Onsdorff 1878 Ex

1. stycke.

stìffa, -ad s.

–, – an.

de hade stìffa
am stìffa.

de e tvóu àlma
om sàma stìffa.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

2. stycke.

stìtta, -ads.

–, -an.

väggprydnad.

dan e stìtta pu vìggana.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stycke, s.

stìtʒa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stycken

stítzen

I uttr. som: två stítzen, två till antalet.

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

styckevis

sti²ffkevì̱s, adv., förek. i uttr.
i̱ sti²ffkevì̱s, styckstals, en och
en i sånder, J.
(om varor).

ha kå²s̱ta segå̱¹ro̱rna i̱ sti²ffkevì̱s.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

styckevis

stiʒgevis

I uttr.: i stiʒgevis, stycke-vis.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

M f. bo

styckevis
adv.

stìggavis

Uttr.: i stìggavis stycktals.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

stygg

stygʒ, stygt, st²ygʒa

stygg

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

styǥǥ

styǥǥ el. st$\overset{1}{\text{y}}$ǥǥor, m. och f., n. styǥǥt och stygt, pl. st$\overset{2}{\text{y}}$ǥǥa, ,styǥǥ. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stygg
a.

pl. stykja

elaka

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

styks.

styks

hetsord till
hund.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

stylta.

stỳl̠tą̃, –̀ą̃r, –̀ą̃ pl.
–̀ą̃, –̀ą̃d.

gå stapplande.
hųm stylta ivä́j
so gut̠ hųm –
hìna̱.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stylta.

stỳḻta̮, -̀a̮r, -̀a̮ pl.
-̀a̮, -̀ad.

stappla.

han jiff dar o stỳḻta̮.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

* styndom

stìgŋom

s̄tundom

~ va̰ dæ̰r i̥te so

mi̱ed va̱ṉ.

hulm̱ ~ re̱nt fre̱s hon (ɔ: sjön, havet)

stundom rent av fräser ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937

styng.

stȳŋ, -´eds.

-, -´en.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

styng.

stey, -'ads.

-, -'an.

ja han sij nuna

stéy.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

styng
s.

stinj

också ss. benämning på en insekt.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

styng

stiŋ ; pl. = n.

(vid sömnad)

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

*styppling

stivling, ˋ-en

kvicke i kreaturshorn

... ˋ-en nya . . i . . hårnad

M. f. 75

Löderup

1951

Nr 4501 Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

×styppling

stìvling

utskjutande spetsig gren på träd.

M. J. 6 a.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

*styppling

stròliŋ m. f. 58

kvicke i kreaturshorn;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

styra

stỳra

M.f.75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

styra, v.

stỳ̱ra, stỳ̱rda, sty̱rt

sty̱r el. -or, pres.

styr, imper.

styrd, pret. ptc.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

styre

stỳ̲rfɐ, -̀ɐd

1. styrinrättning, styrstång o.d.
2. i uttr. ha̰la ~ pω, hålla styr på.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

styrka
sb.

stẙrtʒa

... stẙrtʒa alor
kråftor

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

styrlea, s.

stỳrtʒa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

styrka.

stjòrtza v.

de skuḻe stjòrtza
kóp̣ḻn.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

styrka
vb.

pret.
stùrkte

gav stadga (styrka) åt
(en ställning e.d.)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

styrka;

stø̀rtʒa, -´or, -̀a pl.

de ska stø̀rtʒa
spàṛana;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

ˣstyrke;

sty̱̆̀rka, - an s.

styrka;

ja ve ìṉte ho̱ur
min sty̆̀ṟka så̱̂d,

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

styv

stivt, n.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

~~vada~~, v.

~~val~~

styv.

stịv. a.

stịff. n.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

styv.

st̠iv a.

st̠ift n.

st̠ìva̰ pl.

de va et st̠ift
arbäj.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

styv

sti̲v, -t, ˋ-a

stí̲v tʒø̲̀rniŋ styv
(hård) körning

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

styv

sti̲v, -t, -̀a;

kompar. stì̲vare;

de e̜ stí̲vt arba̲j;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

styr

stu̲r -t -a

de e̲ stu̲rt arbáj̲

styr, hård

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

styv adj:

Å. stiv; n. stivt

stift;

Y. styr

Bl. a. stel i ngn led.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

styv

stu̱v ; obest. n. sg. stu̱vt ;
" pl. –à ;

komp. –àrə ; någon gång sty̱v
superl. –̀ast ; (trol. riksspråkspåverkad form)
dḛ gàmlə stù̱dana (stutarna), ha̰
dḛ stỳ̱vastə hø̱rnen (ordstäv, L.) ;
də ska̱ va də stì̱vastə dḛ skø
ha̰ o tè̱tsa mə (vid taktäckning) ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

styv

st̲iv, -t, -̀a

(fört.

ja̰ ḛ st̲ív i à̲rmana

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stivt n.

styv
adj.

da‿va‿ǹ̥ta so‿fa̰rlatstí̱vt (ɔ: arbete).

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

sti̱v, sti̱vt, ²sti̱va. Styv

seg, styv

Löderup

M. Areskoug 1926.
Ingelstads hd. № 315.

styv

stu̱v

stu̱v ʒɑ̱r , styv jord

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

styv adj.

stì̱va (n.)

'styva'

"de stì̱va"

'det styva'

809:2

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

styv

stiv

tàmelat stiv tämligen

styv

M. f. 75.
Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

styv ;

sti̠v a.

sti̠ft n.

de va stí̠ft

arbój̠ ;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

styver.

sti̱v a.

–̀ a pl.

de va stì̱va

tré̱n. (tre̱n = steg).

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

styv,

sti̲v a.

stì̲va pl.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× styva

stì̱va

s., stråva, stötta

dar e stì̱vo̰ imod bjàlkzama.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

styvbarn

stebǿrn pl.

Äv. steglíta

M. f. 75 Nr. 4501 Löderup, Ingelst. hd

styvbarn

stḛbǿrn pl. (AB)

(kanske ej genuin form; jfr stefá̲r, stemǿ̲r);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

styvbarn

stebá̱rn

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

II

styvbarn

stø̰bǿrn pl.

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

styvbenad
adj.

st̠ɨ̰vb̠énad; pl. -´-a

styvbent

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Styvbenad

st$\underline{i}$vb$\overset{1}{\underline{e}}$nad l.-or, m. och f., n. -ad, pl. -ade, styfbent, stelbent. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

styvbenad
adj:

stḭvbé̱nad; y. sty̰vbé̱nad

styvbent

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

styvdotter

steduítor f.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

styvdotter

stadút̲or f.

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

styvdotter

stø̜dút̠ør

M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1955.

styvdotter

steadút̲or f.

M. 1. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

styver
sb.

stívor; pl. =

y. stývor

myntvärde (= ½ öre)

Pl. stívra, ´–na (~ý~)
i bet. 'slantar', 'ören'
nona. stívra. n. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

styver s.

sti̱´vor, -en;
sti̱´vra, -na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

styver

stí̱vor ; pl. stí̱vora l. (vid räkning) oböjl.

fi̱ra stí̱vor (= e̱n hálı̱ŋ);
seks stí̱vor (= e̱n halı̱ŋ
bá̱ŋko);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

styver s.

stí̲vor stí̲vra

en ha̲r ²i̲nte ²u̲dan e̲n styver

ska gå̲ te stí̲vors e̲tte
(en måste betala kontant allt
vad en skall ha.)

M. Areskoug 1922.

Smedstorp № 312.

INGELSTAD

styver

stívor ; pl. stívra ; s.

stívrana eller, vid räkning, oböjl. mynt = 1/2 öre

tí stívor tio styver (= 5 öre)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

styver

stiver

mynt (= 1/4 skilling = 1/2 öre)

Ni' daler ä tjyvefira stiver.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

styver.

sṯívor, -ln s.

sṯívra, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

styver

stívor

förr brukligt mynt l. mynt-värde (= 1/2 öre)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

styver;

stí̱vor, – en s.

fì̱ra stí̱vor;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

styver

stívor ; pl. stívra

ett förr brukligt mynt (½ öre)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

styver.

stị́va, -en s.

ja kan fọ́u̯ en
stị́va.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styver

stí̲vor ; pl. stí̲vra

hum vá̲ so rǽd̲ om di
fàt̲ra stí̲vrana.

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

styver.

stí̱vor, -hn s.

stí̱vna, - na.

dar va halà̱nan stí̱vor.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

styver
sb.

sti̠vor

äldre mynt (½ öre)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

styvfader
sb.

stofá̲r m.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

styvfader

stafár m.

N. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

styvfar

stefár

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

styvfar

stefá̲r, – –´en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

II. styvfar.

stø̍fa̲r m.

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

styvfar, s.

stafár

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

styvfar.

stefá̠r, -ns s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

styvfar

stḛfá̱r m.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

styvfar.

stefạ́r, -en s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

styvfar;

stefá̱r, -ns s.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

styvfar

stḛfá̲r m.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

styvfar.

støfá̱r, -en s.

ja hade støfá̱r;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

styvfar.

stafạ́r, -en s.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

styvfar s.

stefár

4346:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

Styvfrusen

sti̲vfru^{1}s̲en l. -fry^{1}s̲en, m. och f., n. -s̲ed, pl. -s̲na, 1) styf af köld (om klädesplagg) 2) stelfrusen (om lefvande varelser). J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

styvfrusen
adj.

stḛvfrúsen

stelfrusẽn

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

styvfrusen

sty̰vfrús̱en

stolfrusen

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×styvglytt

steglút̲a (pl.)
styvbarn

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug 1948

×styvglytt

st̰øglú̠ta (pl.)

styvbarn

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

ˣstyvglytt

stḛglút̲a (pl.)

styvbarn

Åv. stabǿ̲rn .

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

×'styvglytt s.

stēglútt staglút

'styvbarn'

4346:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

styvmoder
sb.

stømá̠r f.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

styvmoder

stamá̠r f.

M. f. 79.

Benestad

No 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

stemώ̠r f.

Styvmoder ✓

styvmor

Löderup

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd.

№ 315.

styvmor

stumó̲r

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

styvmor.

stemó̲r, -en s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

styvmor s.

styvmω̍r -a

styvmor

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

styvmor

stemó̱r, --´en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

styvmor

stømá̱r, -´en f.

... stømá̱rln ti ‿ dé̱

stymodern till dem
(ɔ: själva blå̱man, d.v.s.
det största kronbladet
i styvmorsviolen)

Borrby M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

styvmor.

stemǭ́r, -en s.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

styvmor

stḛmώ̱oɽ f.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

sťymor;

stamó̱r, -an s.

han hade

stamó̱r;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

styvmor,

stømώ̱r, -ən s.

ja hade stømώ̱r

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

styvmor

stemá̱r f.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Styvmor s.

Stemór stemó̲r

4346:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

styvmorsblomma

stemώ̠rsblȧm̠a

Nr 8449 Ö.Herrestad. Ingelsta s hd
S. B. Vide 1964

styvmorsblomma

stamårsblåmor (s. obest. pl.)

(odlade arter)

K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

II.

styvmorsblomma

stø̰má̲rsblȯm̲a

styvmorsviol (Viola tricolor och odlade närlika arter)

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1955.

styvsjukan.

stivʃu̠ígan

sjukdom hos hästar, när de bliva styva i benen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

styrsjukan.

stiv-gugan

sjukdom hos hästar, de blevo styva i benen.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

styvson

stesón m.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

styvson

stesé̲n m.

M. f. 79.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Benestad

styvson

stø̰sɔ́n̠ m.

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

styvson

stesɵ́n m.

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

×styvtös

stø̰tǿ̠s f.

styvdotter

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

+ styx

styks

hetsord till hund.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stå

sta̠ (sta̠r, sto̠, sta̠d, sta̠, sta̠¹nes) intr., stå.

di̠d e go̠t̠ nar vi¹ʒen bo̠r sa̠ sta̠¹nes.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stå°

stɑ̱ , stɷ̱ , stɑ̱d

Pres. sg. -r;
" pl. = ;

… ɑ̱̀ska dam̱ o. gìja̱ dam̱
neda. i. pɑ̱rkan, dær.
mùla̱n. ha. stɑ̱d.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

)

stå
vb.

star ‿ dær ‿ da̲
ff‿ø̲vor ... År då marken översvämmad ...
M. f. 94. | dær ‿ star ‿ en ‿ ålta i ‿ márken.
Det är ett djupt ställe i marken. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

)

ståᵒ
vb.

mílfzan stá̲r si i ala fál̲. Mjölken hårdar sig i alla fall (som föder åt grisar). M. f. 94./ ... dær som sta ván̲ i kå̲ntan (ɔ: av kärret). M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

) **stå**
vb.

dé skola - ga -
sta - högt. De (ɔ: ladufog-
darna) ville ju gärna vara
väl anskrivna (hos godsäga-
ren). De var stränga mot ar-
betsfolket för att nå detta
syfte. /

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

)

stå
vb.

a‿ stár di‿ u?
Åh förslår det?
N. f. 94 | da‿ va‿ ju‿ om‿ vintrana, so‿ ståa‿ di‿ ju ma‿ sånt (så sysslade de ju med sådant, dvs. snickeri). N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1964

stå v.

sta̱, sta̱r, stɑ̱, stɑ̱̀e, sta̱d

de stɑ̱̀e dar en hé̱l dá̱

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå v.

st$\underline{a}$, -r, st$\underline{ω}$, ˈ-e, st$\underline{a}$d

M f. 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

stå v.

sta̲, -r, sta̲, -è,
sta̲d

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

1)

1) stå
vb.

sta , stɷ , stat
stad

Pres. sg. -r
" pl. =

1) Trol. mera tillfällig form

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2)
lá̠n stá̠ (låt den, dvs. mjölken, stå), so‿ han‿ bø̰r‿ rìktad fòrjador! (surnad). / ... om‿ dḛ‿ hada‿ ga̰d‿ forbí̠ dær‿ som‿ hada‿ sta̰d‿ en‿ á̠sk alor‿ hìl̠ebóske. /

stå
vb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stå

sta stω stad

pr. sg. -r pl. stωe

" pl. =

hǻred star i
én grω (i en hårva).

stánes stående SB m. fl.

han byʒʒ stánes dǽr.

Nr 3817. Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

1)

$\frac{\text{stå}}{\text{vb.}}$

sta̱ {stɷ̱ sta̱d
{pl. stɷ̱̀a

Pres. sg. -r.

" pl. =

d. sta.t

Imper. sg. sta̱

" pl. sta̱n

Pres. part. stánes
(blott predikativt).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

stå ~~stata~~

vb.

stat

imper. sg. ’stå’

stat ǹ̥ta dǽr. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

stå, vb

sta̲, sta̲, sta̲d

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stå.

sto̱u̯, sto̱u̯r, sto̱u̯ pl.

stω̱, -le̯ pl. sta̱d.

à̱nors ham stω ō̃ el. sto̱u̯d.

mè̱das ma àna̱.

vi stω̱e so hȯjt

hus mànana.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

stɑ̱ stɔ̱

pres. sg. -r; pl. stɔ̱̀ɐ

" pl. =

dǽ̱r stɔ̱̀ɐ - de̱

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

stå v.

sta̲d (sup.)

'ståū'

"ha en ʃʒàrʃʒa stá̲d …"

Sv. l. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

stå

sta̲ ; sta̲r, – ; stå̲, st²å̲e ;
pret. konj. st²å̲e ; sta̲d.

stå

am̲ dæ̲r v²a̲re e̲n sam̲ st²å̲e
dæ̲r n²e̲re, – – –

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

stå
vb.
forts.

vara istadig vid
börning (om häst som
ej vill ta igång)

s̱ín stó̱ ‿háṉ àbre for‿
et ‿ lás̱ m̱e̱r

M-ʃ. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

II

stå

stá ‿ sl

gå genom en sjukdom med återvunnen hälsa

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

stå.

stǫ̱u̯, stǫ̱u̯r, stǫ̱u̯ pl.
stω̱, stǫ̱u̯d.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stå

Åv. i betyd. 'sina' (om kor)

nú stá kréfzan

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stå

sta̠ , stå̠

sín stǻ̠-drä a fora-
årad. Sedan redde
man sig för (hela) året.
(ɔ: efter svinslakten strax
före jul. ; fråga om vad,)

K. 471

Tosterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

stå.

stọu̯, stọu̯r, stọu̯ pl.
stω̣, -ḛ̀, stạd.

ja four la na stọ́u̯
lịd.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå v.

står opp (pres.)

'går upp (om solen)'

"når solen står opp..."

4847:2

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

stå;

stɵ̠u̯, -v, stɵ̠u̯ pl.,
stɑ̠, -̀e pl., stɑ̠d,
stat̠ imperativ.
de stɑ̠̀e bo̠ra o
tràt̠as;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stå

sta̠ , sta̠

sta̠r (pres. sg.)

sta̠ (pres. pl.
dh‿ stá̠ i‿ ti̠nigen om ẽn‿
som‿ vã̠‿ dǿ̠r.
sta̰‿ pá̠, om den person,
som står överst i hö- l.
sädeslasset och ordnar höet
l. nekerna. ja̠ sta̰‿pá̠.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stå
forts.

tʒǿ̱rna va̰-
fæ̱̀rɪa o. stá̱
(upphöra med mjölk-
ningen).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stå
forts.

stá. se rācka
till, förslå (om
en vara).

ja – nívor o nívor,
fōr da – ska – stá. se,
jag snåler och snålar;
fōr att det skall rācka
(om kafferansonen).

Hörup. Ingelstads hd

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stå

sta̱ , stɑ̱ , sta̱d

stɑ̱̂a

Pres. sg. -r

" pl. =

dḛ ~ stɑ̱̀a pɑ ~ gó̱zan

(ɔ: i kyrkan).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stå;

stɵ̱u̯, -r, stɑ̱, -è pl.
stɵ̱u̯ð̊, staṯ imper.
de stɑ̱̀e daṟ so
lø̀j̱e;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson

I

stå

stá̲‿ se

reda sig (på en eller annat sätt)

ja‿ stó̲‿ me kryt. Jag redde mej förträffligt

m. f. 75

Ulstorp.

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

II

stå

-- en . botík , som vásbarjs
san star . fòra --- en
butik, som Vassbergs son
förestår

M. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

stå;

stɵ̱u̯, -r, stɑ̱̀, -e pl.

stɵ̱u̯d, sta̱t imperat.

de stɑ̱̀e i brỳde-

stɯ̱́an o brỳ̱de;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

stå

sta , sta

Pres. sg. -r

han‿stá‿se ja

brá. Han redde sig ju

bra ekonomiskt.

N. f. 73.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tomelilla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

sta̱ stǫ̱ sta̱d
stǫ̱li

pres. sg. -r;
" pl. =;

sta̰‿ó̱p stiga upp om morgonen

--sta̰‿ó̱p o‿bejygna̱‿tȯ̀rʒa (tröska)
m. f. 61;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stå.

st̠o̯u, st̠o̯ur, st̠o̯u pl.

stɒ̠ , sta̠d.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stå°
forts.

stá̲.sı, reda sig bra ekonomiskt

hànlarna stá̲. dóm̲ nok̲ -

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

stå
v.

imper. sg. stat̲!

gak̲ ó̲p a stat̲ frám̲ a
tóp dó̲ran!

1951 Onslunda. Ingelstads hd

2) **stå**
vb.

I de flesta av rspr:s betydelser.

tsǿrna stá korna år i sin. / Absolut (om penis erectus). / so skole dḛ åltíd sta o lùta på ámbålten (lyfta på smidesstädet, ett styrkeprov för byns manliga ungdom).

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd Smedstorp -

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

stå°
vb.

stá‿sɩ råcka till, förslå, reda sig, "klara sig". da stár‿sɩ (det står bi, "klarar sig"; om ett tak) ɩ mín‿tíd. n. f. 94. | jéns han stá‿sɩ brá. Jöns han redde sig bra ekonomiskt. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

4) stå
vb.

klòkan stár (har
stannat/. hωnt står dα
tī̦ə / stá. sə besegra ngn i
tävlan l. kamp: ví stá. vós;
svånskana stá. sə / stá. sə
me. nωn uthärda jämförelse
med ngn (t. ex. i rikedom, kunskaper, styrka). ja stár. me

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

5)

stå
vb.

ùtta‿ma‿nóm han
är starkare, rikare etc.
än jag. | pìtan står (om
erection). | da fìja‿jo stå‿
se (räcka till; om ett förråd).
M. f. 94. | hónt står da te?
(då man frågar efter någons väl-
befinnande). | de va jo bàra sán

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

6) de stwoplöka åtor. stå
vb.
(om hästar, som åt havre ur
tornister). M. f. 94. | --- de
som ble stånes (stod kvar
efter avröjning av buskar).
M. f. 94. | de stwa o skora
håkalsa for hön. M. f. 94. | de
stwa i låan (ladugården; om
oxar). M. f. 96.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

7/ stapa lás l. stapá

stå
vb.

stå överst i ett hö- l. sådeslass och ordna höfången resp. nekerna samt packa samman lasset. / stàǫa stå ödc. M. f. 94. / de stàh dóm brá. De redde sig bra ekonomiskt. M. f. 94. / dær star jo vån hèla víntoran. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

1

hær stå ja flisa. stå / Lvb.

Här stod ju flisstenar i dagen. M. f. 94. | dǽr ha stãd en målta (maltkölna). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

stå vb

sta̲ pá̲

dröja

dɛ stɑ̲ ²i̲nte ²læ̲ŋe pá̲

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

1

stå

--- o‿ dí so‿ maŋlévana[vb.

stǫa‿ rát úd (på en man som lagt in en mullbänk).

n. f-94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

stå
forts.

stɑ̱‿sɛ, stɑ̱́‿sɛ

reda sig, klara sig; t. ex. reda sig ekonomiskt; klara sig på en viss fodermängd, ranson o. d.

han‿stɑ̱́‿sɛ bɛ́t̲or.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stå

sta̱ , stɷ̱ ; sta̱d ;
; pl. stɷ̱̀ɭ

pres. sg. sta̱r ; imper. sg. sta̱1) ;
" pl. = ; " pl. sta̱n ;

1) För denna form brukas äv. sta̱t ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stå
v.
forts.

--- mà̲rskan pɑ gɑ̲ren, som stɑ̰ for hu̲sed

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stå
v.
forts.

sta
pres. sg. star
vara i sin (om en ko)

huem‿stár

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stå
v.

stá̲nas
pres. part. stående forts.

í̲man (imman) han ‿
ga̰r ‿ ɔ̥̀ta u̲d, han ‿ bø̃r ‿
stá̲nas dærìja (bär-
inne)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

stå

v. forts.

sta̰‿fór̲

ha uppsikt över, förestå

han‿sta̰‿fór̲‿ed han förestod det (ɔ: malttorkningen)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stå på.

stou pụ́ .v.

dröja.

de stɑ ente lɑŋe
pụ́.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stå på.

stɵu pụ́ v.

dɛ stω ɛntɛ lœŋɛ pụ́. det drȫjde ȋnte lānge.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stå på

sta pú

vara. dröja. pågå

do stour lid lenta,
so vǽlet laŋa pú
då dröjer det - inte
så länge.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stå på.

stọ̱u̯ pọ̱ú̯ el. pụ̯́ v.

drö̆ja.

de stω ɛndə læ̀j̱a pụ̯́.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå sig.

sta̱ sḛ
răcka, förslå
vḭ ska jœ̰ra hàkelsa, so
de stá̱r sḛ ḭ à̱ta da̱.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stå sig

stá̲‿zɛ(si) stá̲‿zɛ(sɛ)[1]

1. reda sig (väl) ekonomiskt
2. reda sig på mat- eller foderranson
3. avgå med segern (t. ex. i brottning el. dyl.)

M. f. 84 m. fl.

[1] Med tillägg av t. ex. bra̲

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

ståsig 2

sta̲ sḛ

utgå som segrare, besegra sin motståndare, reda sig mot ngn.

ja̰ stá̲r‿mḛ i̥ke ma‿nom̲.
jag reder mig inte mot honom;

ha̲ stá̲r sḛ ² vem blir segrare;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1937.

1. stå sig

stá̤-sc, stá̱-sc

reda sig (t. ex. i slagsmål, tåvlan o. d.)

M. f. 76

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

2. stå sig

stá̲-si, stá̲-se

reda sig på sin tilldelning, sin ranson (t. ex. om 'kreatur'); reda sig ekonomiskt.

M. f. 76.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Stå till

stå tiu.

De står så tiu me oss.
(vet oss emellan)

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

*stågga

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stògga, = , ˋ ad
(T.O.L.)

gå sysslolös fram och till-baka, gå och driva

han går hær o lùskar
o stògar.

Borrby 1938

syn. ståga,

H A.

˟ståka
v.

stå̲ga , =

gå sysslolös omkring ,
spankulera

sta̰ga , omkriŋ̲

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1951 Hugo Areskoug.

+ ståka

stå̲^{2}ga ; stå̲^{2}gar , stå̲^{2}ga , stå̲^{2}gad , part. och imperat. obrukl. ; vara sysslolö̌s.

J.

ga̲ o stå̲^{2}ga.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

stål

sta̱l, –́ ɐd

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stål

stal n.

de skola slå stal
i blúsed (se u.
penningbloss) U. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

sta̲l n.

stål
sb.

da‿ e‿ rejélt sta̲l (prima stål).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stål

stal, ˊ-ed

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Stål
s.

Stål, -ed

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

stålampa
sb.

stálámpa f.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

stålitter

Sta̲lé̲dor, genus obestämbart, förekommer endast i obest. sing.; åkomma i fingrarne, som förmenas uppstå därigenom, att man sticker sig af en nål eller en spik och blödning icke sker.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

stale

ståletter

sta̰lédor

värk som uppstått därigenom, att man stuckit sig med ett spetsigt metallföremål;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

*ståletter

sta̲lé̲dor

var i fingrarna efter sticksår (t. ex. med nål).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

stål eller.

stoulé̱dar

inflammation, när
man stuchit sig
av t. ex. en nål.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+ Stålpenn

stɑ̲lp$\overset{1}{\underline{e}}$n, m., -len, pl. -a, -na, stålpä̆nna. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stålpenna

sta̲lpé̲nor
(obest. pl.)

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

stålpenna

(korto.)

stalpánor (obest. pl.)

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

stålpenna

sta̲lpén̲a (trol. mask.)

M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

stålpenna

s.
sta̰lpán̲a (obest. pl.)

forts

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stålpenna

sta̱lpé̱n

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

× stålpennarock.

stoulpḛ́narȯk̠, -kn s.

frack.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stålsiktat

sta̲lså^{1}jtad l. -or, (m. och f., n. -tad, pl. -tade, stålsiktad (om mjöl och bröd). J.

en sta̲lså^{1}jtad kå̲^{2}ga.

sta̲lså^{1}jtad me̲l.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stålsiktad

stolsájtad

mjȫl
(om ~~brȫd~~)

stolsájtad brø̱, brȫd av stålsiktat mjȫl;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads
Hugo Areskoug 1939.

*stålspeta

stà̲lsprid̲a

strumpsticka av stål;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd,
Hugo Areskoug 1939.

stålsvamp

stålsvámp m. f. 88;

förhårdnader på hästens hud, som uppkommit genom tryck från hästskorna, då hästen t. ex. lagt sig;

y. stålsvámp; m. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ståltråd

stɑ̱ltrɑ̱^{1}, m., -n, utan pl., ståltråd. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stålträd
sb.

stòltrá

l. stoltrá.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

Ståltråd

stoltrœ́, -n

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

ståltråd
sb.

stoltrá

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1953.

ståltråd

sta̰̠ltrá̠, - -́n; K.f. 84;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stωn, ´ad, =, ´an — stånd sb.

växtstånd, särsk. potatisstånd

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

stånd

stɷn

stånd

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

stånd

stωn̲, -´ɛd, =, -´ɛn

växtstånd, potatisstånd o. d.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Stånd

stɷn n.; pl. —

stånd

t. ex. pantåflestɷn

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd.

Löderup

№ 315.

stånd

stɷn̲

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

ståndare

ståndara m; pl. =
= lodrät stolpe från golv till tak vid hästspiltans mot stallgången vettande parti.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1951.

ståndare

stòndarə, ̀ - en, =

vertikal stolpe, i stall o.d.

Obs. Ej genuin form: jfr

stàn̲ara i andra skånska mål.

S-s.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1937.

ståndare

s. forts.

stɷ̀ndara

spiltstolpe; den bakre stolpe, vari spiltväggen är fäst

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug 1954.

ståndare.

stòṇdarɐ, -ɐn s.
stolpe mellan
stallspiltor.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

ståndpinne

stannepinj

5787. Glemminge. Ingelstads hd

Flora Håkansson

× ståndtunna

stannetynna

upprättstående tunna. (bl.a. använd vid bygd)

3787. Glemminge. Ingelstads hd

Elvira Håkansson

stång, s.

staŋ̱/, ´-un; stǽŋ̱or/, ´-na

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

108.

stång

sta̰ọŋ, ´-en

av. vagnsstång, tistelstång

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stång s.

stoŋ̠, ´-an ; stǽŋ̠or, ´-na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

stång s.

stoŋ̄, ˊ-en; stǻŋ̄or, -na

spec. =
trästör, placerad över sättngn

m f 81, m f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1944

stång

stǽŋor (obest. pl.)

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stång s.

stag̱ stág̱or

läs: stag̱

pl. stág̱or

l–s.

stång

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stång

sta̰ŋ

de – skola – hàŋas pω . en . stá̰ŋ o – tòrkas.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

stång;

stɑ́ŋ, -ŋn s.

stǣgor, -na;

de lɑ̀e ɑd pu

stǣ́gor;

1982 Tyde, tng. kd.

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stång;

stɑŋ, ´–ən s.

stɑ́ŋər, –na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stång s.

stag, -en. s.

'dragstång för oxar'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. by.

1. stång

stoŋ, -´en, stǽŋor;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

2 stång

stoz, ´-en

1. = årderstång (se detta ord)

2. vagnsstång; pl. stòza;

--en jærnájlen o‿ seta‿ ijenom‿ stòzana pw‿ vòjnana (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stång
forts.

stá̰ŋen (best. sg.); stæ̲ŋor, –; –-na

av. stång i handkvarn, t.ex. maltkvarn.

M. f. 60.

stáŋ̲orna de lá̲ pa dóm̲.

M. f. 60.

SVENSK TENO

TUMBA

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

stång

stǫŋ, ´-en

Äv. vagnsstång

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stång
s.

stång

Had e de som itje to mãn
kona bãra på en stång, men en
liden glytt kan ha i hånen?
Å e et ădj.

(gåta)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A. P. Onsdorff 1878 [illegible]

stång

sto̜ŋ, ´-en

Äv. om vagnsstång

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stång

stoŋ, pl. ståŋor

År. dragstång i handkvarn

--- en stóŋ, som de

dröe me.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stång

pl. stáŋor ;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stånga
vb.

stòʒa, =

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stånga, v.

stàŋa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stånga

stȯ̱ŋa, = , –àd

(om nötboskap, får, getter)

dán̲ (ɔ: kvicken) blǫ̱a, när de̮ stoŋa̮ hǫ̱́rned ɑ̱;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stångarm

(sta̰ŋa̲rm ,) pl. – –´a

det parti på vagnen, där tistelstången stickes in; trol. mest brukat i pl.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stångarm

stoŋárma pl. tant.

den del av vagnens förrede i [illegible] vilken vagnsśtången stickes in

M. J. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

stängas

reciprokt stängas. pret. =

s. 14

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

ståŋgas

stòŋas , =

(om kreatur)

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stångas

stòzas, =

våren (baggen) han-

stòzas

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

195

stångas
v.

stòŋas, =

dḛ stòŋas, so̰ hǿ̠rnen
ga̰ áu

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stångbett
sb.

stozbit n.

(ett slags bett i huvudlag till håst).

Senare leden rspr.-ord med ljudsubstitution.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

stånghäst
sb.

stoŋhást; pl. -´a m.

T. ex. vid körning med fyr- l. sexspann m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

stångkoppel

sta̰ọŋkóp̱el

(å tistelstång)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stångkoppel

stazkópal. - kóplad. s

'stångkoppel'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Tranås. Ing.

slånglig
adj.

Åv. 'bråkig', 'oregerlig'.

2. skå̱̀lan va di
ré̱nt stö̀zlada. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stånglig

stå̀ŋeli ; obest. pl. ̀---a

som vill stångas ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stånglig

stå^{2}ŋled l. -or, m. och f., n. -led, pl. -leda, folkilsken, som vill stånga människor, om nötkreatur och får.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ˣstånglig a.

st$\overset{2}{a}$ŋled

stånglig

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stånglig
adj.

stòzled; =̀ -a

K. f. 85.

stòzleda kré̱dz. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stånglig

stòzli ; pl. stòzlia

som vill stångas

va̠rana vore stòzlia, dẽ ryggza dom teba̠ga o toge såts.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stånglig

a. forts.

stòzlad

han - va̰ - malmýrd
(folkilsken) o stòzlad
(om en tjur)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

stånglig

stòzled

som vill stångas, som är benägen att stångas (om t.ex. nötboskap)

dæ̱r sta̱r – tʒó̱ren o. rìgdar (bōlar), han – blø͂ – nø̄k̲ stòzled (M. 7. 66);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stȧt s.

sta̲t

dær‿va‿en‿fà̲rli
stá̲t

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1968

M b 95

ståtlig

ståtelet (obest. n. sg.)

et ‿ ståtelet jur (om en häst)

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby.

stäcka v.

stæ̀ʃʃa v. 1) akt. stăcka. förkorta.

stæ̀ʃʃa vìŋana pa dàan.

2) stæʃʃas. neutr. förkårtas.

dla̲n
~~da̲n~~ stæ̀ʃʃes. ~~dan~~

da̲n bårgar o stæ̀ʃʃas nu̲.

Nr ~~1121~~ 21. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

1) Inf. Pret. stäcka
vb

stèka 1) stèkta 1)

stäcka vingarna på fjäderfä.

di skola‿stèka‿dòm.

Jfr × 2. spicka.

1) Formen h$\overset{2}{\text{ö}}$rd flera ggr

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

2)

stäcka
vb.

de stèkta jo háins o jés. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

stăckt

stækt
vingklippt
dá skola den (en tam kaja)
va ~

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

städ

stæ n.

smidesstäd

Jfr ambolt

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1955.

städ

stæ̱, n., -d, pl. lika, -n, smidesstäd. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

städ

sta̲ n.

smedstäd

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

städa

vb.

stæ̀dfa, =, ˗ad

stä²da en rum

(rsprs-ord).

N. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

ståda

pret. stăda

(sup. lån)

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

stådad
adj.

stæ̀dad
vårdad till sitt yttre
hon va ò̥ta stæ̀dad.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

×<u>stådig</u>

stà̱dı; pl. ` – –a <u>adj.</u>

istädig (om hästar).

N. f. 94. mfl.

Jfr × <u>stavig</u>.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

ˣstädig
adj.

stà̲di

istadig (om häst).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

×städig adj.

stæ̲̀dɪ ; ˋ-a

om häst: istädig

Nr.10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*stådig
adj.

stà̱dı; pl. ≐-a

istadig (om häst)

de‿bø‿stà̱dra o‿
g̃à̱lna / stà̱dra o‿eléndra

M. J. 77

Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

x stăvǵ

stä̱dḭ a.

istadig om häst.

hástan e stä̱dḭ.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×stădig.

stà̠di a.

stà̠dia pl.

istadig om häst.

hä̠sten va stà̠di.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

*städig
adj.

stä̀di ; pl. –̀ –a

istadig (om hästar)

Jfr *stavig ds.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

×städig
adj.

stæ̀di

istadig (om häst);

-- en ‿ stæ̀di mæṟ, (M. f. 68);
som ‿ ǹ̥ta drω̱;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945.6

ˣ stădig.

stæ̠̀dḭ a.

istadig om häst.

hä́s̠tn e stæ̠̀dḭ.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stădja

stæ̲ stàd̲e stat̲

pr. sg. -r

stæ̲ zɩ̲ stădja sig, antaga
dräng- l. pigtjänst;
han stàd̲e zɩ̲;
han ha stat̲ sɩ̲.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stădja

~~sup.~~

stāt̲

(stădsla ej, antaga tjänst).

vĩ‿hã‿ite stát‿vos̱ som‿pɪ̱òr, vi ha ej städslat oss som pigor.

R. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

stā̀dja

stæ̲, stàd̲a, stat̲

stā̀dja (stā̀dsla) tjā̀nstefolk;

han‿hada‿stát̲‿sḛ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stätja
v.

stă

avtala om tjänst

s. 68

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

stădja.

stæ̠, -r, stæ̠ pl.
stàd̠e, stat̠ v.
de stàd̠e en pǿ̠g.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stãdja

stæ̱ ; stàḏe ; staṯ

pres. sg. stæ̱r ;

stæ̰ ḛn dráy (pì̱a)
han ḛ stā́ḏ for
et hélt ár,

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

stădse

stása

stădse

en vel snå²ska lid alt sam stása

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

städse

stä̀s̠a

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

ˣstāle s.

st$\overset{2}{\underline{e}}$la, -n. s

'det mjuka i nötkreaturens horn'.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Tranås. Ing.

ställa

stèla, stèlda, stelt

pret. part. steld.
(m. o. f. sg. obest. form)

sémor vā̃- jā̃- i̥̇nte
steld sämre var jag inte
ställd.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

ställa

stàlla, stàlde, stalt;

pres. sg. –́ or;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

1)

ställa
vb.

stàlla, stàlda, stalt

Pres. sg. ´-or

" pl. =

Pret. part. stàld, stalt.

stàlda; Imper. sg. stal.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2/ de stàlda stókan **stâlla** vb.

på èna. M. f. 94. | dén hum e kònstr o stèla (besvär-lig att stâlla; om en klocka). M. f. 94. | so kòna han stèla óm sωna alǿ (stâlla till med sådana ovâsen). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

3) ställa vb.

han stälda om fólk
Han skaffade arbetsfolk
(t. ex. för betskötsel). M. f. 94.
de va stàlda ti håks (se r.
hugg). M. f. 94. / stäla om o
bàga stålla till med bak.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)

ställa
vb.

ɛn ‿ som ‿ stɑ ‿ pɑ ‿
ɑ̀n̲a*) o ‿ vıla ‿ stala ‿
ı́j̲ ‿ sz. n. f. 94

*) fjåskade.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ställa

v.
stâḷa, stàlda, s̆talt

Pres. sg. ´–or; pl. = i

(placera) Imper. sg. staḻ
" pl. stàḻan

M. f. 84 m. fl.

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

2. ställa
v.

stèlla

pres. sg. ´-or

vara klä²dsam, klä²da ngn

den̲ hát̲en stál̲or m̲aj
ò̥te bra̲ den hatten
kläder mij inte bra

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

ställa

stàlla , stàlda , stalt;

pres. sg. ´–or ;

" pl. = ;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ställa om

ställa om tös = fria.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

ställa om

stæla ‿ óm, stælda ‿ óm

ombesörja

han (ɔ: rackaren) stælda ‿ om ‿ plåsor (platser) tu ‿ fȯlkæd

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug 1954.

1)

ställe
sb.

stàl̲a, -ad; =, ˋ-an

bondgård

àl̲a du‿stór̲a
stàl̲an n. f. 98

K. f. 96 M. f. 98
ad‿l̰ided‿stàl̲a. A. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2)

ställe

da ‿ skale ‿ va ‿ sb.
lìjna stèl̲a (lugna bondgår-
d̄ar; småbruk, där ägorna
kunde sitta och ha det lugnt).
IK. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

1. ställe

stèiḻḻa, -èid, =, =èn.

på bèiḏza stàḻan.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

2. ställe

stàla, –̀ad, =;

gård, hemman;

ad. stó̲rt stàla̲.
på stóra̲ stàla̲, på
större gårdar.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1948

47

ställe

stèl̤e, -̀ed, =, -̀en

av. gård, hemman

ụde po -̀en ute på gårdarna;

po ánra stèl̤e på andra platser

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

1. ställe
sb.

stàlle, ˋ-ed, =

plats, ort

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

1)

stàla, ∸ad, =, ∸an

2. ställe

sb.

(mindre) bond- gård, hemman

dær la ja ét stàla ti'. Den låg jn en gård till där. / ja store stàla. / ja hante talt-ti-na, som hum kom i frå stàlad (lämnade gården).

M. f. 94 m. fl.

M. f. 94

Smedstorp -

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) 2. ställe

sb.

--- omkríŋ po àla stèle. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

ställe s.

st$\underline{e}^{2}$le pl. –

ställe, gård

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Ställe

^{2}ste̱le, n., -d, pl. lika, -n och -na, 1) ställe, 2) hemman, gård. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

ställe

stèlla, -ad

hemman, gård (avser byggnader jämte areal)

da e skål te stèlad.

Det är skuld på gården.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

M. 7/94

Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

1. ställe

ställe, -ed, =

plats

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

I

2. ställe

stä̀ḷe, -̀ad, =, -̀an

hemman, gård

stäl̲e och ga̱r torde skola vara synonyma; dock innebär beteckningen ga̱r, så det är fråga om ett något större jordbruk

M. y. 79

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

II 2. ställe

sín ligor – stä̀lan
o. gàrana sprìda.
Sedan ligger hemmanen
och gårdarna spridda.

Jfr bondställe

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

ställe

best. f. pl. stellen

(gårdarna)

på di meste stellen

s. 22

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

ställe

stäl̠e, -̀ed, =, -̀en

hemman, bondgård.

pw-stäl̠en på bondgårdarna (M. f. 76).

K. f. 66

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

ställe

stèlle, -èd, =, -èn

1. ställe 2. bondgård, hemman

ṵde pa -èn ute på bondgårdarna; sín

sàlde‿dḛ -èd (gården)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

1. ställe

stàla n.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

st$\overset{2}{\underline{\text{æ}}}$le n.

ställe s.

ställe; gård

Ingelstorp

INGELSTAD

№ 312.

M. Areskoug 1922.

Ställe

st$\overset{2}{\text{æ}}$l̲e n.; pl. —

yngre: st$\overset{2}{\text{a}}$l̲e

gård, ställe.

Löderup

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd. № 315.

2. ställe

stàlḁ, n., =, -lan

gård, hemman.

dḛ hø̰ra ti stàle̲d.

hìta stàled, denna gården. M.f.63. han há̲ bègge stàlan. M.f.63.

NSKT NORM

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

ställe
s.

stàlle, –̀ed, =, –̀en

gård, hemman

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

ställe

stä̀lle, -ed, =

Ãv. gård, bondgård, hemman

han‿hada‿et‿stä̀le i‿lȍzarp (Lunnarp) / et‿lidad‿stä̀le (gård)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

ställe

stèlle, -̀ad, =, -̀an

äv. bondgård, hemman;

dí stèlad lígzor i byán;

so_sér_jā stèlad, dør_lígzor,

så ser jag gården, som ligger där

(M.f.68); dē_skola_jùta dèta_

hǿrna stèlad (M.f.68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ställe

stä̀la, -̀ed, =, -́en

gård, hemman

pa̭ de̮ stȯra stä̀len,

på de stora gårdarna

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

ställe

stèlle, ⁻led , =

gård, hemman

et‿nét stèla, en liten bra gård.

nera‿i‿stèlad, nere på vår gård. – dær‿va‿an‿brén ti‿hårt stèla.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stållning

st²älneŋ ²-or

ställning

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

ställning

stàlnijen (best. sg.)

ungefär: läget, tillståndet, sakernas tillstånd;

stàlnijen hær. vá, det tillstånd som rådde (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Ställning ✓

st$\overset{2}{\text{å}}$lnɛŋ p.; -a

yngre st$\overset{2}{\text{å}}$lnɛŋ   ställning

M. Areskoug 1926.

Löderup   Ingelstads hd.

№ 315.

I stàlnig

ställning

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

stàlnigan best. sg.

utseendet, fasonen

bràgorna dä vora -

éns i stàlnigan. Lin-

-bråtorna de voro likadana

till fasonen. M. G. 77.

Löderup, Ingelstads hd

II

ställning

ɪ‿sáma stàlnɪŋ, sasom‿gǿwlan‿vá. I samma fason, som gaveln hade.

M. S. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

ställning
sb.

stàlnigor pl.

(i konkret betyd.)

d̠ǽr e‿jω‿sát̠ sωna‿
dær‿stàlnigor. K. f. 85

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

ställning

stä̀lniŋ

(i konkret betyd.)

--- en‿ rä̀kta stä̀lniŋ, som‿ hum‿ vä̀nden‿pa̱.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

stållning

stålniŋ, ˈ- -en, ˈ- -or;

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

stämjärn
sb.

stámjærn n.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

)

stämma
vb.

Äv. trans. 'få något att sitta kvar'

-- so‿di‿skola‿ stäma‿filten‿på‿ dom så att de skulle få ridfilten att sitta kvar på hästryggen (medelst en bukgjord)

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

Smedstorp, Ingelst. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stämma
vb

) 'få ngt att sitta
prer i sitt läge'

dá slåfa du jo (glappade
de ju i om tofflor), so dá kan
du jo ìta ståma dom
på bénen (få dem att sitta
prer på föttarna). M. f 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1964

Stämma

st$\overset{2}{e}\underline{m}$a ; $\overset{1}{-}$or , – ; st$\overset{2}{e}$mde ; stemt

bli kvar på
sin plats,
stanna.

$\overset{1}{\underline{e}}$
l$\underline{e}$red b$\underline{ø}$ $\overset{2}{e}$nte st$\overset{1}{e}\underline{m}$anes.

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

1. ståmma
vb.

stèmpa, stèmda

Pres. sg. ´-or

bli kvar i sitt läge

--- so mjed dær stèmda

så mycket som kunde rymmas i ett mått, där man mätt upp något. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

1. stãmma
sb.

stàmpa, ⊥an
rȏst

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2. stàmma
sb.

stàmpa, ˋ-an, ˋ-or

T. ex. kommunalstàmma

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

1) 2. stãmma
vb.

stàma ; *

trans.

kvarhålla kreatur på betesmark, så att de inte gav sig över stängsel. Detta kunde ske genom att man på kreaturen anbragte snaror av ngt. slag. Se 5. hälla vb., sidhälla, sidhällad o. ×hornnicka sb. o. vb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

2) 2. stãmma
vb.

di skola stàma. dóm i stǽŋsalen (inom stå̀ŋslen). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stämma v.

stä^{2}ma stä^{2}mde stämt

stanna kvar

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stȃmma
s.

stàm̲a

rȏst

d̰e gò̱la ì̥nte po é̱n
stàm̲a de golo inte i
samma rȏstlȃje (ɔ: hade
olika lȃten)

M. L. Sk.

Nr 3600. Borrbÿ, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

1.ˣ stãmma

stàm|a, stàmde vb.
stamma, bli kvar på den
plats, där man är.

U. f. 76,

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

2. ˣstämma

vb.

stàma

tr. förmå någon att stanna kvar på den plats, där han är.

de‿kona‿ìnte stàma‿dòm hìma

U.f. 76 Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

stämma v.

stä̀mm/a, ´-or, stä̀mda, stämt

Kalla in för domstol

han_har_bød_stä́md

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

1. stâmma
sb.

stàm̲|a ; pl. - or

kommunalstâmma, kyrkostâmma o.d.

ja – vil – n̥te ha – me – stèm̲or o – jòr̲a.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2. stämma
vb.

stèma

tr.

stanna, bringa att stanna

ja far - stèma bìlana
(låta bilchauffören stanna för att jag skall kunna stiga ur och kräkas; tålde ej att åka bil).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Åreskoug 1966

K. 7/85

stämma v.

stàm̲/a, ´-or, stàmde,
stamt

hejda, stanna, stilla

stama_blö̲

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 95

Ur 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stãmma

stèmma, -̀da, -t; bli kvar (i ett visst läge), stanna kvar; hǿrran vila i̥tte stèmma här; de vil i̥tte stèmma på (bli kvar på lasset, om hõ);

stämma.

stàm̱a̮, -ˊor, -ˋa̮ pl.
-ˋde̮, -t.

stamma.

de hade stámt
pu sì̱dọ̮rna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stämma v.

stæ²ma stæ²mdə stæmt

få att stanna

han kɔ²nə stæ²ma blœəd i dam

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

3. stånna
vb.

stàmma, stàmda, stämt

Pres. sg. ´-or

bli kvar på den plats, där man är, stanna.

ja ha stámt (ej gett mig från hembygden). M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

4. ståmma

stàmpa, stàmda, stamt [vb.

Pres. sg. ⊥or

(t. ex. om en summa e.d.)

da stàmda ù̥ta.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

stämma.

ˌstȁmma, -ór, -ȁa pl.
stȁmdḁ, stämt.

stamma.

fjórḁn e so sȍmmed
so dḁn stámor änte
i sprìttorna.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stämma
vb.

stä̀m̲a, stä̀mda, stämt

bli kvar, bli hejdad, bli sit̄ande, stanna

dä̲r stä̀mda ja̲ me̲l-dūstan p. o. di, där bler ja mjōldammet ́sitsande på det. M. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

II

stȁmma
vb.

stȁma
(stamma)

dá e den bȁra ti o
stȁma me dom jènast
då är det bara till att stam-
na med dom genast (om
hästar som visa symtom till
korsförlamning) M. J. 77
Löderup

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug **1955.**

stämma.

stàm̲a, -´or, -̀a pl.
-̀de, -t.

stanna.

dá̲r skul̲e han
stàm̲a.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelsta s h
Nils Bengtsson 1938.

st²ämma.

stèm̲ą̃, -´ov, -`ą̃ pl.
-`dę̃, -t.

stamma.

han stèm̲dę i
v̲aʒ h́u̲sęd.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stämma

1.

Pres. sg. stámor

stämmer överens; förhåller sig så, som det sagts

dí stámor

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

Spjutstorp H, Areskoug 1954

1. stämma
vb.

stàmfa, stàmder, stämt

pres. sg. stámor

stanna, hålla sig kvar inom det område l. den plats där ngt är avsett att vara (t. ex. om kreatur på bete)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

2. stä̃mma
vb.

stə̲md pret. part.

stä̀mma ìn̄för
ràn̄a

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

II

stàmma
vb.

stám̲ po hàstana! Få hàstarna att stanna (att stå stilla)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stämma
sb.

stä̀mpa. ˋ-an
(t. ex. kommunalstämma)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stämma
vb.

stám̲a, stámde

stama‿bló̲, stämma blod;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stamma
vb.

stàmpa, stàmde, stämt
stamma, bli stående;
so. stàmde ǿyzan va-
hårt krag (vid varje krog)
(M.f.68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stămma

v.

stàm̲a, stàmda, stămt

pres. sg. ´–or; pres. pl. = där

bli kvar på den plats, man är, ej ge sig i väg

han stám̲or ù̥te (om en hund, som ville ge sig ifrån gården). – dḛ stàmda ù̥te hùim̲a, dḛ rànda

Borrby M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug **1954.**

stämma

stæ̰̀wnſa, -̀da, -t

stämma inför rätta

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

+ stãmma.

stàm̱a̰, -´or, -̀a̰ pl.
-̀da̰, -t.

stamma.

han stàm̱da o
pṟàta̰.

r 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

1. stãmma
vb

stàm̲a

hejda, förmå att stanna

dán̲ (ɔ: ett övernaturligt kvinnligt väsen) hon-kona-
stàm̲a hàsta o fólk.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

2. stāmma

Pret.

stø̱̀mde

stāmma inför
ŕātta.

han stø̱̀mdan, han
stāmde honom.

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ō. Hoby

ståmma

v.

stámor

pres. sg.

bli fastsittande, bli kvar på platsen, på gården (t. ex. om husdjur).

de stámor ~~st~~ ìte

(vill ej sitta fast)

M. 1. 97

Nr 2725. Ingelstads hd

Ö. Hoby

H. A[illegible] 1954

× stämma;

stàm̲a, -´or, -`a pl.,
-`da, -t v.

stanna;

ja stám̲or inta
dar;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stä²mma.

stàm̲a, -´or, -`a pl.
-`dǝ, -t v.

stanna, hejda.

ja stàm̲dǝ

Hö̲́ed.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× stämma;

stòmma, -´or, -`a pl.,

stòmde, stòmt v.

de stòmde me;

stämma för rätta.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

st$\overset{2}{\text{a}}$mma.

stò̱mma, -´a, -̀a pl.
stò̱mde, stomt v.
han blef stómd.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stä̑mma

vb.

stä̀m/a, stä̀mde, stämt.

stanna kvar, hålla (sig) stì̀lla, ej gå från platsen.

pres. sg. -ór;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

stämma.

stàm̲a

dan e ojad stàm̲a
pu fȯlk. dèð ä̅
ingen reda med folk.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1930.

*ståmme
sb.

stàma n.

stod för något (t. ex. om höhackar på en skrinda)

sté o stàma hackor o. d. på en höskrinda

Tōderup M. f. 77

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501. Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug 1955.

×stămme
sb.

stàma n.

det att man stannar på den plats, där man befinner sig i

dé (ɔ: herrelösa hundar). hada ìŋed stàma. Jfr drifthund — M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

stå̀mme s. n.

stå̀mme

'skiljetecken'

"du ska lera ette stå̀mme"

3347:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

× stămme
s.

stemme, n.

omkväde

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

×stǎmme.

stèm̲e s.

dar e èj̲en stèm̲e pu dam: de stamma aldrig.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stä̃mmeprotokoll

sb.

stä̀maprotokól n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

× stämne

slo̲wne², n., -d, pl. lika, -n, möte, sammankomst. J.

skl̲a² kn̲å̲nkr slo̲wne², komma öfverens att träffas.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stämning

stæ̰̀mniŋ, ̀-‑en

stãmning till ting

dḛ spìd̲za ̀-‑en på

dǿ̲ren;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

ˣstãmp s.

stemp r.

stötta för takbjälke

INGELSTAD

№ 312.

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stămpe.

stamp, -´an s.
-`a̰, -na.
stöd, stölla.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

+ stämp

stemp, pl. -à

stötta, stöd; mest om tillfällig sådan i förfallet hus eller hus under reparation.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd
I. Ingers 1947.

¹stămp.

stamp, –´ln s.

–ˋa̰, – na.

stŏd, ˋstŏlla.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stǎmp.

stæmp, ˊ-en s.
-ˋa, -na.
stǒd, stǒlla.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stămp.

stämp, -´äm s.

-̀ą̌, - na;

stŏd, stŏl̄l̄a.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stămp.

stamp, ´-an s.
`-a, - na.

stŏlla.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stämp.

stämp, -än s.

stöd, stötta.

dä fou ví sata

än stámp.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

stämpa.

stä̀m̱pa, -̀ar, -̀a pl,
-̀a, -̀ad v.
stö̆l̄la, sä̆l̄la stö̆d
under.

vi fou stä̀m̱pa ed.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stämpa.

stàm̱pa̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.
stötta, sätta stöd
under.
ja ska stam̱pa
bjèlkḛn.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣstämpa.

stàmpa̰, -̀a̰r, -̀a̰ pl.
-̀a̰, -̀a̰d.
stötta, sätta stöd under.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stä̌mpa.

stèm̲pa, -̀ar, -a pl,
-̀a, -̀ad v.

stö̌l̄l̄a.

jà ska stèm̲pa
fjèltzen.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stãnga sb

st$\overset{2}{a}$ŋa st$\overset{1}{a}$ŋor st$\overset{2}{a}$ŋde staŋt

stãnga

Ingelstorp

INGELSTAD

№ 312.

M. Areskoug 1922.

stãnga, v.

stæ̀ŋ̱a, stæ̀ŋ̱da, stæŋ̱t

stǽŋ̱or, pres.

stæŋ̱, imper.

stæŋ̱d, pret. ptc.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

stånga.

stàŋ̱a̰, ´-or, `-a̰ pl.

stàŋ̱dḛ̰, stœŋ̱t

prä́ṣtḛn muṭḛ stœŋ̱a

sḛ ìŋ̱ḛ̰.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stãnga.

stàŋ̱a̰, -́on, -̀a̰ pl.

-̀dḛ, -t.

de hade stɑŋt

for g̱ǿ̱n.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stånga vb

st^{2}æ̊ŋa, st^{2}æ̊ŋdə, stæŋt

sätta stängsel
kring något

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stå̃nga

stàŋ|a, stä̀ŋda, stäŋt vb.

Pres. sg. ´-or
" pl. =

de hadę stä́ŋt. for - dǿm
(satt stängsel kring dem, dvs.
bikuporna). N. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

stånga
v.

stàŋ/a

pres. sg. ´-or

Imper. sg. staŋ

stáŋ dǿren!

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

stănga

pres. stănjor

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

stånga.

stæ̀ŋa̰, -´or, -`a̰ pl.

-`de, -t.

r 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst. s hd.

Nils Bengtsson 1941.

Pret. stãnga

stằjnda
m. f. 06.

stàŋes (pres. pass.). K. f. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

+stãnge,

stàyḷ, - ḷds.

hŏskulle,

òpḷ pu stàyḷd,

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

ˣstaňge.

stæ̀ŋl̃, -lads.

hŏskulle.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stǎnge.

stæ̀ŋ̠ə̌, -əds.

hǒskulle.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

×stänge
ol.

stàg̲a n.

höskulle (med stänger till underlag)

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1951.

stǎnge.

stæ̀ŋ̱e, -ed s.

hǒskulle.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

*stånge
s.

stàŋa, ` -ad

höskulle, hōloft

M. f. 00

Åv. *hjälle (jàla)

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

Spjutstorp

H, Areskoug 1954

× stänge s.

stæ̀ŋ̱le, ̀-ad

hōskulle

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

stãnge
sb.

stàŋe n.

hòstkulle

(Jfr kjälle)
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

× stånge

st$\overset{2}{\text{å}}\underset{3}{\text{ŋ}}$e, n., -d, pl. litsa, -n, skulle, höskulle.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

stãnge s.

st²æ̆gl n. pl.—

vinden över stall
och ladugårdar

(= hjälle västerut)

J-s.

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stänge
sb.

stàŋa, -̀ad

höskaulle, höhjälle

opa på stàŋad.

Jfr höstänge o. hjälle

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

*stänge

stàŋ̱|ɐ, -̀ɐd

höskulle, höslinder;

i samma betyd. jàl̲ɐ (*hjälle)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stãnge.

stæ̀j̲a$_{m}$, -ad s.

hõskulle.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stãnge

stàŋk, ˋ-ad; pl. = sb.

hòskulle, hòloft
Jfr höstänge Ds.
dår la - de - sóna stàŋa
me stàga o åsa.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

ˣstänge
sb.

stàŋe n.

höskulle

Jfr ssg. ˣklöverstänge.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

ˣ ˋstãmge.

stæ̀ŋə, -əd s.

hö̃skulle.

r 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänge
s.

stæ̀ge. -ed

höloft. hjälle; i äldre tid lagt av lösa stänger. Även jàle.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I.Ingers 1954.

ˣstånge. s.

stàyh, -hd s.

hö̌skulle.

de e opa pu stàyhd.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

*stänge

stæ̀ŋə, ˋ-əd, = höskulle; se äv. *hjälle

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stånge
sb.

stæ̀ŋa n.

höskulle, höloft

Jfr ssgningen ×höstånge

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

ˣstǎnge.

stàje, -eds.

hö̌skulle.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

× stānge
s.

stàŋe, -ed

= ×hja⃗lle, jàl̲e; båda orden brukliga.

Nr 4213 Ullstorp, Ingelstads hd

I. Ingers 1944

st$\overset{2}{\text{ä}}$ʒa, -d. s. stänge s.

Lås:
stàʒa
s-s.

”stänge” = de plankor el. stock-ar, man understundom lade tvärs över hanbjälkarna i ladan för att bereda ytterligare plats för säden el. höet.

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927. Tranås. Ing.

× stånge

stæ̀ŋa, -̀ad,

höskulle, höloft

syn. jàla (hjålle);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

+stãnge.

stàŋə̰, –̀ə̰d s.

hǒskulle.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

*stãnge

ståŋe; ˋ-ed

hõhjälle, hõskulle

kåten hą tjȧlad
ope po ˋ-ed

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

ˣstănge. s.

stàyn, - ed s.

hŏskulle.

de va opa pu
stàyad.

Nr 4035 Kvärrestad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

stångerna.

stǽŋorna

stånger över kakelugnen.
pa stǽŋorna la de
flèša - bø̜sta for ad
(d)e skula vara
tórt a gàt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stängsel

stǽŋsel, –́ – ed, =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

stãngsel s.

stǽŋsel pl. –

stãngsel

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stångsel

stǻŋsel n.

(kring betesmarken)

M. f. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

stångsel

sb.

stáŋsæl, ´--æd; =, ´--æn

inhägnad kring t. ex. betesmark.

di skola stàm̲a i dòm̲ (ɔ: kreaturen) i stáŋsælen.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

stångsel

stáŋsklad (best. n. sg).

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Gosse född 1942.

1940.

stängsel

stǽŋsel n.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1949.

)

stånk
sb.

stæ̀ŋʒʒana bf. pl.
vattendropparna

a‿di‿vá̱‿di‿hær‿fi̱na
stæ̀ŋʒʒana ... fi̱na dǘstæn
(om vattendroppar som stänker upp vid ett vattenfall).
M. J. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stänka v.

stæ̀ŋtʒ/a, ´-or, stèʒte,
steʒt

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

Mf 95

stãnka, v.

stæ̀ŋtʒa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

stänka.

stìŋtʃa̰, -´or, -`a̰ pl.

staŋk, stìŋkḛd.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stãnka;

stèyʒʒa, –́ or,
stèyta, stéyt;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1933.

stãnka.

stèŋʒʒa, -´or, -`a pt:
staŋk, stùŋked v.
de har stùŋked
pu mé.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stärka

v.

stæ̱̀rʒſa, =
(med stärkelse)
pret. part. stæ̱̀rʒʒad

en ‿ stæ̱̀rʒʒad krà̰wa

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

stărka

stæ̀rtʒʃa, =, –̀ad

(med stărkelse)

dḛ stæ̰rtʒa ‿ li̲nan ósá,
for dḛ skωla ‿ ʃìna (glăn-
sa).

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stãrkad a.

st²æ̊rʃʒad -d -a

stårkad

st²æ̊rʃʒada ²åpluda ....

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stãrkelse

stæ̱̀rtʒelsa, ̀ - - an

∼ de la̰s. ı̱́ (lades i)

se̱n;

äv. stæ̱̀rtʒelse;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

stæ̀rtjsalsa f. stärkelse

s.

y. stæ̀rkalse

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stărkelse s.

st²ø̲̆rʃʒelsè n.

stărkelse

№ 312. INGELSTAD

Ingelstorp

M. Areskoug 1922.

1

stårkelse
sb.

{stæ̠̀rfʒalsa
{stæ̠̀rʒʒalsa

potatisstårkelse

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

stãrkelse

s.

stæ̲̀rkelsa

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

{stæ̀rtsakrága stãrkkrage
{stæ̀rkakráva m. ob.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

stȁrktyg

s.

stæ̲̀rʒʒatý̲ n.

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

stårkstyg

st²å̱rʃʒeṭj̀ n.

stårktyg

INGELSTAD

№ 312. Ingelstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×stårt
sb.

stà̲rta pl., ˋ – na

hantagsstånger i plog

N. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

1* stãrt

stært; pl. -`a;

handtag i vissa redskap, t. ex. skottkärror; skalmar;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

2. ˣstãrt

M. J. 58;

stæ̲rt

efterkalas, mindre bjudning efter själva gästabudet;

dȩ̰ ‿ hą̰ ‿ stǽ̲rt idá̲ (M. J. 58);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

*stărt 1.

stært, -ˊan, -ˋa, -ˋana

handtag (på plog, stekpanna o. d.)

Valleberga sn ! [illegible]

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

*stärt 2.

sb.

stært

efterkalas, bjudning för vissa till själva kalaset ej inbjudna personer efter det egentliga gillet;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

1. *stårt
sb.

stært

efterkalas, bjudning efter det egentliga kalaset

vi skola pa stǽrt.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2. ˟stärt

stært, –´en, –`a, –`ana sb. m.

handtag i t. ex. stekpanna; styrstänger i skottkärra

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

1. stärt

stært, ´-an, `-a, `-ana sb. m.

"handtag" i plog, skottkårra o.d.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

2. stårt
sb.

stæ̱rt

efterkalas (dagen efter l. några dagar efter kalaset)

vi va på stǽ̱rt.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

* stärt

stæ̲rt, -´en, -`a, de delar av en plog, skottkärra o.d., vilkas yttersta ändar utgöra handtag.

stæ̲̀rta pω ḛn pláw.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

1. ˣstärt

s.

stæ̀rta (pl.)

bårstänger i s.k. ˣstenbör
(se d. o.) eller skalmar i
skottkärra

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

2. ˣstărt

s.

stæ̲rt

Se ˣgillesstärt

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

*stãrt

stæ̱rt; -ˈən

ˈefterkalasˈ

ḭ da̱ˊ skω vḭ pω stǽ̱rt

№ 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

1, ˣstärt

stært, -´en

handtag i årder, årder-styre

Se ˣårdersula.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

2. ˣstärt
sb.

stæ̱rt

efterkalas, efterbjudning (bjudning efter ett större gästabud för sådana, som ej varit inbjudna till detta).

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

Ö. Hoby

×stärt

sb.

stært

efterkalas; bjudning efter det egentliga gästabudet för personer, som av någon anledning ej varit bjudna till detta.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stätta

st^{2}ê̠ta, f., -n, pl. st^{2}ê̠tor, -na, stätta, öfvergångsställe på en gärdsgård. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

s'tȁtta

stȁtta, -an; -or f. sb.

trappstegsliknande anordning vid stengårdesgård som gör det möjligt att bekvämt ta sig över denna; vid sådana ställen är gärdesgården ofta något lägre än normalt. | dær va jo en stȁta; dær va ȉnta hūl ȁna nēr. dær va ud lȁgara

Smedstorp

M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

stătta
s.

stæ̀t̲a, -an

övergång över gårdsgård.

hæ̲r va en stæ̀t̲a hǽ̲r nè̲ra fór̲ ---- de va mést stè̲na som va là̲da.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

× Stätta
s.

en stetta

bet. ej närmare angiven.

s. 28

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

stätta

stæ̀ta f. övergång på en järdesgård, som avstänger en gångstig.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

1) ×stättig

adj.

stàt̲ad; n. =

ojämn (t. ex. om en plöjd åker; om säd som vid sådd kommit upp ojämnt o. d.). / da va so stàt̲ad. / stàt̲ad

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

2) ×ståttig
adj.

sàniŋ "ståttig" (ojämn) sådd. m. f. 94.
Jfr ˣmistig adj. / stàtad
plòjniŋ ojämnt plöjt
fält. m. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1964

stãv̆,

sto̱v, -́lad s.

omkvåde.

de vá̱ bu vì̱san

o stó̱vlad,

№ 3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

stȃv

sb.

Jfr ˣrockstäv

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

stäv

stæ̠v, m., stæ̠¹ven, plur. obrukl., stäf. Sjötärm.

Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stãv

stæ̱v, -´en
(på båt)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stävja

st²ågra; -r, –, – ; -d, -d.

stävja

di̦ fɛ̣ʃ̲ɛ̣d̲ jɔ st²ågrad lɛ̣d da̲
(de fingo det ju stävjat lite då,
näml. en sjukdom)

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd.

№ 315.

stāvja :
forts.

stȯ̀jra
(stāvja sjukdom)

dḛ‿ kωnə‿ knáft stȯ̀jra
dı.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

1) stå̂vja

vb.

stò̱vja, = , –̀ad

Pret. part –̀ad; pl. –̀–a

1. hålla efter (t. ex. ogrä̂s, tistlar i åkern).

2. hä̂mma blodflö̂de.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

2)

ståvja
vb.

Y. stævja.

di ble stævjada (om tistlar i åkern). / han støvjad (ɔ: blod-flödet). / de va knåpt so di kona støvjad (ɔ: blodflödet)

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964
Smedstorp, Ingelstads hd

*~~~stãvrar~~~

stɶ̰̀wrſa, -̀ana (pl.)

sidostycken i en vãvstol;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stävträ

sta̲vtre̲^{1}, n., -d. pl. =, -n, stäfträ, den del af båtens stomme, som går fram genom stäfven. Sjöt.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Brantevik. S.

№ 305.

stö̃d

stø n.

stǿ o stàma häckar o. d. på skrinda, som hindrar hö̃et (halmen) att falla av

M. f. 77

Lȫderup

Nr 4501. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

stöd

stø̱ n.

sa‿ ha̰‿ ḛn‿ ja‿ stǿ̱ ti‿
rýgʒen.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

stöd
sb.

stø̱ n.

ta‿stǿ̱ dǽ̱r!

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stõda,

stø̱, -r, pl. stø̱,
stỳd̲e, sty̲t v.
ja stỳd̲e me pu
tn jzáp.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

stöddigt
adv.

stàgdat

stadigt (om ngt som står l. sitter fast).

(Syn. stàdat).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. **hd**
Hugo Areskoug 1963.

*stö"ddigt adv.

stådad

ståndigt, utan avbrott

M. f. 84

Jfr stadigt

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

stödja
vb.

stǫ, stüda, stut

Pres. sg. -r
" pl. =

han stüda sę på en tjäp.
M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

stödja.

stø̱, stø̱r, stø̱ pl.
stjø̀dḙ̱, stjøt̠.

ja ska stø
aḷ̱ bụ̱́en.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939

st$\overset{s}{\text{ö}}$dja

stø̱ , stuèd̲a , stuet̲

pres. sg. –r
" pl. =

han‿ stuèd̲a ‿se

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja

stø̱

so. mo̱ta - tʒæ̱̀rsti (Kerstin) stǿ̱. no̱m, hor. á̱ry hum - vá̱. pu̱n (hur ond hon än var på honom); M. f. 68;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

stödja.

stɵ̱, stɵ̱r, stɵ̱ pl.
stỳḏe̯, stỳṯ.
ja stỳḏe mɛ
pu tvɵ̱u̯ fjèp̠a̯.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

×stödjerum.

stö̀djarúm, -ed s.
jordremsa utefter
en husvägg, när
tomtgränsen följer
husväggen.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stödjerum.

stò̱djerúm̱

jordremsa utefter en husvägg, när tomtgränsen följer husväggen.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

stödjerum.

stò̱djarúm̱, -ed s.

jordremsa utefter en husvägg, när tomtgränsen följer husväggen.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stödjerum.

stò̲djarúm̲, - b.d.s.
jordremsa ut efter en husvă̈gg, nā̈r tomtgrā̈nsen fō̈ljer husvă̈ggen. dar skul̲a vara so sturt stò̲djarúm so dar kun̲á vāra plá̲s te en tèppastìja.

Nr 3914

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stödkäpp
sb.

stǿ̲tʒáp̲ m.

promenadkäpp, spatser-käpp.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stödkäpp s.

stǿ̠đʒe̍p̠

spatserkäpp

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

stödkäpp

st^{1}ø̱ffkęp, m., -en, pl. -a, -na,
stödkäpp. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stòdkàpp

st̠ǿʒ́ʒép̠ m.

promenadkàpp

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

ˣstö̃drum.

stọ̱̀arúm̱

jordremsa utefter en husvä̃gg, när tomtgrä̃nsen följer husväggen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

*stöja

stö́jja, -an, -or

med vimpel försedd anordning, som anger platsen för fisknāten;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

x stŏja.

stø̀ja̰, -an s.

– ̀o̰r, -na.

ett sjömärke bestående av en käpp med en tygbit, utvisande platsen för utsatta fiskegarn. Kåseberga

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ stöja

stå^{2}ja, f., -n, pl. -jor, -na, med en liten flagga försedt, omkring 1 aln långt träflöte för fisknät.

stå^{2}jan hamm̲ stå̲ o stak̲e.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

×stöjra
vb.

stö̀jra, =

stävja blodflöde, stämma blod.

dḛ - fiŋa - stö̀jrad, om
dḛ - kå̀n̲a.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

ˣstö̆jra

stȍjra

stămma blod, hejda blodflöde

de‿skωla‿stòjra blω̲ud,
so ñ̃te‿da‿ ~~nte~~ ‿lø̰v‿
ýa̲l‿dȯm̲ (ɔ: så att de inte förblödde). M.f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

strōm s.

strǫm, -ˊad ; = , ˊ-an

m f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

stöna

stainde staint

pr. sg. stǿŋnor

AB.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stõna vb

st$\overset{2}{u}$n̲a stun̲ l. st$\overset{1}{u}$n̲or, st$\overset{2}{u}$n̲de, stun̲t
eller eller
st$\overset{2}{u}$n̲a st$\overset{2}{u}$n̲ad

stõna

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stöna
vb.

stỳnfa, -̀da

Pres. sg. -́or

M. S. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

stõna

stìgna

hum‿ borjar‿ o‿ stìgna,
ja̰‿ ved‿ ìte, va‿ som‿
ga̰r‿ ód‿ na.

Nr 4563 O.Ingelstad, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug 1948

stöp
sb.

ste̲v

I uttr. sla‿ i‿ sté̲v, stöpa korn, som skall mältas

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

stöna.

stỳ̰ǫná, -´or, -`a̰ pl.
-`dḛ, -t.

ja hade sty̰ǫnt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stõna.

stìjna, -́or, -̀a pl.

-̀de, -t.

han legzor o stìjnor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stŏ̃na;

stjə̀na, -ə́n, -ìa pl.,
-`dḁ, -ìt v.
han lǫ́u o stjə̀nda;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stṑna

v.

stuénor

pres. sg.

han‿stuénor so‿dá̰nt;

han‿lígor‿dœr o‿stuénor

M. f. 97

Ö. Hoby

Nr 2725. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

stõna;

stų̀na, -̀ar, -̀de, -t

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stōna;

stỳ̱na, -´or, -`de, -t;

han stỳ̱nde so

fà̱rlēt;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stõna

M. 7. 58

stùgn|a

pres. sg. stúgnor

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

Stöna på v.

stygn/a pǻ, -da, -t
skynda på (ngn)

ja‿har‿ja‿stygnt‿pǻ
dáŗ

M f 55

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

stõp

sb.

ste̱v

i uttr. ḭ ~́

kó̱rned ska stɑ̰ ḭ sté̱v
kornet skall uppblötas (för beredning till malt);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stöp

stø̱v l. stø̱b M.f.58

i uttr. sla̱ i. stø̱v́ blötlägga korn för maltberedning;

ste̱v M.f.66, K.f.84;

sla̰ i. sté̱v

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stöp

sté̠v

I uttr. sla̠̰ ι sté̠v, stȫpa kom (vid maltberedning)

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

stō̃p.

ste̠v

leǥʒa i sté̠v.

lä̃gga i blöt om malt.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stö̃pa;
stè̱va, -´or, -`a pl,
stòfte, stoft v.
‾de stòfte jú̱s;

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stōpa, v.

steva

s. 210

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads **hd**
M. Hörlén 1914 Exc.

stöpa v.

stè̠pa, ´-or, `-te, -t
stöpa ljus
stera‿prå̠̀sor

M L 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

stõpa

stè̱va, stè̱vte, ste̱vt;

dḛ ste̱̰vte blí̱
de stō̃pte bly;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

stõpa.

stè̠vą̰, ´-or, `-ą̰ pl.
stì̠ftą̰, stift.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stŏ̃pa vb

st$\overset{2}{\underline{e}}$va st$\overset{2}{\underline{e}}$fte st$\underline{e}$ft

stŏ̃pa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

stöpa

stø̀va, stùfta, stuft Lwb.

stöpa ljus

støva jús.
ñ. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa

stè̠ŭpa stìŭte (T.O.) ; stiŭ̆t (T.O.)
stè̠ŭte (Z.) ; ste̠ŭt (L.)

~ jú̠ls ;

stø̠̀va : denna form hos H.H.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stõpa.

stẹ̄va, -́or, -̀a pl.

stìftẹ, stift.

de stifte jús.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stõpa ;

stè̲va, -´or, stè̲fta,

stèft ;

han stè̲fta bli̲´ ;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

stõpa, ö.

stè̲va

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

stõpa.

stè̱va̰, -óv, -à̰ pl.
stì̱ftḛ, stift.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stö̆pa.

st̠ę̀va, -ór, -ˋa pl.

st̠ȯ̀f̠ta, stȯft.

de stȯf̠ta prȯ̠̀u̯sor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stópa
v.

stè̲va

ste̲va jú̲s.

Nr 4213 Ullstorp, Ingelstads hd

I. Ingers 1944

stŏpa

stè̲va, stè̲ŏte, ste̲ŏt { M. f. 58
M. f. 66
K. f. 84

l. stø̲̀va (stø̲̀ŏte?) M. f. 58

stŏpa ljus; di stè̲ŏte ju̲s;

stubt (M. f. 61)

dḛ hade stubt prá̲sor (talgdankar) M. f. 61;

sté̲va ju̲s M. f. 66, K. f. 84;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stö̆pa

sté̠va, stífta

so‿ stífta‿ vr̠ sàl̠a

ja̠ls.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

stŏpa

stè̲va

ste̲va blí̲

O. H.

Orsŭnda, Trg. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöpa

stè̱va, stìfta, stift

stḛva - jú̱s, stöpa ljus.
stifta - jú̱s.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

stöpkar

stè̱vekå̱r

kar i vilket korn uppblöttes vid beredning till malt;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stöpljus.

stę̀vljú̱s, -ed s.
ljus, som är stöpt.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

* stö̃ppling

stö̀liŋ, ˋ-en

kvicke i kohorn

ˋ--en sa̠̰d ìja ḭ hǿ̠rnad,
so ra̠̰g hǿ̠rnad aw, so
sa̰d ˋ--en yín̠̰ (kvar);
de̠̰ blø̠̀a stra̠s aw ˋ--en,
de̠̰ bø̠ze en tʒæ̠̀rad lap
om̠.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

*stöpregn

sté̱vrä́gn n.

störtregn, ösregn

Äv. stǿ̱rträ́gn o.

svà̱larä́gn

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

stö̃pregn.

stevrǣjn, - ad s.

stö̃tregn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

stöpregna
vb.

stḛvrájna, =

ösregna
n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

ˣstöpregna

stevrájn/a. =

störtregna.

de. stevrájnar ràktad idá.

M. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

stöpregna

ste̱vrájn|a

Pres. sg. ‿ - -́ ar

störtregna

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

[illegible]

stö̃pregna.

steuräjna v.

stö̃rtregna.

de steuräjnar.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

×stöpränna

stevréna f. ~~[illegible]~~ våg-rängående stupränna till tak; M. f. 84. Jfr ×stöprör

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug

ˣstöprör

stevrǿr n. lodrätgående stupränna till tak;

M. J. 84.

1947

Jfr ˣstöpränna

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

ˣstöprör

stevrǿr n.; pl. =

stupränna på tak

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

stȫr s.

stø̱r, -er; -or, -ra

sidostöd på vävstol

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

stör
s.

stø̲r m., pl. -̀a

tȏlp, drummel

M. f. 84

nona‿fà̲rla stø̲̀ra några
(ena) fö̂rfå̂rliga tȏlpar K. f. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

stör

stø̲r m.

envis person;

M-J.68

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

× stōra

sto̊²w̲ra, f. -n, pl. -or, -orna,
sidostöd till väfven.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

stor̃a.

stø̣̀rạ̰.

t. ex.
stanna / blodflöde.
de kun̠a anta
stø̣̀ra ed.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

*stõra

vb.

stø̀ra, =

bråka, vå̃snas, bå̃ra sig tö̃lpaktigt åt

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1955.

×stö̋ra
sb.

stø̀ra, pl. -̀or

sidstycke i vävstol

Jfr ssgn ×vävstö̋ra

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

stõra.

stø̣̱̀rạ̰ . v.

t. ex.
stamma / blodflöde.
de kuṇ̱a anta
stø̣̱̀ra blọ̱́ad
pu en.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ˣstòra

sb.

stø̀ror pl.

sidstycken i vä̀vstol

K. f. 71.

Tosterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

× Störar

st^{2}øu̯ra (pl.); best f. st^{2}øu̯rana

sidostyckena som bära upp en väv.

Löderup

M. Areskoug 1926.

Ingelstads hd.

№ 315.

stöar.

stọ̱̀rọ̮

vävstolens tvenne sidostycken.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×störbasse

stø̀rbása m.

tölp, drummel

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

stŏja.

stòja̰, -an s.

grōja.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

× stõja.

stòja̰, -à̰n s.

ett slags maträtt.

r 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

*störja

stòrjja, –̀an

smuts, sõrja

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

*stö̆rja

s.
(forts.)

stö̀rja f.

sö̆rja, uppblött massa (t. ex. ä̆vja på vägar)

han‿kom‿ńed i‿stö̀rjan (vä̆gsö̆rjan), han‿kom‿ůta lø̱s.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

× stöja.

stò̱ja̰, - an s.

en slags maträ̃tt̄.
dan va en slà̱tara
o sá̱ ja fom val
và̱rma stòja̱n for
dan ve̱l vrì̱a se.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ stōrja

stòrjạ, -an s.

en maträtt (lungmos);

gyttja.

lùŋan stω liasam i

- tn stòrjạ.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣ´stö̃ja.

stòr̠ja, -an s.

ett slags maträtt. av vadl.

lungmos.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

ˣstöja.

stòjȧ̰, -an s.

matvăllē (lungmos).

gȳlja.

dɛ bø stòjȧ̰.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads

Nils Bengtsson 1939.

×stòja

stàrja Uppblöta smuts på vägarna

2) smuts orenlighet. Vrdg. Lgd. o. s. v.

3/ ett slags såppa

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× stója

stàrja f. en slags maträtt.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

stàr̲ja f. Sõrja. × stórja

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× stö̃ja.

stö̀ja, -an s.

etð slags kö̃ðrä̃ð.

lungmos.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

stŏrre

Komp.

stór̲a

"tis̲ stór̲a bø̲r ed̲..."

808 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads **hd**

Per Larsson 1897. Exc.

större

stóra l. stòra

på stóra stràkor, på stóra stàla, på större gårdar.

da va ìŋen stòra peŋ (slant, mynt).

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

störst

storst

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. oo.

× stòrt

start förstärk.-adv.

jmfr start.

Rydqv. I:112.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

stört

start adv. förstärkand.

ss. start omøjelet = rent omöjligt.

jfr. Rydqv. I:112.

jmfr. start

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

störst

stórsta (best. f. sg.)

dan ‿ stórsta jòʒ̱ frai̱n

(hembiträdet)

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskog 194[illegible]

ˣstörstdräng

stóstdrăŋən (best. sg.)

störste drāngen (äldste drāngen) på en gård.

M. f. 60.

Jfr ˣandredräng

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

störstedräng

stórstedráŋ m. sb.

störste (äldste) drängen på en gård. N. F. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stòrtregn

stǿ̠rträ́jn

ȍsregn

Ȃr. stœ̠́rrä́jn o.

svà̠laräjn

M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1955.

stöt

stød, -´en, -`a

træ (3) -`a ḭ hǿrned;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

stöta v.

stø̱̀dła, ´-or, stàuṯa, stauṯ

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

stō̃ta

stø̱̀dsa, stùt̲e, stut̲

pres. sg. -ö́r;
" pl. = ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

1)

stöta
vb.

stø̀da, stùt̲a, stut̲

Pres. sg. ´–or
" pl. = ;

stø̰da tı́ grânsa int i a.
da stø̰dor jo tí. M. 4.94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

stôta

vb.

stǫda a̠ŋkla

stöta fotknölarna mot varandra, så att sårnader uppstå.

so stuta dẹ a̠ŋkla, so hòsan hæŋde i̠ (så att strumpan klibbade fast i blodet). M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

3)

stø̰da tí ˈgrânsa tilĺ; stöta vb.

dǽr stø̰dor bǽken tí. M.f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

stö̃ta.

stò̰da̰, -´a, -ˋa̰ pl.

stỳfta̰, styft.

da va ìyan o fytt

stòda ¯st ma nìsa̰.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stö̀ta
stut

stø̀da, stùta, stut

pres. sg. –´or

stø̀da, ä̀ŋkla stö̀ta fõtknö̀larna mot varandra, få man går l. springer, så ä sårnader uppstå.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

stöta

st$\overset{2}{\text{ø̱}}$da ; $\overset{1}{-}$or , – ; st$\overset{2}{\text{ö̱}}$te ; stö̱t

stöta

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stŏ̀ta v.

stǫ̱̀da (pres.)

'stŏta'

„na̱r da stǫ̱̀da à̱ŋkla ..."

309:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads **hd**

Per Larsson 1897. Exc.

Ståta
v.

inf. ståda
pres. ståden

Had e di som ståden allti på grong? Di e vådjana i ed hus.
(gåta)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

stöta

stø̀dja, stùtla, stut

Pres. sg. -´or;

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

stöta.

stò̠da, -´or, -̀a pl.
stỳpt̠e, stypt̠.
ja stỳpt̠e me.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

stöta.

stö̀da, -ór, -̀a pl.
stỳpte, -stypt.
ja ska stö̀da de
i hulbrüskan
(do kuna de knaftī
fou ö̀unen).

r 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

stŏta.

stǫ̀da, -´or, -`a pl.,
stø̀t̠a, støt̠ v.
ja stø̀t̠e na
i rǿdʒan.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

stõta.

stø̀da̰, -́on, -̀a̰ pl.
stỳptḛ, stypt.
ja stỳpte me
pu knẹ́ad.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads
Nils Bengtsson 1939.

stöta
vb.

stø̱̀dḁ, stœ̀t̲a, stœt̲

Pres. sg. -́or

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stöta

stø̀da , stṳ̀te , stṳt
stìgte 1) stigt 1)

han‿hada‿fàlad o‿stigt‿se,
då stìgte‿ja‿me so‿hórt
i‿rýggen.

1) Formen hörd en gång.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

× stỏte

stø̀de stackare

Ing. EkB.

Sp. grisa-st.
kala-st.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

k

ˈstöt(e)ryck s.n.

i uttr. "i stöderyckj"

'stundom, ibland'

4347:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

stötryck

stø̠dr¹ykk, m., förekommer blott i uttrycket i̠ stø̠dr¹ykk i ryckvis.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

stõtt a.

styt̠

stött

han̠ byʃ̠ʃ̠ styˈt̠or

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp M. Areskoug 1922.

stötta
sb.

stùt̠ta, -̀an, -̀or;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

stö̌l̄la.

stuft̲a el. stùt̲a,

-àn s.

-òr, - na.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

+ st$\overset{1}{ö}$tta

st$\overset{2}{u}$ta, st$\overset{2}{u}$ta, st$\overset{2}{y}$ta l. st$\overset{2}{y}$ta,
f., -n, pl. -tor, -na, st$\overset{4}{ö}$tta.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Fr. Larsson 1897-98. № 305.

+ stöttepelle

stỳtapéla m. liten viktig person.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

*stötting

sb.

stùtiŋ

Hört i betyd. 'ståndare, stäv i spinnrock'; se u. *rockstäv

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

× stötting

-stö̀ting

frå̀ga-stö̀ting

stö̀ting = stötta av M. Andersson

Onslunda

Sätta en st. mot längan.

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1890.

stõttning s.

stu²tneŋ r.

stöd

dør e ²ente mi²en stu²tneŋ aw vå¹len

M. Areskoug 1922. INGELSTAD

Valleberga № 312.

*stoṽ

stœ̲v, -ˊed

ryktstoft

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

stöv.

stø̠v, -'ads.

ryktstoft från hästar.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stöv
sb.

stø̲v, ´-ed

(ø̲ med dragning mot 8̲).

ryktstoft (vid ryktning av hästar och kor).

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

stöv

stœ̠v, -´ed

ryktstoft

~, dę̰ dę̰ røjta áw,

stöv (var) det, de ryktade av

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

stö̆v.

stø̠v, -´led s.

ryktstoft.

stǿ̠v de e sónt
de rø̠̀jta ou hä̀s̠tana

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

+ stöv.

stø̱v, -´ed s.
ryktstoft från
hästar.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads
Nils Bengtsson 1939.

stöv

stœ̱v n. (M. f. 68)

ryktstoft vid ryktning av hästar;
en‿fã̰r‿te‿slú̱t i̥te stœ̱v‿
av‿nom̱ (M. f. 68); om‿jã‿
stá̱t‿dæ̱r en‿u̱ga (vecka) o‿
slè̱dad, fitʒ‿jã‿i̥te stœ̱v‿
av‿dom̱ (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stöv s.

stǿ̲v, -ed

mjäll o. dyl., som ryktades av hästar etc.

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

stöv

stø̱, n., -d, pl. =, -n, stöd.

stø̱d i få̱led.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

stöv s.

stō̤w̱, -ed. s

"stȫv" = det vita avfall som blir vid ryktningen av t.ex. hästar"

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ting.

stöv.

stø̣̱v, -´ hd s.

ryktstoft från hästar.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stöv.

stø̱v, -´ads.

ryktstoft från hästar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

ˣst$\overset{2}{ö}$v.

st̠øv, -´eds.

ryht stofl̄.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+ stöv

støv n. - damm, ståft
sorts hudfallning hos hästar.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

× Stöva

stɒva uppröra damm

Jfr. sv. uppstuva (Östg) da. støve.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

)

stǿwlan bf. sg.

stövel
sb.

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1964

st·ö̌vel;

st·avl, –´ln s.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

stövel

stow̠l, m., st$\overset{1}{o}$w̠len, pl. st$\overset{1}{o}$w̠la-na, stŏ̃fvel.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

stǒvel

stǿw̱la (pl.)
'stövlar'

309:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads **hd**
Per Larsson 1897. Exc.

stövel
sb.

stö́wlana bf. pl.

de vá̲, vel hìum̲asýda,
stö́wlana. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

stövel s.

støụ̯l, ´-en; ´-a, ´-na

set̠ stǿụ̯la po di

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

stövel.

stawl, -ĺn s.

stáwla, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Stövel

M. stöuvla

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorff 1878 Exc.

stövel.

støwl, ´-ln s.
-´a, -na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

stövel.

støwl, -´ln s.
-´a, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h
Nils Bengtsson 1939.

Stövelknekt

sto^{1}w̱laknàjt, m., -en, pl. -a, -ana, stöfvelknekt.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

äv. –knát

Stövelknekt

stæ̀ullaknájt

stõvelknekt

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Stövelknekt

stæ̀wlakná̠t jfr. — knǽj̠t

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

stövelknekt s.

stǻwla knȧi̯t

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

stö″velknekt

sb.

stö́wlaknájt

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

stövelknekt s.

stäulaknojtan

'stövelknekten'

3347:3

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Stövla av

stǫwla au ⎫ gmtl. = ¹/gå med stora steg.
åsta ⎬
i vaj ⎪ ²/gå oförskräckt.
po ⎭

st. i kul = falla, snava

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

stövrad

sto̰vrá̲; pl. -´r sb.

rad av ryktstoft som efter ryktning av hästar skakas ur ryktskrapan.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

Stövrad s

støvrá

rad av mjöll o. dyl., som slogs ut på stallgången vid ryktning av hästar etc.

en skole slá fìra støv-rár for hár häst om mòrnana

M f 95

Ö. Ingelstad

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

stövrad.

stovrá̤, -en s.
rand av ryktstoft.
från hästar.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

stö̃vrad.

støvrá̠, - en s.

støvrá̠r, - na.

rand av yllestoff.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stövrad.

støvrá̱, -(ten s.

støvrá̱r, -na.

rad av nyktstoft.

di skuḻe sàṭa doṛas

støvrá̱r.

r 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+stövrad.

stovrá̱, -(h)n s.

-r, -na.

rad av ryktstoft.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stõvrad

stœ̰vrá̲ ; stœ̰vrá̲r (obest. pl.)
(M. f. 68)

rad av ryktstoft som skakas av ryktskrapan vid ryktning av hästar;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

stövrad s.

stǫwrá, -en, -or, -orna. s.

"stövrad;" då man ryktade hästarna brukade man kratsa hästskrapan mot stenläggningen i stalla och på så sätt göra stövrader.

Tranås. Ing.

№ 317

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

+ stõvrad.

stȯvrá̠, - en s.

stȯvrá̠r, - na.

rad av ryktstoft.

Ir 3787 Glemminge, Ingelstads

Nils Bengtsson 1939.

× stövor

stò̱vrọ̰, -na s.
vävstolens tvenne
sidostycken.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

stövel.

stɵul, -´en s.

stɵ́ula, -na.

jȧ vi̲l fȯ̲r ha
en blo̲̊usa pu min
fȯ̲d en en nøjytʒa̰
pu min stɵ́ul

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940

ˣsubbet adj:

sò<u>b</u>ad ; \`-a

fuktig, unken

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

×subbet.

sùḇed

sumpigt.

dar e sùḇed.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

*subbig

sὼb̲ra (obest. pl.)
vattensjuk, fuktig

dḛ ʺsỳnas pω sὼb̲ra
màr̄kar

Smedstorp

1/ ɔ: irrbloss, lykt. 1938
gubbar; J 12. ing. HA.

×subbig

sὼbed; n.=

fuktig, drypande av fukt (t.ex. om rum, om sumpig skogsmark o.d.).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

+ subbert

sǻbort

blåa i uttr. – hèla sábortan = hela bunten, altsammans.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

×subbel.

sùḇad

slumpigt, unkel.

han fʒanpı so sùḇad
i dá̠.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×subbig
adj.

sàbad n. sg.
fuktigt (t. ex. i ett rum).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

sneka, v.

sàk̲as

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

sucka

s$\overset{2}{\underline{å}}$ka ; -r, –, –, -d.

sucka

ha$\underline{n}$ s$\overset{2}{\underline{å}}$ka g$\underline{ω}$ m$\overset{2}{\underline{i}}$ad fa$\underline{r}$ de

(för att han inte kunde finna sin motbok)

M. Areskoug 1926.

Löderup Ingelstads hd. № 315.

suckas v.

sɷ̀k̲/as ˏ =

sucka

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

sudd

sb.

sud, -'en

pappers- l. tygsudd.

Ar. om en tygsudd, som spädbarn fick att suga på (ett slags tröstnapp).

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

sudd

sud̲, -´en

dḛ gà̲a na ḛn súd̲
ḭ mǿʒe̲n, (om småbarn)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

sudd

sud, ´en, `a M. f. 88;
(t. ex. en bomullssudd med brännvin på)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

sudd

sudd, -´en; -`a m. sb.

pappers-, bomullssudd etc.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

sudd s.

sud

sudd

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

sudda
vb.

sùdda, =

Pres. sg. -ar

vara allt för efterlåten mot barn, ej hålla efter dem.

hon sùdar mé dom (– fór dom). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

sudda
vb.

su̍d̲a, =
pres. sg. ‐̀ar;
tala tillrätta med inställsamt
tal (gentemot småbarn);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

sudda

sùda , =

klema med ett barn, söka komma tillrätta med ett besvärligt barn genom klemighet.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

sufflett, s.

suflét

= slags vagn, halvtäckare

Nr 3449 Ö.Herrestad. Ingelstads ht
S. B. Vide 1964

snga v.

sù̲/a , = , `-ad

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

suga v.

sua

1. 'äta med sked'
2. 'suga'

3347:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

suga

sù̠ɣa, =, –̀ad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

suga.

sù̱a, –̀ar, –̀a pl.,
–̀a, –̀ad v.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

ˣ sugande.

sìl̲anka, -kad s.

Blomstăllningen på
klŏvr.

kløvorsĺ̲anka.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× ×sugande

×suane;

sùane, -ade s.

klōva blommor;

klovasúane;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

sugen pk. adj.

ˈsu̱en

vissen, ur form

"ja̱‿e‿so‿ˈsu̱en idá̱", sa̱‿ne̱ls‿märtansen

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

ˣsugende

sb.

sù̲lana n. pl. = ;

klöverblomma.

(Man brukade suga ut nektarn genom pipan ; ṽr‿ drɑ̃‿ sók̲orad tı‿ vos̲.)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

*sugenässlor

sṵ̀ibanèlor (obest. pl.)

Enl. beskrivningen en ört påminnande om vitplister

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

sugga
sb.

sògga, -an; -or f.

(Förefaller mindre genuint än sa̲ ˋsö').

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

sugga s.

sὼg̱/a, ̀-an; ̀-or, ̀-na

Upp:s sugga, upptaget s. sὼg̱a.

jfr so. l-s.

m f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

sugga

sò̲gga, -̀an, -̀or, -̀orna

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

sugga
sb.

sὼgga, –́an, –̀or, –̀orna
f.

Genuinare: sⓐ̲ 'so'.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

sugga

sòg̱ga, -̀an, -òr, ˢ·-̀orna
f.

M. f. 84 m. fl.

(Åren sω̱, vilket förefaller genuinare)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Borrby Hugo Areskoug 1954.

sugga

sὼgga, -̀an, -or f.

(det genuina torde vara sω, sol).

M. f. 7 Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo [illegible]

sugga

sὼg̲ka, -̀an, -̀or, -̀orna f.

?
Åldre och genuinare : sɑ̲

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

sugga

sὼg̱a, -̀an, -̀or f.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

sugga;

sɒ̱, –́lns.

sø̱r, –́na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

sugga

sògga, pl. – òr

(Kanske är sọ det enda genuina)

de_fèda på¹⁾ gålta o_sògor. 1) gödde

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

× ~~suge~~ suke

s$\overset{2}{\underline{u}}$ge, m., -n, pl. s$\overset{2}{\underline{u}}$ga, -na, pys, liten gosse.

$\underline{e}$n l$\overset{2}{\underline{i}}$den s$\overset{2}{\underline{u}}$ge.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

×suke

s.

sùga m.

pojkvasker

din lìla sùga!

M. f. 97.

Ö. Hoby

Nr 2725. Ingelstads hd

H. Areskoug 1954

sukta v.

sàkt/a = `-ad
fåfängt åstunda,
fåfänges önska sig

nar_ja_ànte_har_non
tóbak, so_far_ja_sàk-
ta

M. f. 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

+ sul

sø̱u̜l, -´en s.
-̀or, - na; sula;
nul lè̱na sø̱ú̜len;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

sula s.

s̀a̲l/a, ̀-an; ̀-or, ̀-na

skosula

m f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

sula s.

sùl/a, ˋ-an ; ˋ-or ; ˋ-na

nedre, horisontella delen av ärder

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

1)

2. sula
sb.

sùlfa, –̀an f.

årdersula, den lodrät l. på sned gående del av årdret, som förenade årderhundet (àsan) med årderåsen, dvs. den nästan vågrät gående stång, i vars fram-

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

1. sula
sb.

sàlpa, -̀an; -̀or f.

skosula   sø̀lor å.

M. f. 94.

nỳa sàlor (sø̀lor).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

2) ånda dragtyget fast- gjordes. M. f. 94.

2. sula
sb.

Jfr årdersula

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2. sula
sb.

sù̲lpa, ˋ–an f.

det inre partiet i hästens hov.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

3. sula
sb.

sùlfa, ‑an f.

den del av ett årder, som förbinder visen med åsen.

(ɔ: fra vìsan o óp i ásan).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

sula s.

s$\underline{\overset{2}{\text{å}}}$la $\overset{2}{-}$or

(sko-) sula

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

*sula

86.

sùla, ˋ-an

~~vag~~ lodrätt gående del av årder.

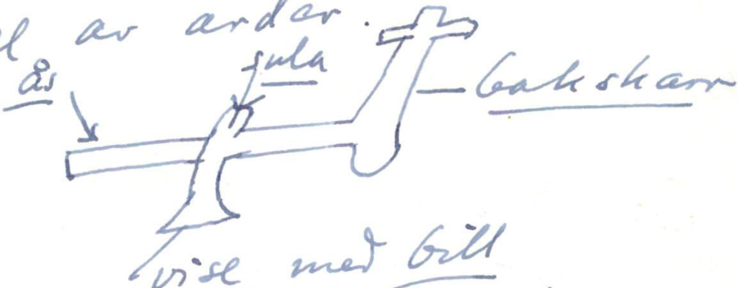

sùlan gick nér i visen.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

sula

sùlfa, ˋan

viss del av årder (närmare beskrivning kunde ej fås)

dær‿va‿ìʒen sùla

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

sula

sà̱lor pl.

(skosula)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

+ sula.

sùla, -an s.

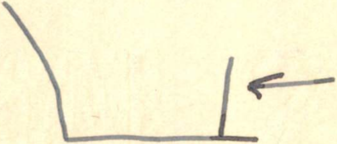

del av ett årder.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× sula

Su̲^{2}la, f. -n, pl. su̲^{2}lor, -na,
1) det tvärträ på en ården, som förenar åsen med hufvudet,
2) den trästång, som fordom på en vagn satt fast i hjulnafvet och gerade tin stöd för häckeroken,
3) pelare, stötta. ba̲^{2}ken stǫ̲ på su̲^{2}lor ju̲^{2}laatan

№ 305. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

+sula.

sìl̲a, -an s.
-òr, -na.
stõl̄la, pelare.
bàk̲an stω pu sìl̲or,
nor trǿl̲len dà̲nsa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

+ sula.

sù̱la̰, –̀a̰n s.

del av åder.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

sula
sb.

sà̠lor, ˋ- -na pl.

skosula

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

1. sula

sàlor (obest. pl.)

(skosula)

Nr 4501 Löderup. Ingelst. hd

M. 6: 75. Hugo Areskoug 1947.

2:ˣ<u>sula</u>

sù̱la, -`an f.

lodrätt stolpe i årder

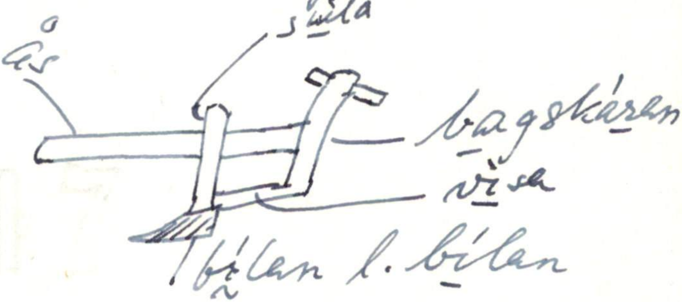

M. f. 75 Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

+ sula

s$\overset{2}{\underline{u}}$la r.; $\overset{2}{-}$or

se ar !

M. Areskoug 1926

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

sula

sù̲la, –̀an ; –̀orna
best. pl.

det parti av hästhoven som befinner sig innanför den hårda tånageln.

N. f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

1. ˣsula

sù̠ɭa f., ˣ̀an ~~-an~~ (M. f. 61)

en sträva (stötta) på höskrindan, med nedre fästpunkt på hjulaxeln och övre på häckkrokarna, för vilka den utgjorde ett stöd´ l. en förstärkning;

líg̠jan (hjulsprinten) sad. ù̠danför sùɭan;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

2. *sula

sùla, –ˈan M. f. 61, M. f. 66;

lodrätt gående stång i årdret, vilken förbinder årdervisen med årderstången;

kallas även orsùla (*årdersula)

Se fig. till språkprovet årder;

sùlan jitz. nér i visen o. óp i orstözen (M. f. 61);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

sula.

sù̠la̰, -an s.

del av ett ärder.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads

Nils Bengtsson 1939.

sula

sa̱ɫa; -̀an ; -̀or

sȩ̃ tí skomá̱garen dæ̃r
ska va nỳ̱a sà̱lor !

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

sula

sb.

sàlor (obest. pl.)

nỳja sàlor

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

sulläder

sb.

sà̲lalǿ̲r, -̀ - -̍ad

läder att sula skor med

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

sul-läder

så̲^{2}lalæ̲̀r l. så̲^{2}la̲̯læ̲̀r, n., -led, utan pl., sullä̂der. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

sulläder
sb.

sàlalǽr n.
läder att sula skor med.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

sulläder

sàlalǽr n.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

sulläder

sà̠lalǽ̠r, –̀ – –́ ed
(skomakarterm)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

sulläder

s. forts.

sà̲lalæ̲r n.

da‿ vă̲‿ som‿ da‿ vǽrsta
sà̲laléæ̲r (ɔ: mycket segt)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

sulten adj:

sø̀ltən, ` -əd ; ` -na

svulten, hungrig

han va sø̀ltən nor̰
han kom hi̱d

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970 Örnahusen

× sulten adj.

sùlten

hungrig

M f. 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

* sulten

sùlten ; obest. pl. súltna

svulten, hungrig

hώz̲en ḛ nok ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

såmor

× sum
adj.

dyster

Löderup

M. Areskoug 1926.
Ingelstads hd. № 315.

×sum .

sum̲, -´ǝn s.

summa.

ja fɵur ta ɵu

súm̲ǝn.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

×sum

som leden g lyst

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

·+ sum

sómor adj. dyster, tystlåten

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

ˣsum.

som̱ a.

dåsig.

kó̱lm e sóm̱.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

summa

sòma s.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

sump, s.

sɑm̲p

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

sump
sb.

sωmp, ˊen m.
kaffesump

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

1. <u>sump</u>

sɷmp, ´-en, `-a, `-ana

stor tråkista med runda lufthål för förvaring av ål

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

2. sump

sɷmp, ´-an

kaffesump

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

*sump

sump, -´en, -`a;

trålåda med lufthål för förvaring av fisk (särskilt ål);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

+ lumpsamlare
skämtsamt för

lampsárara m kaffekåpp
u u

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Lårafolk o. kvinnor

№ 1211.

bll.

summan s.

sàjman

de slɑ óm te sàjman
i gár

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

sunnan

adv.

sùn̲an

ví̱jen ga̱r – ó̱p ti – sùn̲an

det blir sydlig vind

M. f 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

Sunnan adv.

Sùṇan

Svl. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Sunnan
adv.

Synnan

jfr ^{x}Skaan .   s. 92

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

sunnan
(forts.)

sùn̲an

sùn̲an væ̲r, sydlig vind.

M. f. 45.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

sunnan

sùn̲an

sùn̲an om̲, söder om.

Jfr ˣsönner ;

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446, Hugo Areskoug 1947.

sunnan

sùn̲an

sōder

sùn̲an . om̲ a̲n.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Sunnan

syǫ̀ṉan

dε e syǫ̀ṉan om vǽjən. det ä̅ söder om vägen.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Sunnan

Sùnan

Nr 4285 b Kvärrestad, Ingelst. hd

Birgitta Kraft 1945

ˣsunnanböling.

sb.

sùn̲anbǿ̱liŋ, pl. –̀ – –́ –a

person från någon av de sydligaste byarna i Ingelstads hd (Hagestad, Löderup, Valleberga och Ingelstorp).

M.f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

sunnanom

prep.

sùn̲anóm̲

>

sodar om

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

sunnantill
adv.

sùn̲antí
åt söder, söderut

1. 7. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

sunnan till adv.

sùn̠anté̠

söder om och nära
intill (en gård)

M f 81

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

sunnantill

s²ýn̲antè̲

mot söder

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

sunnan till

(M.f. 66)

sùn̲anté̱

åt söder

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

sunnanvind

s.

sùn̲anvíg̲ l. sùn̲an´ vig̲

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

sunnanväder

sùn̲anvǽ̲r

sydlig vind

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

sup

sÿpa (obest. pl.)

(snaps)

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

1)

sup
sb.

su̲p, ´–en; pl. ˋ–a

(sup brȃnnvin)

han ‿ fick ‿ en ‿ súp há̲r
gór han ‿ gick ‿ o ‿ ˉtšàpta
(ɔ: brȃnnvin åt mig).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2) sup
sb.

dẽ̜ ‿ tɷʒa ‿ en ‿ sʉ́p̲. De
togo en sup.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

sup s.

sup, ´-en; `-a, `-na

M f 81

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

su̠p

su̠p, -´en, -`a, -`ana

äv. sy̠p, -´en, -`a, -`ana

e̠n bé̠ʒor su̠p en besk. en sup malörtsbrännvin;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Valleberga

sup.

supp, -`hn s.

`-a, - na.

de tuza supp

am -supp.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1940.

sup

süp, ˊan; ˋa, ˋana sb. m.

sup brännvin

knapa süp

knåppa en knapp i rocken fol.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

su̲p

su̲p, -´en, -`a, -`ana;

dḛ fyra ha̲rs træ̲ -`a
(tre supar var);

sy̲p T.O.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

sup.

sypp, -´ŋn s.

-̀a̰, -na.

sát̮(d)ɛ sam du
stó̰ur ska du
fø̰u ŋn sýpp ɛjam
du gǿur.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

sup

sup ; pl. –̀a

(brännvinssup)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. 6. 60.

sup.

sypp, -´ln s.

\`a, -na.

de tuze mòza sỳppa.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

sup

súp, ´-en, ˋ-a

(snaps)

en. hál øl ela en. sup

(M. J. 68);

dær. skolen. stã. ens súp tī. hãr. slítʒ (då man bar spannmålssäckar upp på sädesloftet vid tröskning)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

sup

seup

en seúp te måden.

Ō. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo A[illegible]

sup

su̲p, ´-en, ˈ-a

(bra²nnvinssup)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

1. supa

sùpa, sùpte

(öva dryckenskap)

dḛ – sùpte me̱d.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

2. supa

sùa

äta flytande föda med sked;
ăta supanmat.

de‿ skola‿ sùa aw‿ ét 1)
kar o‿ sida‿ o‿ slòrva‿r.

1) här: röra kring med sked.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

2. supa
forts.

dḛ‿skola‿sù̲a
aw‿et‿fá̲d.

dḛ‿skola‿sṵa‿míltʒ te̲
(ↄ: till den fasta födan).
dḛ‿fija‿bo‿drìtʒ̲ad o‿
sù̲ad.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

1. supa vb.

sùppa, sùpta, supt

Pres. sg. ´or

Äv. sỳppa ("finare" o. mindre genuint).

vara begiven på dryckenskap

--- en ‿ som ‿ sùpta mỳed.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2. supa
vb.

sù̱la

äta supanmat, förtära flytande föda (mjölk o. d.) med sked ur en gemensam skål

sṵla – míljȝ. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

supa v.

sàp̲pa, ´-or, sàp̰pte

sappt

han sàp̰pte fa̲rled för

Nr 11702 Ö. Höby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970 Örnahusen

su̲a

supa
v.
forts.

åta supanmat

sṵa ‿ míltʒ ‿ o ‿ bi̲da

"supa" ×mjölk och bitar

(se d. o.)

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**

Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

supa
v.

sua

i bet. intaga mjölk, soppa el. välling med sked.

s. 98

Nr 22804 Onslunda Ingelstads hd

Holger Bjernstad 1974 Exc

supa 1.

sùp̲ta   –`ta   –t

'(vara drínkare)

pres. sg. –´or

" pl. =

dḛ supta dom (sig) fòl̲a

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

× supa

sṳ̀ba, -́or, -̀a pl.

sṳb, -̀b pl. sṳ̀bad v.

intaga supanmat, sõpa.

han sodor o sṳ́or.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

supa

sæ̀ip/a, sæ̀ipta, sæpt

pres. sg. –́or

vara drinkare, nyttja sprit omåttligt

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

supa

sùla

åta/

~~[illegible]~~ flytande maträtt med sked

s̰ua ‿ l̰ud ‿ sòpa/

s̰ula ‿ míltʒ aw ‿ et ‿ fád

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

sur
a.

sur

Den känner aj de söta, som aj smagat de sura. (ordspr.)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

suga.

sù̲a̰, -´or, -`a̰ pl.

sù̲, -`ḛ pl., sù̲ḛd.

ǟta med sked.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1940.

supa, v.

sùp̲a, sùp̲te, sup̲t

súp̲or, pres. sup̲t, pret. ptc.

sup̲, imper.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

sippa.

sìppa, -´or, -ˋa pl.
-ˋta, -t.

bara de enke
sìppa.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

supa
vb.

sùpa

(använda spritdrycker).

1946

M. f. 90, Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

supa

sùa
Pret. pl. sùe
äta supanmat, intaga flytande föda med sked.
dẽ‿ sũa‿ drìʒa te̲ o‿ brǿ̲. — dẽ‿ sùe drìʒabrǿ̲.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

× supa

suga;

sù̱a, -`ar, su̱, -`e̱ pl.

sù̱ad; sõpa;

de sù̱e ɵu é̱t

fá̱d; vänd!

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Obs. Upptecknaren har sammanblandat
två verb:
det ena sù̲a, -ar, -a, -ad = suga
det andra sù̲a, sú̲or, su̲e, sù̲ed = ˣsöpa,
intaga soppa eller gröt med sked.

Anm. av J. S–s.

1. supa

sùp̲|pa, sùpta, supt;

pres.sg. -´or;
pres.pl. = ;
(förtära sprit)
dén̲ sùpta-jo ós̲a (M.f.68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

2. supa

su̲pa (Ik. f. 84)

pres. sg. ´-or;

äta supamat, äta soppa, välling o. d. flytande mat med sked ur ett gemensamt fat l. gemensam skål; de su̲por me hér;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

supa 2.

sùa

pret. pl. sùh

āta supammat

dẽ sùa aw‿ét fad;

dẽ sùh aw‿ét kar;

nu hã‿hár (var och en) sun

tàlrutjj;

Nr 8600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

2. supa
vb.

sùpa, {s&v, sùad,
{pl. sùa

~~[illegible]~~

åta supanmat med sked.

han sad o s&̃v sòpa. M.-f. 94. | sua kål åta kålsoppa. | dẽ-sũa sòpa. M.-f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

1) 1. supa vb.

sùppa, sùptä, sæpt

Pres. sg. -́or
" pl. =

dricka spritdrycker (till över?-måtta).
han suptä sz fail. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2) 1. supa
vb.

han vaǹ̥ta nod
vìdara tr o sùpa (ej särskilt
benägen för starka drycker).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

supa vb

^{2}sụpa søp ^{2}sụped

eller ^{2}sụpte sụpt

supa

№ 312. **INGELSTAD**

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

supa
~~suga~~ v. vb

^{2}sṳa   sœ̣v ^{2}sṳad

(sṳad ^{2}) J-s

(dricka) +)

vi ^{2}sṳa lid mælʃʃ ela dræʃʃablæŋg

+) Med sked intaga flytande föda
J-s.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. supa
vb.

sù̱a , sɵ̱v ×1

äta supanmat, äta flytande föda (soppa, välling, mjölk etc.) med sked.

sṵa ka̰lsópa /

×) ɵ̱ > 8̱ sṵa míltʒ̄. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

supbroder

sb.

sù̲pa|bró̲r; pl. ` – –brǿ̲ra

m.

dryckesbroder

n. f. 94.

du‿ va‿ sù̲pabrǿ̲ra‿ rhó̲pa.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

supen

^{2}suplen, m. och f., n. ^{2}supled, pl. ^{2}supna, rusig

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

supen
adj.

sùpan

drucken, berusad

sùpan o sòmnad.

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d
Hugo Areskoug 1963

supen

sùppen a.

berusad.

han va lid sùppen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

supen
a.

sùpan

drucken, berusad

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

supesked
sb.

sù̠aʃé̠

sked med vilken supanmat åtes (t. ex. mjölk ur en gemensam skål).

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

×supesked

sù̠ueʃé̠, pl. –̀ – –́r

sked med vilken flytande föda ätes.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

*supesmat

sù̱esmá̱d

supanmat, flytande mat i en
för alla gemensam skål, varur man
tog för sig med sked (mjölk till
gröt förtärdes på detta sätt).

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

*supesmat

sb.

sù̲esmá̲d

supanmat, flytande föda (soppor o. d.).

M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

*supesmat

sùasmád M. f. 88;

flytande föda (välling, mjölk o. d., som åts med sked ur ett gemensamt fat); supanmat;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ˣsupesmat

sùesmád

supanmat; flytande föda såsom soppa, välling, mjölk

Ö. Hoby.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Ar[illegible]

*supefat

sù̲hfá̲d, ` - - ´hd

fat med supanmat, d.v.s. en gemensamt fat med någon flytande rätt, varav de i måltiden deltagande försågo sig med hjälp av *supeskedar; se *supesked

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* supesked

sù̱uʒé̱, pl. \` – – ´r

se *supefat.

dḛ hada sù̱uʒé̱r aw‿hǿ̱rn

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

×supt
adj.

súptor
drucken, berusad

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

supvis

sùpavi̱s

I uttr. i ‿ sùpavi̱s, snapsvis, snapsglasvis.

Ö. Hoby. Nr 2725 Ingelstads hd

su̲r

su̲r, -t, ˋ-a

sú̲rt drìʒ̲ga surt svag-dricka

Berestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

s ur

sur

sur

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

su̲r, -t, ˋa 1. su̲r
adj.

sú̲r síl̲; sú̲r míltʒ;
sú̲rt ván̲.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2. sur
adj.

de sùra

"de sura", utepartiet
i långboll.

Jfr 2. söt o. ˣteka vb.

Hört av skolbarn i Smedstorps stationssamhälle

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

sur

su̱r, su̱rt, –̀a

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

su̲r

su̲r, -t, -`a

kompar. -`are

te (ju) lǽŋor han stṓ̲,
te sù̲rare bliʒ̲ ‿ han̲;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h.
Hugo Areskoug 1939.

su̲r

su̲r, -t, -̀a;
adj:

su̲r meltš; -t tšy̲d;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

sur, a.

sur

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

sur

su̲r, su̲rt, sù̲ra.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

sur:

sùra fan

Jœn s.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

sur

sur, surt (!), súra

súra (best. n. sg.)

han‿gifs‿o‿kràsma på‿de‿súra lòblad (K. f. 84);

surt o‿súrmad‿surt och syrligt (K. f. 84);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

sur

su̲r, -t, ˋ-a

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

su̲r

su̲r, su̲rt, –̀a.

ja̰‿ fø̍l̲ i̥̇te da‿ su̲̍ra brø̲d.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

sur

sur, pl. -̀a

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

×surandad
adj.

sṵrǻ̱nad

med elak andedräkt

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

surdeg

sb.

surdáj

M. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

surdeg

surdáj, – –́en; s. surdájan

(vid bakning)

M. f. 84

dén surdájan e ‿ dær ‿ ìjen kráft ‿ e, han ‿ e forgán (förbrukad)

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

smrdeg s.

smœdái̜

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

surdeg

s.b.

surdœ́j

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

surdeg

surdǫ́j, --en mask.

ɔ: tɛ lǻjor han stǫ́, tɛ sṳ̀rarɛ bitz – han ju längre den stod, desto surare blev den.

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

surdeg.

surdǽj, -en s.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941

surdeg

surdáj

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

surdeg

surdej[1], m., -en, pl. jottas,
surdej.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

surdeg.

surdǽj, -en s.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

surdeg

sŭrdέj

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

surdeg s.

su̲rdœ́j̲, -en. s.

'surdeg'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Ing.

surdeg.

surdāj, -en s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1938.

surdeg

surdä́j

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

×sure
sb.

sùra, ˋ-en

surdeg (vid bak)

M. f. 60.

glùmen · ǹ̥ta o ta̰‿sùra efrǻ! (ɔ: tìn nästa bak).

ˣsure

sùre m. M. f. 88;
surdeg (vid bak)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× sure

2
Surre, m., -n, pl. surras, surdeg.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

sure.

sùrė, -ėn s.

surdeg.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

×sure

sùrə, sùrən m.

surdeg

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

⁺surmet.

sùṛ m e d

syrligt.

de beff sùṛmed.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× surmig a.

²sů̱rmed, —, -a

syrlig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

surmig
adj.

{sù̱rmad; n. =
{sṵ̀rmad

låte surnad, med låte sur smak (t. ex. om svagdricka).

M. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

×surmig

suìrmed

syrlig

suìrmed meltg.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

*surmig

sùrmed (obest. n. sg.)

syrlig, med syrlig smak; K. f. 84

surt o. sùrmed, surt och syrligt (K. f. 84);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

surna
vb.

sù̠rn/a, =, ˋ-ad

(t. ex. om mjö̀lk)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

surna

sù̲rn/a, = , -̀ad

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

surna, v.

sùrna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

sur - och - sött
sb.

surosǿd

långboll;

Jfr n. ˣteka sb. samt 2. sur och 2. söt.

Hört i Smedstorps stationssamhälle under 1900-talets första årtionde.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

surra v.

sὼr̲/a ˏ = ˏ \`-ad

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

surra

sȯ̀r̠ra, =, -̀ad
(surra om, linda om)

hum hade om‿hắn̠orna‿
‿-̀ad hon hade händerna
förbunda (ɔ: med sjukförband);
de ȁ dí om‿nǿ̠sen‿po̯dom;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937

surra

sòr/a. =

(frambringa en surrande ljud).

torbågen han sòra,
tordyveln han surrade.
(då bler det ändring på vädret).

M. j. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

surra

vb.

sòr̲a, =

surra kring, svepa kring;

--- ed‿ lázt r̲ev, som‿
de‿ sòr̲a lás̲ed‿ me,
f̃or‿ de‿ skola‿ ọ̀ta rustas‿
áw. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

surra

sòr̲/a. =

(surra t. ex. en tråd om
ngt)

so‿ sor̲a‿ dḛ‿ óm̲ dan
nɛ̀j̲asta lìn̲an.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surra

sòr̲|a, = (åstadkomma ett surrande ljud).

Pres. sg. ̀-ar

han flýor o. sòr̲ar (som en īnsekt).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

+ Surrskrabba

Surr-skrába f. m Lgd Rntg Vmtg.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

*sursockad

adj.
sursókad; pl. – – – a
med av fotsvett fuktiga strumpor
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

sursöt

súrsüt (obest. n. sg.)

(om bröd)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. f. 84.
1948.

sursöt adj:

súrsød

de‿súrsøda brǿed

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

m f 85

*surtig

sùrted

adj.

syrlig i smaken

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

susa
v.

sù̲sa -ar -a -ad

de sù̲sar i kabú̲sa gaỳ̲da

uttryck för förebud till storm i Östersjön.

Ingelstorp. Ingelstads hd.

susa

v.

pres. sg. sù̱ezar

dæ‿sù̱ezar for‿ǿ̱rnen

det susar f̂ör ?öronen

M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

susa.

sù̠za̰̣, -à̰̣r, -à̰̣, -à̰̣d.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×suscha

sb.

sòʒa f.

snuva, snuvighet.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

sutare

sùdara ; pl. =

(en fisk)

N. f. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

sutare

su̲dare m.; pl.–

sutare

M. Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd.

№ 315.

sutare

sù̱dare; pl. = ;
(en fisk)

sù̱dare o. gà̱dor.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

ˣsutenera.

suṯené̱ra. v.

underhålla sig.

vi kum̱e suṯené̱ra
vos̱.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

~~Antava~~

sustenera sig.

sωtanẹ́ra se v.

förtjäna sitt uppehälle.

han sωtanẹ́rau se pu skumagarị́.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

sutenera sig.

su̱ṭanẹ́ra se v.

klara sig.

de su̱ṭanẹ́ra dam brá̱.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

×svabba.

svàb̠a, -̀ar, -̀a pt, -̀a, -̀ad.

skvalpa.

hon e fe̠d so hon svàb̠ar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

× svabba.

svàb̠a̰, –̀a̰r, –̀a̰ pl.
–̀a̰, –̀a̰d.

dalla.

de a fà̠da̰ so
de svàb̠a.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ svabba

svàbạ, -̀ạr, -̀ạ pl.
-̀ạ, -̀ạd.

skvalpa.

hœm e fēd so
hœm svàbạr.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+ svabba

svåḇa, -̀ar, -̀a pl.,
-̀a, -̀ad v.
skvalpa,
hu̯m é̱ fá̱d so
hu̯m sent svåḇar,

3275 Bollerup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937

× svabba

svàba skvabba

Jfr. slabba

Gå f sv. i vann

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

+ svabbet

svàbar

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

svacha.

svàka, -an s.
-òn, -na.
fördjupning i åker el. golv, sidlänt ställe.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

svacka.

svåk̲a, -an s.
fördjupning i åker el.
golv. sidlänt ställe.
dar va en svåk̲a
i väjen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

svacka s.

svàk̲/a, ̀-an; ̀-or, ̀-na

medsänkning i marken, dalgång

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

svacka

svàkka, -an, -or f. sb.

sänka i terrängen

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

×svacka.

svà̱ka̰, -an s.

-̀o̰r, -rna.

fördjupning i åker, sidlänt ställe.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svacha.

svàkạ, -an s.
- ˘ ,
-ọ̀r, -na.
˘ ,

fördjupning i åker, sidlänt ställe.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

svacka

svàka f.

sänka i marken

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

svaja

svàja, =

vackla (om människor),
ha osäker gång

eller möjl. = ˣsvega ?

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

sval
adj.

sva̲l, -t, -̀a

Komp. -̀ara; superl. -̀ast

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

sval
adj.

sval, -t, -a

Kompar. svàlara

da har bød svàlara
i várad. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

sva̲l
adj.

sva̲l

nú̲ é̲‿du‿va̲l‿svá̲l om‿pì̲van? Nu är du väl genomkyld? (säges t. ex. till någon som varit ute i köld)

M. f. 43.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

1961

Borrby

sval

swal, swalt, swàla

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

$\frac{\text{sval}}{\text{a.}}$

sval, -t, -̀a

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

sval

sva̱l, pl. -̀a

de‿ va̰‿ svà̱la ta̱g om‿
sò̱maren.

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

2. svala

svàla, =, -ad vb.

låta ngt svalna (t. ex. varm soppa, nygr²äddat br²öd o. d.).

de fija svàlad lid.

Vi måste "svalna" det lite grand. N. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

)

2. svala
vb.

da‿blø̣‿en‿klómp, nar‿da‿svàla (svalnade; om slaktblod). N. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

svala

svàlfa, -an, -or, sb.
-orna f.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2. *svala
vb.

svàla, =

Pres. sg. -ar

låta svalna

di kågor vánad o svàlar -ad. | de fa jo N. 4. 94. | svàla -na (en sågklinga, som gått varm.)

Smedstorp, Ingelstads hd
H. Areskoug 1963.

svala
vb.

svà̲lla, =
svalka, avkyla (t. ex. en varm dryck)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

svala

s.
svàla; pl. -̀or, -̀orna
f.

Hr sogrna back-, kyrko-, ladu- och taksvala.

M. f. 84 m. fl.

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

'svalka'

svala

vb.

svà̱la pì̱van

lufta på sig, gå ut i friska luften

M. f. 44

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd

Hugo Areskog 1961

1961.

Borrby

svala

swàla

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

svala vb

sv²å̲wla sv²å̲wlar sv²å̲wla sv²å̲wlad

göra sval

ja̲w ska le²g̲g̲a dɛ i̲ kǫ̲́ghe̲dor lu̲d a
sa ska ja̲ ta ka̲wlt van a sv²å̲wla

№ 312. Ingelstorp INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

svala
sb.

svàlla, pl. -or f.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

ˣsvala
vb.

svà̲la, =
svalka (trans.)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

ˣ svala sig

svà̱la-si̱´ pissa

ga-u̱d o sv. s.

Onslunda

d.v.s. svala sig använt som eufemism, när man för det öfriga sällskapet inte vill omtala sitt ärende.

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

ˣsvalas
vb.

svàlas

svalkas, sättas till svalkning (om t.ex. en varm maträtt).

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug 1948

svalas
vb.

svàlas, =

svalna, bringas att svalna,
avkylas

da (vattnet) skola ‿ svàlas
fórst, ìŋan da ‿ slǫs ‿ ùd.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

svalas
v.

svalas

bli' sval. svalna.

s. 6.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd
Marie Möller 1887 Exc.

svalas.

svà̱ḷa̮s dep.

svalna.

ja tjä̀n̠da ad(d)e
börja o svà̱ḷa̮s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

svalas.

svàlas

bli svalare.

slọ́u ud i nàjan-
kö́pan so ⁻svàlas
⁻ud. [kaffe]

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

*svalas
vb.

svàlas, =
stå till avsvalning (om öl och dricka vid bryggd, om varma rätter o. d.).

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

×svalas

v.

svàlas, =

svalna (om t. ex. smält talg i en ljusform, om varma maträtter o. d.)

... so‿da‿svàlas så an

det svalnade

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

Tōderup

H, Areskoug 1954

svalbo

svà̲labá̲, ∸ – ⊥ad, sb.

=

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

svalbo

svålabå n.; pl. = sb.

M. f. 94

Jfr svalrede

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

svalbo

svàlebǫ́; ̀- - ́ed; =

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

*svaldricka

sva̰ldrítʒga n.

Se u. efterdricka

(ɔ: de sísta, som

bítʒ av drìtʒad,

na̰r dḛ bròjda)

Borrby M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

svalna

sb.
svålnᶠa, =, -ad

Pres. sg. -ar

Rspr-lån? jfr svalas.

si̠n tar da lóʒ ti̠d, iʒan han svå̠̃lnar i̠ed (om en kamin). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

svalna, v.

swàlna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

~~Halm~~, s.

~~Halm~~

svalna

svàlna, =

svalna ‿ áw svalna av

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

*svalpa

svòlppa, =, –̀ad;

skvalpa

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

*svalpa

svólpor pres. sg.

skvalpa

de (sand o. d.) ~ óp̲ tḛ hawbór̲en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

svalrede
sb.

svàlaräj́da m.

svalbo

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

svalrede

svà̲larij̲da m.
l. svà̲larij̲ða 1)
svalbo

1) ð = ett ljud mellan ð och d.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

svalrede

svàlerigðe[1]

svalbō

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

[1] ð = ett ljud mellan ð och d.

svalunge
sb.

s v à̲ laώʒ̲a pl.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

svamp

sva̲mp
(ej om hattsvamp, som kallas 'pågahát̲')
dæ̰r‿ḛ‿svá̲mp i‿tré̲d

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

1951

svamp

sva̲mp, pl. ‑̀a forts.

mö̃gel- och fuktsvamp;
Jfr pò̲gehát̲ hatt.svamp
dæ̰r ‿ gā̰r ‿ svá̲mp ‿ i ‿ ed
(ɔ: träet). — so ‿ byʒʒ ‿
dør ‿ svà̲mpa ù̲danpo
dĩ́. M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

svamp

Swam̲p, m., -kn, pl. -a, -ana, svamp.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

svamp

svamp

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

svamp.

sva̲mp, -´bn s.
-̀a, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

svamp;

svump, -´un s.
-̀a, - na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1933.

svamp

svɷmp (bõjda former ej belagda)

mõgelsvamp;

hãnsvamp heter pɷ̀gahát,

pl. –̀ – –́a;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svan; pl. ˋ-a

svan
sb.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2)

svan
sb.

Pl. svàna
hær va svàna i -
dámen. M. f. 94. /
mìʒʒal han jeʒʒæd o tá
bøda svánan o éʒʒan
(som hon ruvade).
(Genus. fem.[x)] 2/ dær va ván,
når hæm hade børjad o -

x) Jfr. dock fråga om en hona.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

svan

sb

3) lát_se (lagt sig att ruva åggen). M. 4.94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

svanhals

svá̲nhals

om hästar med vackert böjd hals; M. J. 66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

svanhalsad
adj.

sva̰nhálsad

med böjd hals (om hästar).

Jfr get- o. rakhalsad.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

+ svampen

svùm̠pe̮n . a.
svùm̠pe̮d . n.
svùmpna̮ pl.
svampaktig.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

svan

sva̲n pl. svà̲ná̰

1953. Spjutstorp. Ingelstads hd

Nr 6050.

svanka.

svà̱ŋka̰ el. svòŋka̰,
-̀a̰r, -̀a̰ pl. -̀a̰, -̄a̰d.
sva̱ŋka el. svòŋka
vọ̀rpən : bestry̆ka
varpen med ett
slags välling el.
klister.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svanka.

svàŋka, -àar, -àa pl.
-àa, -àad.

svàŋka vóppen.
bestryka varpen i
vävon med ett
slags välling el. klister.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svanka.

svà̠ŋka, -̀ar, -̀a pl.
-̀a, -̀ad.

fukta.

de svà̠ŋka vó̠pen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

svanka.

svà̱ŋkạ̰, -̀ạ̰r, -̀ạ̰ pl.
-̀ạ̰, -̀ạ̰d.

sva̱ŋka vǫ́rpen.

bestryka varpen i vävon med ett slags välling el. klister.

Nr 3788, Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

+ swanka.

svà̠ŋkạ̰, -̀ạ̰n, -̀ạ̰ pl.
-̀ạ̰, -̀ạ̰d.

svà̠ŋka vó̠pan.
bestryka varpen i
väven med ett
slags välling el.
klister.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1929

Svans

svans

Hört om svans på grodungar. Genuint? Möjl. rspr.-ord med ljudsubstitution.

'Svans' heter f.ö.
rὼmpa;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

svar

ſωa̱r, n., ſωa̱red, pl. lika, ſωa̱ren, svar.

-w- i st. f. -ω- riktigare: ſwa̱r.

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98. № 305.

svar

sva̲r, -´ed, =, -´en;

dḛ skωle gω sḭa svá̲r pωd (lãmna svar på det);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

svart adj.

sva̲rt ; -à

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

svart

sva̠rt; obest. n. sg. =

" pl. -̀a

pø̀d̠iŋa dę va̰ vì̠da, o -̀a pø hǿ̠ad;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads h

Hugo Areskoug 1939.

svar, s.

swar/, ´-ad

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Svar s. n.

svá̠rad

'Svaret'

„...po dí̠ svá̠rad...“

808 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

svar

sva̲r n.

--- nod‿svá̲r, som ńt̥a hì̲na‿kón̲e, något svar (vid husförhör), som inte de andra kunde.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Svara v.

Svà̱̂ra tẹ̱

'svara till'

Sv. L. III : 3 : 17

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

svara

Sω²a̲ra ; Sω²a̲rar, Sω²a̲ra, Sω²a̲rad, part. endast n. Sω²a̲rad, imperat. Sω²a̲ra ; Svara.

Riktigare tecknat Sωà̲ra.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

svara, v.

svà̲ra

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

svara

svàra

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

svara

svàra, =

han - svàra - val i mål
oh - tíŋed

Ö. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 194

svara

svàra

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Svart
a.

svårt

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorft 1878 Exc.

svart
a.

svårt só

= svartloppa

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

svart.

svǫurt a.

dìta e svǫ́urt for
mìna j̀jlen sa gùban
nor han va te hús-
forhø̀rs o ente
kuna lèsa.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svart, a.

den swà̱rta

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

svart.

svǭ̄urt . a.

-ạ̄ pl.

tšj̄dad bar lī̄a-
sam svǭ́urt
pu gádạ̄slena.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svart a.

sv_a_rt , –, -a

svart

Smedstorp

№ 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

svart

sva̲rt; n. = ; –̀a ;

svà̲rta ø̲gʒ, svarta hästar M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

1)

sva̲rt; n. =; ´-a svart / adj.

en svá̲rt hώz̲ (hést). /
sώn̲a svà̲rta jú̲r.

M. f. 94. / den svà̲rtasta
sí̲rωpen, dén̲ færja de
d̄rìffad. ma. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

svart
adj.

dá̲ hada vi en
àn̲en svá̲rt (ↄ: hund).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

svart

sv<u>a</u>rt´; neutr. = ´; pl. -`a

mask. och fem. sg. äv. -´or.

ḛn -´or hoz.

den -`a hàin̰an.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

svart

svart; n. =; pl. -$\overset{a.}{\grave{a}}$

svàrta ødz

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

svart
a.
forts.

dḛ‿svà̱rte
vanlij benȃmning
påtattare

han ‿ ḛ ‿ aw ‿ dḛ ‿ svà̱rte
han ȁr av tăūarslȃkt
(K. fȍdd på 1890-talet)

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug **1954.**

1) {svá̲rtor
{sva̲rt; n. =; ∸a

svart
adj.

de‿dær‿svà̲rta (ɔ: paddor-na).
K. f. 85.

dǽ̲r e‿jo‿sva̲rta‿bǽ̲r po‿t̀ʒòrnẽbóska. (ɔ: slånbuskar). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

svart adj.

2) ànars far - han - en - svártor kvinga.
(om ni inte undviker det: l. det, få ni en mörkhyad (svarthårig) hustru). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

svart, a.

dan swàrta hástan.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

~~tjar̃ad~~

~~fzæ̀rad~~

svart.

svǫ̇u̯rt a.
‾ ˆ

–̀ ą̰ pl.

Nr 3788. Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

svart ;

swɵ̱u̯rt a. āldre ;

svɵ̱u̯rt yngre ;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

svart;

svɵ̨urt el. svɵ̨́urtɑa.

svɵ̨̀urta pl.

dar̨ ę́ en svɵ̨́urtɑ

rɵ̨́un i brę́d,

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

svart

sva̲rt; ntr. = ; pl. = ;

lęgʒ sė̲len pω dan‿svá̲rta

mǽ̲ren (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

svart;

svo̱urt a.

–`a pl.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

svart.

svǭr̨t a.

-̀a pl.

han e svǭ́r̨t
sam en tát̠or

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

svart;

svọ̱u̯rta.

dan svọ̱̀u̯rta
jà̱rtra;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

svart

sva̲rt (obest. m. f. n. sg.)

–̀a (" pl.)

obest. m. f. sg. äv. –́or

–̀lɐ, best. m. sg.; best. pl.

–̀a, best. f. n. sg.

kompar. –̀arɐ; sup. –̀ast

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingelstads hd. Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

svart.

svaurt a.

pùgapáloŋana vore
svàurta.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

svart.

svọ̱u̯rta.

de e bra̱ o drá̱s
so hn kan kum̱a
jéṉ sa svọ̱̀u̯rte
páṯ̣or.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

svart

sva̲rt; n. =; pl. –̀a.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

svart

sva̲rt, pl. –̀a

den svà̲rta ká̲en.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

svartan.

svọ̱ù̯rtạ̰n

namn på en svart häst.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

svartblåsig

svartblísad, n. = adj.

svart med blås i pannan (om hästar).

H. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

svartbläsig
adj.

sva̰rtblä́s̠ad; pl. – ´ – a
svart med bläs (om häst-färg).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

svartbläsig

adj.

sva̰rtblǟ̰sad, pl. – ´ – a

svart med bläs (häst-färg).

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

svartbrokig

adj.

sva̱̰rtbrå̱gad

en sva̱̰rtbrå̱gad gri̱s. m. f 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

svartbrokig.

adj.

sva̱̰rtbrǻ̱gad; pl. – ´ – a

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

ˣsvart-broket.

svɵurt brǫ́gud a.

svart-brokig.

kǫ́ln e svɵurt brǫ́gud.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

svartbär

sṽa̲rtbǽ̲r (sg. och pl.)

blåbãr ?

ɔ: de ẽ li̲asom svà̲rta
rìs̃pabæ̲r (liksom svarta
vinbãr)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* svartdrakig

sva̰rtdrá̱ged; obest. pl. - ´ - a

adj.

svart men en vit rand langs ryggen (om nötboskap);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

svartek
sb.

sva̰̱rté̱k

virke av ekstam, som påträ̃ffats i torvmosse. Senare leden rspr. Jfr under ek.
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

svartepetter s.

svà̱rtepíṯor

Kortspel

Nr10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 55

×svartepåkar sb.

svàrtapága pl.

om de svarta aspporna
på sēv (vass)

m. f. 87

Nr 3817 Valleberga Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Valleberga

svarting.

svạ̀rtéŋ, - en s.

namn på en svart häst.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

svartklädd

svɑrtklǽd

K. J. 72.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

svartkonst

s.

sva̰rtkónst

sva̰rtkónst o‿trolarí̱,
dã‿va̰‿dasám̱a.
M.f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

svartkummin

swa̱rtkå^{1}m̱jan, m., -ken, pl. fattas, cj. svartkummin; kummin möjligen af ett särskildt slag (apoteksvara).

Ske̱v me̱ le̱d swa̱rtkå^{1}m̱jan o le̱d swa̱rtvo̱^{1}js på̱ abete̱^{1}sked.

Ingelstads & Järrestads hd.

№ 305.

Per Larsson 1897-98.

J.

×svartmulla

svartmóla

svartmylla

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

svartmålad

adj.

sv̰a̱rtmá̱lad; pl. – ´ – a.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1964

svartna ob

sv$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$rtna, sv$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$rtna, sv$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$rtnad

svartna

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

svartna;

svǫ̀u̯rtna, -̀ar, -̀apt, -̀a, -̀ adv.

dǟ svǫ̀u̯rtnar for ỳ̱jenen;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

+ svartpåk

sw²å̲rtepà̲g, m., -en, pl. -pà̲ga, -na, eg. svartpojke; av af dunstock, typha.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

J.

×svartepåk
sb.

svàrtepága (obest. pl.)

vippan på Typha.

M. f. 60.

(I Borrby grapága).

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

svartsoppa s.

svå̰rtsóp̲a, -an

ja, svå̰̀rtsópan hade han
en mú̲s p̄ɑ bón̲en ɩ̲

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

svartsoppa.

svəurtsópa, -an s.

¯svəurtsópa e en
gàmal rát vi skǫra
ʃʃjd i bìda dan
¯skula kȍgas i
tráj tìma am dan
¯skula blo raját.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svartsoppa

sva̰rtsó̱pa f. sb.

soppa kokad på blod (svinblod l. gåsblod).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

svartsoppa.

sveurtsópa, -an s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svartsoppa

svårtsåppa

(äts julafton)

3787. Glemminge. Ingelstads hd

Elvira Håkansson.

svartspräcklig

svartsprágled.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

*svartsåd

sva̱̰rtsǿ̱ neutr

sva̱̰rsǿ̱ (AB)

svartsoppa

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

*svartsåd

sva̲rsǿ̲ n.

svartsoppa, soppa beredd av blod;

M. J. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

*svarttoppar

svàrtetöpa (obest. pl.)

vippa av Phragmites communis; användes förr som ersättning för dun;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

svartvax

swa̠rtv$\overset{1}{\text{ǫ}}$js, n., -et, pl. saknas, eg. svartvax; vax af mörkt slag (apoteksvara).

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305 J.

svarv, ´–an

svarv
sb.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

svarv

svarv, –´en

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

svàrva, = svarva

vb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

svàr̲vfa **svarva**

svàrvfa, = , -ᵛ̀ad

l. svàrvfa, = , -àd

dæ̰r ‿ va̰ ‿ svàrvad
skáwt (skaft) i ‿ en
M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug **1954.**

Borrby

svarva

svàrva, = (sic!)

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1951.

svarva

svàrva, =

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

svarva

svà̱rvad pret. part.

en svà̱rvad klós̱.
En svarvad träklot.

M. f. 73.

Nr. 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Tomelilla

× svattemagad

svàṯemá̱vad. a.

hungrig.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svavel

sva̲l, -ad (SB);

y. svá̲vel (JB, AB);

användes för̃ som botemedel mot håll;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

svavel

sval n.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

svavel
sb.

sval n.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

svavel
s.

svål

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd
A.P. Onsdorff 1878 Exc.

svavel
sb.

svāl n.

Togs förr ofta in i pulveriserad form.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

svavel.

svaul, ÷ ads.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svavel.

svawl, -ēds.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

svavel.

svɵwl̩, -ˈad s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1938.

svavel;

svɵ̣w̱l, -´ɛds.

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

~~svavel~~;

~~svowl~~

svavel;

svowl, -´lds.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

svavel

sva̲l, ˈ-ed;

y. svá̲val

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

svavel s.

sva̲l

svavel

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

svavelsticka

sva̲lstíʒ̲gor pl.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

svavelsticka

sva̲lsti´ȥȥ̲or (obest. pl.)

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads **hd**
Hugo Areskoug 1948

svavelticka

sva̲lstíʒʒ̲or (obest. pl.)

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby Hugo Areskoug 1949

svavelsticka

svawlstíʒʒor (obest. pl.) M. f. 68;

svawlstíʒʒor, da ‿ va̰ ‿ brá stĭʒʒor (M. f. 68).

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

svavelstickor
sb.

svalstíkor pl.
svaveltändstickor
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

svavla
v.

svàvla, -a, -ad

med svavel behandla

di svàvla ijál dom

(om bien)

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I.Ingers 1954.

*svavlig
adj.

svàled n. sg.

av samma beskaffenhet som svavel; påminnande om svavel.

da - va - ja - svàled. | n. f. 94.| somt (ɔ: gräs) va - so - svàled (troligen 'styvt, [illegible]'), so - da - rént gnìstra, nar - di - hùgde n. f 94.

No 5003. Smedstorp, Ingelsta's hd

Smedstorp. Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1964

sveda

sve̲ , svè̲da , sve̲l

dḛ svè̲da‿dom̲ (ɔ: de plockade gãssen);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

sveda

sve̱, -ˋda, -t,
vb.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

svẹda.

svẹ̱, svẹ̱r, svẹ̱ pl.
svẹ̱̀da̮, svẹ̱t.

han hade nær
svet ó̱p hù̱ṣæsóḵa-
na. grǿ̣̱dan han
bød svẹ̱̀d.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

sveda v.

sve̲, sve̲r, svè̲da, sve̲t

sveda, bränna

-- mú̲ své̲s kà̲gan for di

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen

sveda v.

sve̠, -r, ˋ-da, -t

ja‿fetʒ‿tʒʒydbóḻana
svè̠da

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

sveda

sb.

Se ×svide

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

sveda
vb.

sve̲ , ̀da , -t

pres. sg. -r

låta brännas vid (vid matlagning)

své̲ , se sitta i värmen vid ugnen och gotta sig ; äv. 'vara lat'

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

sveda
vb.

sve̱, -`da, -t.

pret. pass. -`das.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

sveda;

sve̱, -r, svè̱dɐ,
sve̱t;

so svè̱dɐ de
jás̱an;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

sveda;

sve̱, sve̱r, sve̱ pl.,
svè̱dk, sve̱t v.
da bygg své̱t;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1937.

svedas

sves, svèdas

brännas vìd (om mat som stekes)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

svedd adj.

sve̠d, sve̠t; svè̠da

lat

hán e ré̠nt for své̠d o
jor̰a mɷnteŋ sál̠

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970 Örnahusen.

svedd adj.

sve̠d, sve̠t; svè̠na

lat

Örnahusen

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

svedd adj:

sve̲d, sve̲t; svè̲na

svedd, bränd

Örnahusen

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

svedd ptc. adj.

sve̱d ; ˋ-a

lat

han‿e‿so‿své̱d, so‿han
jí̱dor ìnta‿o‿jora nún̰
tíŋ̱

Mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

svedd
adj.

své̱dor
lat

en‿ své̱dor jæ̱̀kel,
en "svedd" (lat) rackare.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

och sve̱dor

svedd

sve̱d $_1$ m. och f., n. sve̱t, pl. sve̱^{2}da, 1/ svedd, 2/ lat.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

2) Åv. své̲dor (lat). m. f. 94.

svedl
adj

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

svedd

a.

sved

lat, slö

svéd o. vàlen lat

och slö

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby.

svedd

sve̱t (obest. n. sg.)

vidbränd .
bränd av solen (om t. ex. gräs)
-- tort o. své̱t

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

svedd

aj.

sve̲d

lat

M-f. 1944

Nr 3600 Borrby Ingelstads hd
Hugo Areskog 1961

Borrby

1961

svedd

svęd

lat och löj i arbetet

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

svedd.

sve̲d el. své̲dora.

han bytt své̲dor.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937

svodd

sve̲d sve̲t sv²è̲da

lat

sv²è̲da ø̲dʒ

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

svedd

své̱dor
lat (om t.ex. människor)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

svedd

svet (obest. n. sg.)

(vidbränd)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

×sveg

sb.

svaj

svacka, sänka i marken

en sváj

M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

+ sveg

svaj r

svacka

(terrängformation)

dør nere i svajen

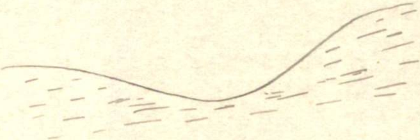

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd.

Löderup

№ 315.

× sveg.

svæj, ´-hn s.

¯ sidlänt ställe.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937

×sveg s.

svae̯, ´-en; `-a, `-na

dalgång, svacka

Mf 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

sveg
~j.
~~svaj~~ i

svaj i -'ən s.

svacka, sidlänt ställe;

nèra i svájən;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

+ svega

svæ̀jȧ I bukta nedåt (ss. om en bjälke) giva efter.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

×svejet.

svæ̀jked a.

nedåt- el. utåt buktad t. ex. om bjälke.

bjàlkɐn e svæ̀jked.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

+ svegt

svàjkd a.

nedåt- el. utåt-buktad t. ex. om bjälke.

bjàltjan e svàjkd.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

t sveget

svæjar

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

×svegryggad.

svǽjrøgdʒad a.

svankryggig.

hä́s̠tən e svǽjrøgdʒad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

×svegryggad.

svæjrýdzad. a.

svankryggig.

hástən e svæj-
rýdzad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

×svagryggad.

svajrydzad a.

svankryggig.

hästen e svajrydzad.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

ˣsvegryggad

svå̀jarýggad

med insvängd rygg (svank-rygg); om t.ex. hästar;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

ˣsvegryggad.

svæjrújdzad. a.

svankryggig.

hástlen e svæj-
rújdzad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

* svegryggad

svaʃrýgʒad

svankryggig (särskilt om hästar)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

× sveg-ryggad.

svajrýgzad a.

swankryggig.

hästen e svaj-rýgzad.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

× svegryggad.

svajrýgzad a.

svankryggig.

hästen e svajrýgzad

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

+ svegryggad

svæjrygʒar

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

svejsa v.

svàjsa vålla ihop järn

se DAL foto 77:0017.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

svendom

1
swen̲dám̲, m.; -en, pl. -a, -ana; svendom.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

svep
swe̱v, n., -ed, pl. sika, -en, fyrkantigt stycke af ylletyg, som svepes omkring späda barn, och kring hvilket sedan lindan viras.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

svep.

sve̠v, -´led s.
linda till barn.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

svep;

sve̠v, -´ɑds.

linda;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

svep.

sve̠v, -´ed s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svep.

sve̠v, -´ hd s.

barnlinda.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

svepa
vb.

svèva, svèvta, svevt

Bl. a. i betyd. 'svepa ett spädbarn'
svèva en glút.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

svepa s.

svè̠v|a, ̀-an; ̀-or, ̀-na

M f 95

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

svepa v.

svè̠v/a, ´-or, `-te, -t

linda

bagbǿ̠man‿som‿en‿svevor‿rèt̠ʒan‿po

K f 85

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

svepa
vb.

svè̱va, svìfte
l. svìpta
svepa en tygrảska vid
vảvning

K. f. 71.

Tosterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

svepa

^{2}sve̱va; ^{1}-or, –; ^{2}svɛfte; svɛft.

svepa, rulla upp

^{1}rø̱ven sɑ̱m ^{2}pe̱tʃan ska ^{2}sve̱vas pɑ̱

Löderup

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd

№ 315.

svepa

svḛvas, óm̲, svepas om

K. f. 66.

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

svepa
s.

sw$\overset{2}{\underline{\breve{e}}}$va, f., -n, pl. sw$\overset{2}{\underline{\breve{e}}}$vor, -na,
svepa (tiu piskan)

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. 7.

svepa

^{2}svė̱va; ^{1}svė̱vor, ^{2}svė̱vte, sve̱vt,
sve̱vt, imperat. sve̱v; svepa,
linda.

ha̱ du̱ sve̱vt ^{1}glu̇te̱n?

J.

Ingelstads & Järrestads **hd.**

Per Larsson 1897-98. № 305.

svepa

svè̱va

pr. pass. sg. svè̱ves; äv. svepa barn;

si̱n sve̱ves den -pá̱ (om en tyg-
rācka)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

ˣsvepa s.

2
svéva 2 -or

snărtrep.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

2
svĕ̱va

svepa vb

veva, vinda

2
s̱m sa ska ḏi svĕ̱va
1
pa̱ bo̊m̱en

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 svepa
vb.

svęva ‿ tí

ge hăsten en snărtslăng

... svęva ‿ tí ‿ dóm.

M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

svepa
v.

svè̱va

pres. sg. ´-or

Om vind, som svepar fram.

de své̱vor

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug **1954.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa.

svẹ̱̀vạ̰, -an s.

snöret på en pisk.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svepa.

svè̱va, -́or, -̀a pl.
svè̱vta, sve̱vt.
hun svè̱vta in
sèttja.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

svepa.

svẹ̀vạ̃, ˊor, ˋạ̃ pl.

svìfta, svift.

jā ska svẹ̀va
hu rä̀ttạ̃.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940

× svepa
s.

svèva, -an

pisksnårt.

Nr6807 Tryde, Ingelstads hd
I.Ingers 1962

svepa;

svè̱va, -´or, sve̱̍fta,
sve̱ft ;

vi ska sve̱̍va
hm ràtta ;

№ 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

svepa;

svè̠va, -´or, -`a pl.,

svè̠fte, svèft̄ v.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

svepa;

svẹ̱̀va, -an s.

snar̆t.

A. L.

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

svepa.

sv̄ẹ̀va̰, ´-ov, `-a̰ pl.

svìftẹ̰, svift.

j̄ȧ ska svẹ̄va
en sèffa̰.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

sveplist

2 1
swevelist, m., -en, pl. -or, -orna, linda tiu små barn.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

sveplist

svè̠velist, -̀ - -́ en

svep till barn;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

sveplist

sb.

svèvalist; pl. –̀ – –́ or

linda i spådbarnsklådsel.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. **hd**
Hugo Areskoug 1963.

sveplist
sb.

svè̲valist
(till spädbarnsutstyrsel)
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1964

x sveplist.

svè̲valist, -en s. tygstycke, som användes till småbarn.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

sveplist

svévalíst, ˋ- -ˊen; K. f. 84; linda, list i spädbarnsklädsel;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

sveplist

svèvelist, –̀ – ⊥ or

(i spådbarnsutstyrsel)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

svetsa

svɛ̀jsſa, =, –̀ ad

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

svetsa
vb.

svåjsa, =, –̀ad

y. svìtsa, =, –̀ad

Jfr 3 × bo
m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

svetsa

y. svìtsa;
Pres. pass. svìtsas.
m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

svetsa

svàjsa, =

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

svetsa

svȁjsa, =

dḛ‿svȁjsa zhǻ̠va jœ̠rn.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

svetsa

svæ̀jsſa, =, -̀ad

dḛ ~ rhǻv̱̰ jæ̱rn, so dɐ vá̱, som dɐ vorɐ výst rhǻv̱̰. (sammanvärt).

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

ˣsvet̄t
adj.

svrt̲, –̀a;
svet̄tig

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

svett adj.

sve̱t

de‿a sa‿své̱t

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1970

svett̄.

svẹ̃d, -´en s.

svẹ̃́den flød
nẹ́rfor.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

1. svett
sb.

svit, ´en

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

ˣsvett a.

svet

svettig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

svrt

svettig

*svett
adj.

ja bler so svrt, so. Jag blir så för farligt svettig.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2. svett
adj:

svɛt̲; n. =; –̀a

svettig

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

ˣsvett
adj.

sorṯ, pl. ˋ–a;
svettig

dḛ byza àru sorṯa.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

svett

svet̲ ́ pl. -̀a

adj. svettig

ǿ̲gzln komn huḿ̲

o vorn re̲nt -̀a.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

svett.

svɛ̰̃d, -´an s.

svɛ̰̃́dan flød né̠r.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

svett

swɛ̲d

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

ˣsvett
adj.

sveṯ, pl. -ă

svettig

dḛ vora ṟént svìṯa,
na̰r dḛ gige fro
bó̱red.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

*svett
adj

svet̲ ; pl. -̀a ;
svettig

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

× svett
adj.

svet; n. = ; pl. ˋ-a

svettig

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

×svetta

vb.

svìtta

Pres. sg. -̀ar

svettas;

Nr 4563 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

svettas, v.

swìt̲as, swìt̲as, swìt̲ads

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

svettas

svìt̲as , =

M. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

svetsmedel

svetmé̲dal n.

(t. ex. flåberte)

M. f. N.

N:o 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla